

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 15.000 TL. 19 Şubat 1994 Sayı: 85

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

**FHKC Genel Sekreteri
George Habbaş'la görüştük;**

"İntifada sürüyor"

FHKC lideri George Habbaş, Ortadoğu muhabirimizin Gazze-Eriha anlaştması, Filistin devriminin aşamaları ve "yeni dünya düzeni" ile ilgili sorularını yanıtladı. Habbaş: "FKÖ, Arafat ya da bir başkasının değil, Filistin halkının malıdır ve böyle kalacaktır."

- "Bütün bu adımlar, iki cephe arasında inşa edilecek ortak parti amacıyla atılıyor"... Filistin solundan birlik için adım... FHKC ve FKDC birlik görüşmelerini sürdürüyorlar...
- "Halk Cephesi olarak yeni bir FKÖ oluşturulması için hiçbir sebep görmüyoruz"... FHKC teslimiyetçi bir FKÖ yerine yurtsever-demokratik temelde bir FKÖ yapılmasını savunuyor.

"KÜRTLERE ÖZEL" YASALAR "Olğanüstü Hal": Sınırsız baskı statüsü İnceleme dizisi-3

Yazısı 7-8'de

Seçim "güvenliği" ve meşruluk

- İktidarın seçim taktiklerinde değişen bir şey yok: Katliam, baskı, terör...
- DEP'e yeni bir saldırı daha: DEP Ankara İl Başkanlığı bombalandı... DEP adaylarına gözaltılar sürüyor.
- Devlet izlediği seçim politikalarıyla demokrasici oyununun seçim sahneden vazgeçtiğini ortaya koyuyor. Artık devletin varlığının ve seçimlerin meşruluğu tartışılıyor Kürdistan'da.

KÜRDİSTAN'DA SAĞLIK

- ✓ Ocaksız köyler, doktorsuz ocaklar, araçsız hastaneler... İşte Kürdistan'da "sağlık".
- ✓ Diyarbakır'da 656 sağlık ocağı personel yoksulluğundan kapalı...
- ✓ Devlet Kürt halkını sadece köyleri bombalayarak cezalandırıyor. Sağlık politikası bir başka tür cezalandırma oluyor Kürdistan'da. Hem de daha uzun ve daha acılı.
- ✓ SAĞLIK-SEN üyesi röntgen teknisyeni Ali Osman Kaplan'a Erzurum Devlet Hastanesi'nde işkence.

Karadeniz'de gerillanın sesi duyuluyor

Dağlar başına!

DEVİRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZ:

DÜR: Ordunun Kumru ilçesinde 9 Şubat'ta katledilen Devrimci Sol gerillası Bahattin Anık tüm engellemelere, gözaltılara rağmen sloganlarla uğurlandı. Mezarının başucunda "Tek Yol Devrim" sloganlarıyla dostları ve ilçe halkı vardı.

HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER PLATFORMU ORDU'DAYDI: "Gelişimizden özel tim ve faşistler rahatsız oldu. Halk bizi sahiplendi."

KUMRU'DA ÖZEL TİM-MHP İŞBİRLİĞİ: Devrimci Sol gerillasının camiden açılan ateş sonucu katledildiği öğrenildi... Özel timi minareye çıkartmak istemeyen imama tehdit: "Sende mi PKK'lısın?"... Özel tim katliamdan hemen sonra Kumru MHP ilçe binasına gitti.

MERHABA

Zaman zaman bu köşede yaptığımız pagrların amacı bilginizi ki, kolektif çalışmaların içinde okurlarımızı da katarak daha zengin ve daha ilginç bir gazete yaratmaktır. Bizim kökü bu tarihimize, derinliğimize ve geleneklerimize var. Bu zengin birikimin içinde yer alan kültürel değerleri, yaratılan gelenekleri de her yönüyle yaşatabilmeye ve yarına devretmek gibi bir sorumluluk taşıyoruz. Bu sorumluluğu yerine getirmeye gazetemiz önemli bir araçtır. İşyoruz ki bu sorumluluğu her birlikte paylaşarak barışın ve bu aracı da her birlikte yaşayalım.

Kuruluşumuzdan gelen mektuplar, yazılar ve diğer konulardaki öneriler bu sahaptemenin bir fidesi oluyor. Çağrılarını-

mızla ilgili olarak bir okuyucumuzun gönderdiği mektupları kısa bir bölüm aktarmak istiyoruz.

Okurumuz şöyle diyor: "81. sayıda İsrail'in daha fazla kafa amacıyla biz kolektifin yapmış olduğunuz çağrıyı özümlemek okudum. Gerçekten de kolektif çalışmalarını ürünü olan gazetemizin böyle bir çağrıyı yapmaması gerekiyordu. Çünkü İsrail'in konu olarak devrimci mücadele içinde o kadar çok olay var ki, hiç abartısız bu olayları yazmak bile, yazılanların büyük bir mizah ustasının kalemlinden çıkmış olduğu izlenimi verir. Bu yüzden şimdiye kadar gazetemizin kolektif çalışmasına katkıda bulunmayan-bulunmayan pasif okuyucular adına özür diliyorum. Bu çağrı ile kendimi

"ısırmış" kabul ediyorum ve bundan sonra bu kolektivizm içinde yer almayacağıma söz veriyorum." İşte bizi bu yapan okurların altından yatan özelliklere kısaca bir yanıt.

Gazetemiz kapatma davaları, toplantı kararları dışında bir de ekonomik anlamda verilen para cezaları ile kışağa altına alınmak ve susturulmak isteniyor. Gazetemiz için verilen para cezaları son olarak verilen 75 milyon 1.5 milyara yaklaştı. Gazetemiz çıkarılması için gerekli masrafların yanı sıra, artık milyarla ifade edilen para cezaları ekonomik anlamda önümüzde önemli bir sorun yaratıyor. Ancak okurlarımızla bu sorunun da üstesinden geleceğimize inanıyoruz. Bu mançla şimdiki hoşçakalın. O

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

- Sabahın bir sahibi var 3
- Karadeniz'de gerillanın sesi duyuluyor; Dağlar başla... 4-5
- "Seçim güvenciliği" ve meşruluk... Kürdistan'da terör; halkı savuştan biktirmek için... 6
- Kürtlere Özel Yasalar-3 "Mecburi İskan"lardan "Olağanüstü Hal" e 7-8
- Kürdistan'da sağlık kirliliği savaşa endeksl... 9-10
- Biten kriz değil düzenin kendisidir 11
- "İntifada sürüyor" 12-14
- Yerel seçimler ve RP'nin "adli düzen"i 15
- Yeni avukatlık yasa tasarısı üzerine 16
- TISK patronlarının gözü işçi ücretlerinde... Tekstil işçileri sendikalaşmada kararlı... Çeytaş'ta direniş dayanışmayla büyüyor... 17
- 22 Şubat'ın kazanımları dönüştürülmeli 18
- İnsan olmak boyun eğmemektir 19
- TİYAD'lı aileler kayıpların peşinde 20
- Küha Devrimi kutlanmasa sürtürsün... DEP binasına bomba... 21
- Burjuvazinin "spor" basımı 22
- Seçimler, partiler ve yalanlar 23

Ulaş mücadelemizde yaşıyor

1972'nin 19 Şubat'ında yitirdik onu...

12 Mart'ın açık faşizm koşullarında mücadeleye bayrağını elinden düşürmeyen Ulaş Bardakçı, İstanbul Amavutköy'de polis ve sıkıyönetim kuvvetleri tarafından kuşatıldığında evde teslimiyete hayır dedi. 19 Şubat'ta çatışmada vurularak şehit oldu. Her koşulda moralini yüksek tutması, üstlendiği sorumlulukların üzerine tam bir görev anlayışıyla gitmesi, düzenli ve programlı yaşantısıyla disiplini ve tutarlı bir militan, örnek bir devrimci kişilik Ulaş. O, THKP-C'nin önder kadrolarındandı... "Balyoz hareketi"yle baskı ve terörün tırmındırdığı koşullarda, partiyi ve mücadeleyi arkadaşan hancıleyen sağ sapma karşısında, Mahir Çayan ve diğer yoldaşlarıyla birlikte tereddütsüz partiyi ve mücadeleye sahip çıktı. THKP-C, onların sarsılmaz inançları, net devrim perspektifleri ve savasçılıklarıyla Türkiye halklarının devrim yolunu aydınlatmaya devam etti.

Ulaş Bardakçı, partiyi bağımlı, örnek yaşamı ve militan devrimci kişiliğiyle bugün de kavgaı omuzlayan devrimciler için örnek ve önderdir. O, dünya ve Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesinde, mücadelemizde yaşıyor!

6. sayısı çıktı

22 ŞUBAT DİNEŞİNE DESTEK VERELİM

(...) "Bizler Devrimci Sol tut-sakları olarak 22 Şubat'ta haklı istemlerle greve çıkacak memurların eylemlerini kendi eylemimiz olarak görüyor ve destekliyoruz. Bu amaçla aynı gün bizler de bir günlük açık grevinde olacağız. Her kesimi eyleme destek vermeye çağırıyoruz. 22 Şubat'ta tüm yurttan dağdıkları susmalı, vergiler toplanmamalı, okullar boşalmalıdır, fabrikalar eylem alanı olmalıdır." (...)

Buca Cezai Devrimci Sol Davası Tutakları

BÜROLARIMIZ

Sahibi: Haziran Yüncüoğlu ve Tic. Ltd. Şti.
Adına Gülsen ŞEŞEN
Yan İşletim Yöneticileri: Cevat ÇAKMAK
Yönetim ve Müdürlük: Bideriz Mah. Terzihane Sk. Kaleşan İşhanı No: 11.
Kat: 1 Şişli/Beşiktaş-İstanbul
Tel: 516 84 17-518 68 57 / Fax: 516 24 14
Baskı: Serif Matbaacılık
Piyasası: 15.000 TL - Almanya: 4 DM
Almanya: 15 Pf. İngiltere: 1 £
Hollanda: 4 fL. İngiltere: 1 £
Almanya: 100 Pf.
Yurtiçi Abone:
6 aylık: 360.000 TL - 1 yıllık: 720.000 TL
Yurtiçi Abone: 6 aylık: 85 DM.
1 yıllık: 170 DM
Hesap No: Gülsen ŞEŞEN, 11 Bankası
Akıncı Şubesi 100 48 44

Adana: İnceli Cad. 7. Sk. Kızılay İşhanı arkası Örkən Ap 47/A Kat: 1
Tel-Fax: 351 93 25
Ankara: Marmara Sk. Karier Apt. No: 12/17 Şişliye Tel-Fax: 434 10 92
Antalya: İnceli Cad. Atıl Sk. Çımsanpaşa Pasajı No: 9 Tel: 213 56 06
Bursa: Hacılar Mah. Konaklar Sk. Arslan İşhanı (Hekim) No: 8/408
Tel: 224 47 80
Büyük İzzet Beyal Cad. Menekşe Pasajı No: 1/8
Denizli: Değirli Çınar Meydanı, Çınar İşhanı Kat: 3
Diyarbakır: İsmail Çakmaz, Güçlü Paşa No: 3/50 Tel-Fax: 221 85 89
Elaş: İsmail Mah. Hacılar Sk. Şifre Han No: 4/1 Tel-Fax: 212 45 19
Eskişehir: Enaf Saray Kat: 3 No: 122 Tel-Fax: 221 16 44
Gaziantep: Gaziantep Cad. Karatella Mah. Yüncü Sk. No: 27 Kat: 5 Duvar: 10
Tel: 233 18 59
İzmir: 853. Sk. No: 27/501 Bilen İşhanı Kat: 441 45 86
Kart: Karam Karabekir İşhanı Kat: 2 No: 233 Tel: 223 25 25
Konya: Medrese Mah. Dr. İsmail Yalçın Cad. Park Oteli yanı No: 4-D
Kocaeli: İktisadi Mah. Hafız Serif Sk. Demiryolu İşhanı Kat: 5 Tel: 325 75 35
Konya: Kızılkaya Mah. Ahiyevim Kardeşler Sk. Semah İşhanı 14/A Kat: 2
No: 281 Tel: 330 50 77

Malatya: Pak Kazaan İşhanı Kat: 4 No: 121/322 Tel: 325 28 45
Mardin: Mahmutiye Mah. 118 Sk. Çığ İşhanı Kat: 2 No: 13 Tel: 336 75 74
Samsun: 19 Mayıs Mah. Talihane Cad. Düzceci İşhanı Kat: 3
Tel: 435 59 81
Sivas: Selahattin Mah. Beklediye Sk. Şenayir Sırtı No: 508 Tel-Fax: 222 30 22
Trabzon: Çarşı Mah. Uzun Sk. Koloğlu Çarşı Kat: 3 No: 80
Tel-Fax: 326 10 78
Tunceli: Muğlaşah Mah. Okullar Cad. Boratay Sk. Derya-Yücel İşhanı No: 11
Tel-Fax: 212 51 89
Zonguldak: Mahmutiye Mah. Okul Sk. Kılıç Pasajı No: 14 Kat: 2
Tel: 233 99 65
Duisburg: Allee 37, 47166 Duisburg/Almanya
Tel: 0203/548825
Amsterdam: Kinkardina 48 BG 1053 DEX Amsterdam/Nederland
Tel: 020/12007 61 743
Atina: Vercorrevos 5.3rd Floor No: 7 Platan Kaningens (Kanningen Square) 10677
London: 2/8 Titus George Road London N16 Tel: 00 44/71/2499378
Paris: 18 Rue De Marigny 75010 Paris Tel: 00 33/1/42466254

Sabahın bir sahibi var...

Erenköy'de iki kişi, polis kurgunlarıyla vuruluyor. İkisi de ağır yaralanıyor. Hastaneye götürülüyorlar. Bin oluyor. Otopsi raporuyla ölüm nedeni "kan kaybı" olarak belirtiliyor. Bu kişiler kaçıpçıydılar. Öldürüldükten sonra polis "market soyguncusu" olduklarını iddia etti.

Tarih, 1994'nün Şubatı...
Yer, İstanbul, ama önemli değil aslında. "Misak-ı Milli'nin her yerinde benzer bir olaya, benzer bir tabloya tanık olabilirsiniz.

Sahil'de baş genç otomobile şehir içinde gezme yarışçı çıkmışlar. Biraz sonra aracın yolu kesildi ve polis otobüsünden araca ateş açıldı. Ertesi günkü gazeteiler şöyle yazdı, "Nazi Akın olayı yerinde oldu." İhakkında hiçbir "arama emri" yoktu, hiçbir "suçlu" itham edilmemiş. Öldürüldükten sonra da bir "suç" bulunamamış onun için.

Tarih 16 Ocak'tı. Ve burası Türkiye'di...
Tarih bu kez 14 Şubat... Mardin'in Derik ilçesinde sokak kargaşası yaşanıyor. Ama o gün Derik'te yaşananları bununda da sınırlı kalmadı. İçinde oturanların tamamı (2444 kişi) "devlet görevi" tarafından işi meydana dindirildi. Ve tek tek numaralandırılarak kamerasız "kaydediliyorlar".

Kameranın kullandığı alana yaygınlaşıyor. Aynı gün... Yer Mardin-Urfa karayolu. Şehirlerarası otobüsler Şahvalat Jandarma Karakolu'na bağlı askerler tarafından durduruluyor, yolcular aralarında indirilerek kamerasız "kaydediliyorlar".

Burası Türkiye... Hükmün süren "adalet" değil. Pervasızlığın, keş, gün, iş, menin, katilinin hükmü var.

Sahillerde hastaneye götürülmeyen, için kan kaybedenlerden gencin hasabını kim verecek? Açılacak yeni bir "yargısız infaz" davasının nasıl sonuçlanacağını kestirmek zor değil... Derik'teki sokak kargaşası yaşıyor emmini kim veriyor? Kim onayladı bu yaşıyor? Ve binlerce insanı meydana toplaşa hakkını kim, nereden alabilir? Bu sorular Meclis'te bir soru önergesi haline getirildiğinde verilecek yan belli.

Kim verecek hesabını bunların? Nasıl verecek? Devlet katliamı muhabetini yok suçların. Muhafızsız "suç"un "ceza"sız olmuştur. Mahkemelerde ya da Meclis'te adaletin işi yok.

Düzen pervası, düzen kayıtlı, düzen katliamı... Ewat, ne var ki bugün böyle olsa da bu, yarin da böyle sürer gitsin. Çünkü, çünkü özannın dediği gibi "Sabahın bir sahibi var..."

Pervasızlar, çünkü geçmişten varlık-yokluk savaşını veriyorlar. Keşifler, kendi yasalarını çığırıyorlar, kimsi çığırıyorlar... Katlediyorlar, çünkü düzen, kalımların gerekçe alınmasıyla kanla beslenerek, ızdırma-yaşayıyorlar. Kendilerini her türlü katliamı yetkisini veren yasalarla, her katliamlarında olanı aklamak için gözde çaba sarf eden "yargısız infaz" sistemlerini kurguluyor ve yeni "terör" yasaları istiyorlar.

Bir ilde sokaka çıkma yasası ilan edip, binlerce insanı meydanalara toplama yetkisini varken, daha ne istedikleri sorulabilir. Elbette, bilinciz, nedersiz bir istek değil bu. Onlar her gün, her saat halkı daha fazla baykettiklerini biliyorlar. "Devlet karıştıran" nın yüzde 90'ına varan büyümesi, kontrolsüz, kupaşmış bir hayvana benzetiliyor. Kimsi, Ve

bu adaya gereksinimleri var. Tarih ve yakın geçmişini unutmuyorlar. Halkın belleğinin sandığı kadar zayıf olmadığını yakından tanıyorlar. Ve biliyorlar "sorular bir gün sorarlar"...

Onlar baskının etkilerini ağırlar. Sınır tanımayan vahşyetleriyle halkı korkutun onların haspetmeye çabalarını. Halkın korkusu onları cesaretlendirir. Artırıyor. Dreniş ise kudretiyor onları, gözlerini karartıyor ve kendi tükenişlerine bir adım daha attırıyor.

Korku, sokak ortasında göğüzdüğü katliamlarını engellemiyorlar. Korku, geziken vurulup düğmeye engel olamıyor. Ve korku, bir ilkenin meydana binlerce kişinin toplamasına, hakaretler görmesine, dayak atılmasına "izin" veriyor.

Pervasızlık... Sımdı sınıf mücadelesinde, halklarımızın kuruluş mücadelesinde özel bir önem taşıyor bu sözcük... Egemen sınıfların pervasızlığını halklarımızın kuruluşu için, onurumuz için ayrı pervasızlıkla yanı vermek, artık bir zorunluluktur...

Dört bir yandan kupaşmışken, parzellerin namurları, bomba atan tüfekler üzerlerine çevirilen "Teslim oluyorum!", "Devrimi Solcular asla teslim olmaz!" diye haykırarak bu ülkenin geçgenci en iyi kavrayanlar oluyorlar. Ölüm Öruçulları, Serhildanların nefetleri bu gerçeği bilecek, korkunun eğipçin ağıslaması gerektigine inanarak bu eğipçin yığı atarlar.

İşkencecilerin, infaz mangalarının keyfine davrandığı, hükümetlerin halde "adeta" değil, düpedüz alay ettiği bir ilde, emekçilerin "uslu" olmalarının, sorunlarının çözümü için "diyalog'da, yasa/iktila israrlarının ne yararı olabilir ki... Çıkanlar her yastada, hazırlanan her yeni ekonomik pakette, imzalan her uluslararası anlaşmada karatılan emekçilerin dünyasıdır. Yüz yılların karantıllığının uzağıp gitmesi ya da aydınlaşma ulaşmak. Yapılacak terici budur. Artık bir şeyler değişsin istiyororsa,

karantıllığın yırtılması isteniyorsa, açık ki, geçici gündüzde çevirmek için işi gerek. İçki çok uzağıp mızda değildir. O işi, emekçilerin direnci, karantıllığı, pervasızlığı, mücadelesidir. Sabahın sahibi emekçilerdir.

Terörden bir ada kuturmu ne onları? Çarlık Rusya'sında, Kub'da, Vietnam'da, Çin'de, Portekiz'de, Nikaragua'da, İran'da carları, şahları, imparatorları, diktatörlerin terör adaları, sel gibi aktıkları kanlarla toplulardan koparıldıkları adaları, kurtarmaları. Çünkü dokütlükler her daima kan, yapaı adalarının taşıyacağı bir yükü ile onları işler. Devrimcilerin, halkın kanı ağrıyor çünkü. Halkın kanını bedeli yükseltir. Bu bedeli dermekten hiçbir ada, hiçbir yasa koruyamaz onları. Suç varsa ceza da olacaktır. Tarih boyunca böyle olmuştur bu. Kendilerini anayasalarla "yargılanmaz" ilan edenler de yargılanmışlardır. Tarih ve halkın verdiği ceza erpeç bulmuştur çoğunu. Yüzlerce madde, binlerce fıkrası yoktur bu yargılanmışın. Savcılarının, hakimlerinin keyfine göre yorumladıkları türden belirsizlikler, lastikli ifadeler oluyor. Halka, halkın mücadelesine, geleceğine karşı işlenen bir suç varsa, suça denk ceza da olacaktır bu yargılama. Ölüpü açıyor. "Onlar için her şey bitti" diyenler halden. Çünkü bu topraklarda, egemenlerin düzeni neye

Politikada Bu Hafta

Oligarşinin "Terörle Mücadele" Kısırdöngüsü

Oligarşinin sözcükleri bugünde "yeni bir Terörle Mücadele Yasasının gerekliliği"nden söz etmeye başladı. Aynı adı taşıyan bir yasa var aslında. Kamuyu iyi tanıyan bu yasayı. Çıkarıldığı dönemde Anti-Terör Yasası olarak adlandırılmıştı. "Teröre karşı önlemler" gerekeceği çıkarıldı bu yasa, devlet terörünün alabildiğine yaygınlaştırılması ve bu terörün uygulayıcılarının yasalar karşısında her türlü sorumluluktan muaf tutulmasıydı.

Anlaşıyor ki bu düzlemde yetmedi. Yetmedi de... Pervassızca uygulanan devlet terörüne, egemen sınıfların insanları bireysellestiren, dejenere bir ortamda apolitikleştirilen tüm dayatmalarına karşı hak ve özgürlükler mücadelesi, ulusal talepli mücadelesinde devrimci mücadele yasaları kısa sürede eskitiyor. İşte bu nedenle hükümetin gündeminde aylardır yeni bir "Terörle Mücadele Yasası" daha var.

DYP-SHP koalisyonunun zirvesinde yapılan görüşmelerde laiklik konusundaki hükümlerde anlaşma sağlanamaması nedeniyle yer seçimler sonrasında erelenen bu yasa tasarısı ordunun açık mücadelesine yeniden koalisyon ortaklarını önüne geldi. Tasarımın yapılmasını gerektiren "sühe" baktıken... Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş, 15 Şubat'ta Başbakan Tanrış Çiller'e görüşerek, tasarrufların bir an önce yapılmasını istedi. Politikacıların bekersizliklerinin ve oy kayıplarının "terörle mücadele yasası" izin verilmediği. Oligarşinin teröre olan ihtiyacı ülkede bir yer seçimler sürecinin yaşanıyor olmasının, klasik seçer oyunlarının bile önüne geçiyordu.

Infazlara, katliamlara, mahkeme salonlarına kadar uzanan işkence, sürgünler, kontrgilla cinayetlerine rağmen suskun bir toplum yarattığı başarıyı egemenler, "Elberi havada" bir halkı gösteriyorlar karşısında.

Tekeli burjuvazinin kendisi, işkenceci sefler, hükümet bu sonucu cerezaşık içinde izliyorlar. Halkın tükenmesini dirençlerini; kökü bir türlü kazınmayan devrimci mücadelesini; bir gecede kurdurtulan 10'a yakın devlet güdümündeki sendikaya, oyalamalarına rağmen bir türlü ölmü alınamayan memur eylemlerinin; Türk-İş yönetiminin sadakate kusur etmemesine karşı; birinin bittigi anda yenisinin başladığı işçi dirençlerinin; köyleri, mezarları yakıp-yıkıp boşaltıkları halde gerillanlara hala dağıdılan meydan okuması; işte tüm bunların sürmü çözümünü olmalıdır.

Bazen ceza tedhiyeleri, mahkemeler ve cezavetleriyle, boyalı basınlarıyla, işten atma tedhiyeleri, vaattleri ve oyalamalarıyla kimsi anlamda başarısız ediliyorlar. Kahl bir dirençli oluyor, kah genel bir hareketsizlikli sağlayabiliyorlar. Ama kimsi başarılarına karşı bir bütün olarak halkı kazınmayıyorlar.

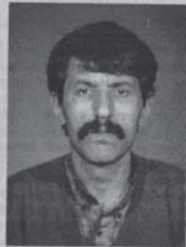
Çünkü egemenler kazanmak istediği halkı sömürüyor, ona zulmediyor. Bu onun doğası gereği, varlık nedenidir. Sayısız özümdeleleri halkı kazınmaya çalışan egemenlerin ilk açmazları bu.

Çünkü tepkileri yumsatacak, "kimsi sayı" olabilecek hiçbir şey veremiyorlar halka. Reel ücretler, sosyal harcamalar her gün biraz daha kushıyor. Kuslan bölün tekeli burjuvazinin kazarına ve halkı karşı açılan savaşın harcamalarına gidiyor. Bu, ikinci açmazdır.

Çünkü hak ve özgürlüklerin ancak mücadeleyle kazanılacağı bilinci artık onların silinemeyeceği kadar emekçilerde yer etmiştir. Devrim, sosyalizm mücadelesi artık uymayacakları derinliklere kök salmıştır.

İşte bunlardan dolayı halkı hiçbir zaman kazınmayacaklar. Bunlardan dolayı hiçbir zaman teslim alınamayacaklar. Çıkartıkları ve çıkartacakları her "yeni terör yasası" zamanı onların aleyhine işletecek. Kısacası battıkları çırıpan oligarşi, çirpikçıkda daha da fazla batıyor. Ve batmaya devam edecek. ○

"Örgüt insanı her koşulda mücadeleye koşar"

BAHAETTİN ANIK
(1962-1994)

Bahattin Trabzon Çarşıbaşı'nda tahir ve balıklıkta geçen bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ortaokul son sınıftayken devrimcilerle tanıştı. Trabzon'da liseye başladığında artık peşti sorumluluklar üstlenen bir DEV-GENÇ'iydi. Devrimci hareketin ortaya çıkışıyla birlikte daha iradi ilişkiler içinde yer aldı. Bir süre sonra Lisesel DEV-GENÇ çalışması yürütmek üzere Trabzon Lisesi'nden Tirebolu'ya geçti. 12 Eylül cuntasına kadar Tirebolu Lisesi'nde devrimci çalışma yürüttü. 1980'de tutuklandı. Gözaltında halkına ve hareketine duyduğu sorumluluğu bilinciyle direndi. Üç yıl süren tutukluk yaşamında bir Devrimci Sol karatılığı ile devrandı. Cezasından çıktıktan sonra bir süre peşti işlerde çalıştı. Devrimci hareketle yeniden bağ kurduğunda kendine ait bir pazarlama şirketi vardı. Düzenin tüm metlerini elinin tersiyle iterek "Bir nefes olmaktan onur duyuyorum" dediği devrimci hareketin saf- larında kavgaçı kaldığı yerden omuzladı. Düzenle bağlarını "halkının ve hareketinin çıkarları için" kopardığını vurguluyor, "Bundan sonra böyle bir sorunun olacağını inanmıyorum" diyor. Öyle bir sorunu olmadı.

"Örgüt savasçı olmak, örgüt insanı olmak, her koşulda mücadeleye koşmaktır. Ben de kendimi farklı görüyorum." diyor. Hiç farkı görmeyen, her koşulda bir Devrimci Sol savasçı, bir örgüt insanı oldu.

Kentlerde, kırlarda en basit işlemlerin en ağır görevlere kadar her koşulda mücadeleye koştu. Oligarşi on altıncı bütünü Türkiye'de ararken, o görevinin bütününü yine, Devrimci hareketin başlanlarında pay sahibi olmaktan hep gurur duydu. 17 Nisan katliamı gerçekleştiğinde doğup büyüdüğü Karadeniz'in yemyeşil dağlarını da görüldü. Yoldan geçti. Yoldan geçen katliamın hesabını sormak için nasıl yorulmuştuğunu tanıdıkları sadece. Onun ofisini kırında bileyen sabrına da tanıklık.

Bahattin yolday, haramların findığına, bitimüne, çayına göz koyduğu Karadeniz'in köksü emeklerine "Dağlar başına" çağırısıdır artık. Ö

✓ 9 Şubat'ta Bahattin Anık'ın katıldığı operasyon için bölgeye 500 jandarma ve 50 özel tim yığıldı. Katliamdan önce jandarma Eskişehir'den ormanlık alanlara arama yaparken özel tim köyün camisindeydi.

✓ Özel tim caminin minaresinden ateş açtı. Halk gerillanın cesedine hakaret etmeye zorlandı. Gerillanın cesedi ANAP'lı (eski MHP'li) Kumru Belediye Başkanı Cemal Zorlu tarafından çöp arabasıyla Fatsa'ya taşındı.

"Olaylar bizleri aşıyor"

Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Av. Ahmet Düzgün Yüksel ve Av. Mustafa Çoban, Kumru Cumhuriyet Savcısı ile görüştü. Savcı operasyon sonrası olay yerine çağırıldı. Gerillanın cesedinin resimleri dışında olaya ilişkin resmi evrakların hiçbirini verilmemiş. Operasyona ilişkin bildikleri anlatan savcı ile avukatlar arasında geçen konuşmanın bir bölümünü yayınlıyoruz:

Av. Düzgün Yüksel: Olay hakkında soruşturma açılacak mı?

Savcı: Bilmiyorum. Aşak bundan bir sonuç alır mıyız?

Av. Yüksel: Elbette sonuç alınır.

(Av. Mustafa Çoban sözle giriyor)

Ceset çöp arabasıyla mı taşındı?

Savcı: Evet, çöp arabasıyla taşındı. Müdahale edemedik. Cenazenin üstünün örtülmesini istedik, özel tim açtı. Sağlık Ocağı müdürünü ambulans göndermelerini istedik. "Ambulans kırılır, polisli" dediler. Belediyeye haber verdik. Onlar da çöp arabası göndermiş. Ben çöp kamyonunda taşındığını bilmiyordum, sonradan öğrendim.

Av. Yüksel: Bu insanlar sahipsiz değil. Kim bu olayın sorumlusu?

Savcı: Sorumluları saymaya gerek yok. Müdahale edemedik.

Av. Mustafa Çoban: Sorumluları belki savcılık kaymakamlık ve belediye

Savcı: Olaylar bizleri aşıyor. Ö

Karadeniz'de gerillanın sesi duyuluyor; Dağlar başına!

Ajans haberlerinde, gazetelerin telsizlerinde Ordu'da bir çatışma haberi geçiyordu. 9 Şubat'ta 10 Şubat tarihli gazetelerde ise bir gerillanın öldürüldüğü haberleri yazıyordu. İstanbul'da Haklar ve Özgürlükler Platformu bu haberler üzerine bir heyet oluşturarak konuya ilişkin inceleme yapmak üzere Ordu'ya gönderdi. İçinde muhabirimizin de olduğu 13 kişilik heyetin incelemeleri sonucunda ortaya çıkan, özel timin köy ortasında açık bir şekilde gerçekleştirdiği katliam ve belediye başkanından sağlık ocağı görevlilerine kadar birçok yetkilinin özel timin vahşetine ortak olduğu... SHP'iler şaşkın ve duyarsızdı...

Katliamdan hemen sonra Kumru ilçe binalarında özel timi "ağrıyan" MHP'iler heyet üyelerini tedirgin etmeye çalıştılar... Yalnız kadınlara ve çocukların kaldığı Eskişehir'den Köyü sessiz... 11 Şubat'ta Ordu Kumru'da bulunan muhabirimizin derlediği bilgileri ve izlenimlerini aktarıyoruz.

Halkın Hukuk Bürosu'ndan, Yoksul Halkın Gücü gazetesinden temsilciler vardı. Heyette yaşı-geç hepimiz köydeki gelişmeleri merak ediyor, köy nasıl gireceğimizi düşünüyorduk. Köy halkına baskı yapıldığını, geneli birliğin çembere alındığını ve yaralı bir gerillanın ellerinde rehin olduğunu, ancak bakı edemediklerini duyuyorduk. Yeni bir katliama fırsat vermemekle amacımız.

Yola koyulduğumuzda bir program çıkarmıştık. Katliama sessiz kalınmayacağını, köylülerin ve gerillanın yalnız olmadığını gösterecektik. Bunun için bir an önce orada olmak istiyorduk. Beklediğimiz an geldi. 11 Şubat günü saat 6.00'da Fatsa'ya indik. Güne doğmamıştı henüz. Otobüs garında bir süre bekledik. Günün ilk ışıkları üzerimize düştüğünde Fatsa içine doğru yürümeye başladık. Yolumuzu kesen sivil polisler kimlik sordular.

Böylece bir gey bekliyorduk. Gözaltına alınabilir, köye sokulabilir, tümüyle ergellenebilir. Ancak ne olursa olsun onlara rahat vermemeli, sessiz sedasız katliam yapamayacaklarını göstermeliydik. Kimlik kontrolünden sonra, sivil polislerin yakın takibinde bilgi almak üzere Fatsa SHP'ye gittik. SHP'iler, istanbul'dan bir heyet gelmesini şaşırmışlardı. Böylesi bir sahillemeyi bir türlü anlayamıyorlardı. Dağda bir "terörizm" olmuştu, en fazla ailesi alırdı gömerdi onlara göre. İstanbul'dan birçok kurum temsilcilerinden oluşan bir heyet onların şaşırtıyor açığına. Olaya ilişkin sorularımıza yanıtların, kafaalandık "uç-bes terörizm" meselesini tartışıyorlardı. Ancak gerillanın dağdaki uç-bes kişiden ibaret olmadığını anlamaları uzun sürmedi.

Fatsa'dan Kumru'ya gitmek için bindiğimiz minibüs hareket ettikten bir saat sonra yolda çevrildi. Tek tek kimliklerimizi tespit edtik. Arabadan indik ve araba arandı. Kumru SHP ilçe binasına vardığımızda göğümüzden yüzbaşısı polis ve özel timin rahatsız olduğunu gör-

Otopsi fotoğrafları camiden ateş açıldığını doğruluyor

İncelenen otopsi fotoğrafları ve ölümlünden hemen sonra gerillanın elbisesi ve eli silahlı olarak çekilen fotoğraflarından editlenilen kaset:

Cesette 4 kurşun yarası var. Birli baş bölgesine isabet etmiş. Sağ yandan iç organlarına isabet eden mermi yere çakılı vaziyette. Atışların camiden yapıldığını doğruluyor. Ayrıca gerillanın silahlı tabancası ve kabzası küçülen cinaset. Fotoğraflar anlatıldığı kadernya gerilla çamura düştüğü, ancak fotoğrafa yer alan silah ise kabzası kapalı vaziyette, tam burası-mermerli takti değil. Ayrıca silahın üzerinde en küçük çamurlanına dahil yok. Bu bilgiler köylülerin anlatımlarıyla birleştirildiğinde, gerillanın silahlı sükük ve üzerine gizli bir şekilde köye geldiği, bir çatışma yaşanmadığı ve gerillanın pusuya düşürülerek öldürüldüğü anlaşılmaktadır.○

İr gelmez camye gidiyor. İki özel tim caminin minaresine çıkıyor, diğerleri ise aşağıda bekliyor. Cami hocası "minareye çıkmayın, günah" diyor özel time. Özel tim ise hocayı "Sen de mi PKK'lısın" diyerek azarlıyor ve çıkıyor minareye. O sırada köylü giymiş gerilla Bahattin Anık köye giriyor. Özel tim gelene fark ediyor ve biraz yaklaşımlarını beklemeden sonra ateş açıyor. Minareden ve aşağıdan atılan ateş sonucu Bahattin Anık katlediliyor.

Alçaklığın Böylesi: Gerillanın Cesedi Çöp Arabasıyla Taşınıyor
Gerillanın cesedi köyden Kuruçay'a getiriliyor. Kuruçay'a getirilirken ve Kuruçay'da açığa bırakılarak halka teşhir edilmek isteniyor. Özel tim gerillayı görmek için gelen öğrencilere, çevreden toplanan halka cesede tükürerek hakaret etmesi için baskı yapıyor. Ancak kimse bunu yapmıyor. Gözlemediğimiz kadernya, özel timin bu yaptıkları halkta belli bir tepki yaratmış.

Kuruçay Sarışın Ocağı'nda otopsi yapılan gerillayı özel tim hemen görmek istiyor. Ancak savcı ailesinin gelebileceğini söyleyerek cesedi bekletiyor ve Fatma Devlet Hastanesi morguna gönderiyor. Özel timin gerillanın cesedine yöne-

Ordu'ya giden heyetten açıklama

Haklar ve Özgürlükler Platformu Ordu heyeti, Ordu'da çatışma bölgesinde incelemler yaptıkları sonra 12 Şubat günü İstanbul'da Bayoğlu SIP binasında bir basın açıklamasıyla gelişmeler hakkında bilgi verdi.

Heyet adına açıklama yapan Av. Ahmet Düzgün Yüksel incelemleri anlatırken sonra "İnsanların dahi duyguları dahi istismar edilmek, dur durak bilmeyen 'kelebek avcılarının' katliamlarını operasyon olarak nitelenmenin akıldan aşmaz ve acılığı" olduğunu vurguladı.

Gerillanın katledilmesi konusunda ve ölen gerillanın cesedine hakaret edici biçimde çöp arabasında taşınan eski MHP'li simdi ANAP'lı Belediye Başkanı Cemal Zorlu'nun cezalandırılması için suç duyurusunda bulunulacağı

Haklar ve Özgürlükler Platformu'nun Ordu'ya giden heyeti, devlet terörü nerede ise orada olacağını bir kez daha gösterdi.

açıkladı.

Av. Yüksel "Ölen insanların cesetlerine hakaret etmeyi göze alacak kadar küçük ve haysiyetsiz insanlarla elbirliği ve işbirliği içinde olan siyasal iktidardan ve bu davranışları yapanlardan hesap sorulacağını da vurguladı.○

dük, MHP'li faşistler parti binası etrafında dolanmaya başladılar. Daha sonra karşı bından fotoğraflarımız çekildi. Öte yandan çevre halkı da geldiğimizi duymuştu. Kimileri kapıyı açıp bakıyor, kimileri içeri girip önce bizim konuşmalarımızı dinliyor, sonra da bildiklerini, duyduklarını anlatıyorlardı. Gerek ilçede yaşayanlar, gerekse de Eskişehir'den köyünden gelen köylülerin anlatımlarından anlaşıldığı kadernya, özel tim buradaki halka Kürdistan'dan farklı bir yaklaşım sergiliyor. Sıcak savay kendin bir yaklaşıp sergilemediği için özel tim katliamı yüzünü gizlemeye çalışıyor. Halkta sohbet ediyor, söyleşiyor, kendilerini girin göstermek istiyor.

Gerillanın Şehit Olduğu Köy Sessiz
Eskişehir'den köyüne giden bakışa hiçbir araba gilemiyor. Cemseller bozuk yolları ince konuşulardığı için bindiğimiz jipe çamura bata çıka köye vardık. 60 hanek bir köy Köy Eskişehir'den. Köylülerin çoğu peçimini fındıktan sağladıkları için kışın ilçeye ya da büyük pazarlara gidiyor. Bu nedenle köyde kadın ve çocuklardan başka fazla kimse yok. Konuşmak için girdiğimiz evlerde insanlar konuşmaktan çekiniyorlar çoğunluğu Muhtarı evine gidiyor. Muhtar da çatışma sırasında köyde olmadıkları, "yerköy"lerini kendine bilgi vermedikleri, özel tim ve jandarmaların hane aramada mara yaptığını söylüyor. Kısaca olayın nasıl geliştiğini öğreniyoruz yine de.

PUSU: Gerilla Camiden Atılan Ateşle Katlediliyor

Gerek köylülerden, gerekse de Kuruçay savcından editlendiğimiz bilgilere göre olay şöyle gerçekleşiyor: Katliamdan bir gün önce jandarma köyde yığınak yapıp, ormanın belli bölgelerinde pusuya yatıyor. 9 Şubat günü ise köye köyüne olarak özel tim geliyor. Özel tim köye ge-

lik saldırısı bu kez başka yollarla devam ediyor. Sağlık Ocağı yetkilileri "arabaları kanlı kirlenecek" için ambulans vermiyor. Belediye haber veriyor. Belediye Başkanı faşist Cemal Zorlu ise cesedin Fatma'yı taşınması için çöp arabası gönderiyor.

"Dağdakiler" Yalnız Değildi!

Gittimiz her yerde bizim görenler önce şaşıyor, ardından "dağdakiler"nin devletten soyledildiği gibi "üç-beş kişi"den ibaret olmadıkları anlamaya başlıyorlardı. Fatma'da, Kuruçay'da ve Eskişehir'den Köy'ünde bunu gördük. İnsanlar henüz tarafsızları belli etmemekle birlikte, gerilla söz ederken saygılı bir dille konuşuyorlardı. Bugüne kadar sadece söylentisi duydukları gerillanın somutlaşması, insanların günlük yaşamında konuşulmaya başlanması bizim için büyük bir başarı. Devletin, devletin beklenmesini yitiren pek çok insan için gerillanın umut olması uzak değil. Bahattin Anık'ın katledilmesi ise korkularını büyüttüler sadece. Çünkü gerilla ölümüyle bile Karadeniz'in yoksul emekçileri mücadeleye çağırıyor. Dağlar Ba-

- ▲ Haklar ve Özgürlükler Platformu adına Ordu'ya giden heyet: "Şuçluların hesap sorulması!"
- ▲ Özel tim, Eskişehir'den Köylü camini katliam için kullandı.

Jandarma cenazeye gidenleri gözaltına aldı Bahattin sloganlarla uğurlandı

Bahattin Anık'ın cenazesi doğum yeri olan Trabzon'un Çarşıbaşı ilçesinde toprağa verildi. Cenazenin gelmesiyle birlikte jandarma Çarşıbaşı'nda yığın ölümler aldı. Amaçları cenazenin sessiz sedasız kaldırılması ve katliamın engellenmesiydi.

Cenazenin kaldırıldığı 11 Şubat günü Trabzon'dan cenazeye izlemek için giden Özgür Karadeniz Gazetesi Yazı İşleri Müdürü ve muhabiri ile TYÖ-DEK'li öğrenciler gözaltına alındılar.

Jandarmaların tüm engelleme çabalarına rağmen gerillanın cenazesi sloganlarla toprağa verildi. Bahattin'in bir yakını cenazeye sarılarak "Senin dir halinden korktuklarını biliyoruz, ama ölünden de bu kadar korktuklarını biliyoruz." diyerek jandarmaya ve polise karşı öfkeliydi. "Gel Yoldi Devrim" sloganları ve ilçe halkının katıldığı cenaze töreninde "Tek Yoldi Devrim" sloganları atıldı.

Öte yandan şehit Devrimci Sol perilişi Bahattin Anık'ına Trabzon Kalesi'ne "Gerilla Komutanı Bahattin Yoldaş Ölümüne Dürümci Devrimci Sol" yazılı bir pankart asıldı. Kastamonu'da ve Zonguldak İlağı, Zonguldak ve Site mahallelerinde "Bahattin Yoldaş Yaşay Devrimci Sol Savagay Devrimci Sol Güçler" yazılmaları yapıldı, yine Zonguldak Kilimli tren istasyonuna bomba süsü verilmiş bir pankart asıldı. Ayrıca merkez büromuz arayan bir kişi, Zonguldak Közlu'da Zinat Bahattin'in molofindığını belirtmek eylemi Devrimci Sol Güçler adına üstlendi.○

Kürdistan'da terör; halkı savaştan bıktırmak için...

Devlet, burjuva yasalarının gerekli gördüğü askari kurulların geçerli olduğu bir seçimi bile yapamaz duruma geldi. Asgari seçim kurullarının uygulanmış bir ortamda uğrayacağı hizmetli bildiği için ve böyle bir yeniliği yapamamak amacıyla, irtidatçı "öğlemler" adına askari güçlerle birlikte ortamı kaldırdı. Alman bu "öğlemler"den sonra, halkımızı seçime katılmadığı ya da katılmadığı bir durum ortaya çıkması da devlet açısından bir seçimi hizmetleridir, yenilgidir. Çünkü "seçim" diye gündeme gelen uygulamada da nihayetinde, mevcut devlet sisteminin kendisi meşruiyeti açısından gerek gördüğü kurumsal bir işleyişidir...

Tüm bu gerçeklerin yanı sıra, bugün gözden kaçırılmaması gereken bir gerçeklik daha var ki, o da, seçime endekli olarak ele alınan süreç uzun süreli mücadele içinde neyi ifade ettiğidir.

Gerilla eylemleri ve mücadelesi karşısında çaresiz kalan devlet güçlerinin, gerillaya yardım eden ya da onlardan devletten taraf olmayan sivil halkı yönelik yoğun bir saldırı politikası içinde olduğu biliniyor. Sürekli operasyon, gözetim, iknace ve yer yer katliamlar, halkı kara sistemi bir bakışla gündemde tutuluyor. Köylere ya da ilçeler mahalleler bombalanıyor, boşaltılıyor, halk ilçeler halinde yerlerden yurtdışına ayrılmaya zorlanıyor.

Gerilla devlet güçlerine ve kurullarına vurdukc, devlet güçleri de sivil halkı yönelik saldırısını boyutlandırıyor. Bu saldırılar, seçime yönelik hesapların dışında yaratmak istedikleri bir başka sonuç, varmak istedikleri bir başka hedef daha vardır. Devlet, Kürt halkına savaşa doğrudan fatrasa olarak gösterdiği büyük bir yığın yapıtark, bu fatrayı ödemekten bakan bir halkı gerçekçi olarak çıkarmak istemektedir. Savaşın yorulmuş, savaşa sonucunları yaşamaktan bıkmış bir halk... Halkımızı getirmek istedikleri durum budur.

Kürt halkını artık eskide bırak, örneğin 15 yıldır önceki politikaları yenilemeyeceğini, büyük ölçüde TC de kabul etmiş durumundadır. Devletin kendi temelini sağlığını sürdürme arzusu, ne sadece bazı kültürel hakların tanınması, ne de korucuları, itafracıları, vb. dayalı olumsuz yaratmak yetecektir. Bunların yeterli olmadığını gören güçler de yapıtarkta görüyor. İşte bunun için şimdi, savaştan bıkmış, bir an önce barış isteyen bir halkı gerçekçi yaratma uğraşı içinde. Eğer süphe bu politikalarla, "barış hemen şimdi" diyen ve hangi koşullarda barış istediği belli olmayan, devletin dayattığı koşullarda barışa evet diyebilecek kadar "barış" vurgusuna ön plana çıkaran, uzlaşmacı politikalarla güç vermek suretiyle de tamamlamak istemektedir.

Bir mevrup savaşı kazanmak için verilen mücadele, nihai hedefe yönelik uzun süreli mücadelelerin genel karakteri bağlanabilir, bir başka ifadeyle taktik mücadeleler stratejik gelişmeyi güdümlendirir, gerçek anlamda doğru ve yararlı kabul edilmelidir. Günümüzde somutunda, bunların analizi, seçimlerde devletin oynanacak istediği oyunları bosa çıkarmayı ve mücadeleden yeni mevziler kazanmasını düşünen, bunu, halkın mücadeleye katılımını artıran, istek ve kararlığını kırıklayan politikalar bir biçimde örgütleyilebilir.

"Seçim güvenliği" ve meşruluk

Bundan bir-iki ay önceye kadar "Kürdistan'da seçim" tartışan taraf olgıydı. Kürdistan'da birer tabula partisi haline gelen düzen partileri korkuları, taleplerini seçme vuran değerlendirmeleri seçimlerin ete-letmesinden, siyasetin içinde kararlı alternatifler öneriyor; yerel seçimleri tartışıyorlardı. Düzen partilerinin kimi seçimleri bir süre ete-letmesini, kimi siyasetin ilan-ediş yerel yöneticilerin atanmasını, kimi de "terör biter" kadar hiç yapılmamasını öneriyor. Bütün bu öneriler Kürdistan'da mevcut koşullarda seçim yapılmaması noktasında birleşiyor, ancak bunun için en uygun yöntem ne olduğu tartışılıyor. Burjuva partileri telas içinde gerekçe "Seçim nasıl yapılmalı?" anlamına gelen "ne yapmalı?" ı tartışıyorlardı.

Bir süre sonra düzen partilerinin Kürdistan'da seçimler için duydukları telas, yarınsı sessiz bir göbölümüne birkardı. Kürdistan'da "seçim güvenliği" olmadığında dair her gün bir başka demec veriliyor, "bu koşullarda yapılacak bir seçim PKK'nın kazanacağı bir referandum" olacağını söyleyip, ete-letme isteyenler susmuştu artık. Kürdistan için uygun görülen "pö-züm" adım adımı uygulanırken, düzen partileri MGK'nın verdiği roller için hazırlanmaya başladılar.

Peki ne olmuştuk da durum tersine dönmüş, düzen partilerinin yürüttüğü tartışma bitermiş, telas son bulmuştu? Kürt halkının ulusal-demokratik talepleri mi değişmiş; yoksa siyasi talepleri mi? Bu noktalarla bir değişim yoktu elbette. Kürt halkının ezici bir çoğunluğu düzen partilerinin bir şey beklemiyordu yine. Çiller'den Karayazgı'na, Yılmaz'dan Erbakan'a, Türkiye'nin Ecovite' kadar bütün burjuva liderleri Kürt halkı için anlamı aynıydı; iknace, baskı, katliamlar Halkın ezici çoğunluğu için yine devletin anlamı da aynıydı. Devletin bizzat kendisinin yaptırıldığı anketlere ortaya koyduğu rakamlara göre Kürdistan'da halkın yüzde 87'si devlet kavgatıydı. Devletin yüzde 100'ünün "halka kavgı" olduğu bir yerde bu rakam azdı bile!

Meselenin özü şuydu; sonunda devlet "olayla el koymuş", "seçimlere yapıtark" "Seçim" yapıtark olgılarının partilerinin "seçim güvenliği" sağlanacak, "devlet seçilecek". Olgıları artık tartışıyor, yapıtarkta. Seçime katılmak katılmama tartışması bu kez DEP'in, yurtsuverslerin cephesindeydi. Çünkü olgılarının "seçim güvenliği" Kürt halkının iradesinin ve taleplerinin bir parça daha "zaptırtıp" altına alınmasını bağka bir anlam taşıyormuştu. İlk örneği adımı seçim isteleri için yapılan sayım ile atıldı; Kürdistan'da köylere, mezarlar, belde ve ilçeler, daha şehir merkezlerinde on binlerce insan bu istelerinde dışında bırakıldı.

Büyük meşrulukla emekçi sınıflar için esdilerden birer kullanımla bu yöntem, Kürdistan'da işbirlikçi seçimlerin boğaltılması için tordırıldı. Birde birden yazılmasıyla desteklenirdi. Böylece çok sayıda "devlet kavgatı" saldı; edildiken, "devlet" ı orani yüzde 13'ü geçecekti. Devletin yıl-

Devlet izlediği seçim politikasıyla Kürt halkının ezici çoğunluğunu karşısına alarak halkı düzen içinde tutma umudunu tamamen yitirmişti.

Kürdistan demokrasiliğinin, seçim oyununun bir sahnesi olmaksızın büyük ölçüde çıkmıştır artık. Devlet bu oyunu kurallarıyla birlikte sürdürme gücüne sahip değildir.

Ankara DEP Binası... Devletin seçim "öğlemleri"nin son örneği...

lardı uyguladığı insansızlaştırma politikasının seçimler için uygulanmış, hazırlanmış, atılan köy önemli adımı. Köy, belde ve ilçelerin yükselelen duman bulutları göçlürken, göç artarak devam etti. MGK'ya bir Toplumla İlgili Kararın başında yer alan raporuna göre son bir yılda Kürdistan topraklarında göç edenlerin sayısı 200 bin, yer değiştirme sonucu o kullanılmayacak olanları sayısı 800 bindi. Bunlarla birlikte gündeme getirilen seçme yasasındaki değişikliklerle Kürdistan'da her türlü seçme hilesi için uygun koşullar hazırlandı.

Küçük yerleşim birimlerinde sandıkların birleştirilmesi, sandıkların seçim sonrasındaki bir-iki gün alay-tatır bir şekilde birleştirilmesi, sandıkların, Olgaların Hal Bölgesi'de seçim suretine kısıtlanması, bağımız aday isimlerinin birleşik ı pusulasına yer alması, bulay, polis, özel ordu elemanları ve korucuların silahlı olarak ı kullanmalarını olanaklı hale getirmiş bu ıbrölümlü yapılmış düzenlemelerdi. Böylece hem "devlet kavgatı" halkı sandık bağında başı ı kullanmalarını kılıfı "güvenlik" gerekçesiyle hazırlanmış, hem de birbiri ardı hile ve tuzağların önu açılmış oldu.

Devletin "çözüm"üne yine teröre yaslanıyordu. Yurtsuvers adayları destekleyecek bilinen yerleşim birimlerinin boğaltılması için tordırıldı. Birde birden yazılmasıyla desteklenirdi. Böylece çok sayıda "devlet kavgatı" saldı; edildiken, "devlet" ı orani yüzde 13'ü geçecekti. Devletin yıl-

"adayları saldırdı bırakmak daha emin bir yoldu! Aday olması muhtemel yurtsuvers, demokrat kişiler daha adaylıklarını, birleştirmeye fırsat bulamadın ıoluğu polis meşruiyetinde aldılar. Birçoğu ayaküstü senaryolarla, düzmece kanıtlarla cezayevine konuldu. Öyle ki, DEP adaylarını uzun süre ıçtı tutarak son anda ıklayabildi.

Devletin Kürdistan'da seçim sonuçlarını belirleyebilecek ı bir ıçüde pervasızlaşması ı önemli oluyuşı şimdiden belgiren hale geçti. Her şeyden önce yerel seçimler Kürdistan'da seçim anlamında çıktı. Devlet seçim kurumunu ıylesine ıçış etti ki, Kürdistan'da kendi siyasi meşruluğunu en alt düzeye indirdi. Bunun uzun vadedeki sonucu devletin sinya-

sal yeniliğini biraz daha hızlandırmıştı. Ancak oyu devletin Kürt halkının taleplerine ıçinde cevap veremeyeceğini, veremeyeceğini bir kez daha göstermişti oldu. 91 seçimlerinin aksine, devlet izlediği seçim politikasıyla Kürt halkının ezici çoğunluğunu karşısına alarak, halkı düzen içinde tutma umudunu tamamen yitirdi.

Sonuç olarak devlet, halkı kavgı yürüttüğü yoğun terör kampanyasıyla ve seçim uygulamasının asgari gerekliliklerini yığı ederek Kürt halkının seçim platformunda kendin ifade etmesini engellemeyi amaçladı. Bunu bağamız için de hemen her türlü yöntemle devreye sokmakları görülmüyor.

İktidar, uyguladığı terör politikasıyla belli seçme kurtaracak, ancak kendi politikaları açısından daha büyük bir acmazı ve knzi yapıtarkta kurtulmayacağı açıktı. Sürecin gelişimi ıçinde devletin ıçaresizliği ifade eden ve önem kazanan asıl olgu, Kürt halkının kendin saade devletin sunduğu/sunacağı kısıtlı alanlarla ifade etmemesidir. Örneğin 1991'de parlamentooya gönderdiği Kürt milletvekilleri kürsüde konutlurmuşdu zaman da Kürt halkı susturulmuş olma. Sadece düzen kurullarında kendisine ne kadar kendin ifade hakkı tanıdığını görmüş oldu. Bugün ise seçim bile yapıtarkmadığı görüyor. O yüzden bugüne "devlet kavgatıların" oranı yüzde 87 oldu. Bugünden sonra kimsenin şüphesi olmasın, bu oran daha da artacaktır.

"Mecburi İskan"lardan "Olağanüstü Hal"

38 Derin katliamını "mecburi iskan" izledi. 1934'te çıkarılan Mecburi İskan Kanunu TC'nin Kürt halkını yurtdan uzaklaştırmak, Türkiye içinde eriterek asimile etmek ve Kürdistanı Türkleştirmek için çıkardığı en kapsamlı düzenlemeydi. Bu kanunla çok sayıda ağırlı "mecburi iskan"la tabi tutuldu. Daha sonra çıkarılan "iskan" kanunları bu düzenlemelerin devamı olmakla birlikte sürekli özgü farklılıklar da içerdi.

105 sayılı Mecburi İskan Kanunu ve 551'er...

27 Mayıs darbesinden sonra 18 Eylül 1934'te Milli Birlik Komitesi (MBK) kararıyla çıkarılan 105 sayılı Mecburi İskan Kanunu daha çok ağalara, şeyhlere, mütegalibeye karşı anti-feodal bir tavır gibi gösterildi. Ancak gerek Sivas kampında tutuluların, gerekse idari soruşturma sonucu sürgüne gönderilen 551'erin Kürtleri gelenekleri, dinleri, MBK yanlısı basını tarafından da işaret edildiği gibi "vatanı öldürmeye" gayesinin belirlediği bulgular ortaya koyuyor. MBK'nin nüfuz kullanılarak halk üzerinde baskı, zulüm uygulamak suçladığı 551'erin hepsi ağa, şeyh vb. değil, 105 sayılı kanuna "Ma halin en büyük idari amirinin sorum-

luluğu altında emniyet makamları tarafından yapılan tahkikat neticesi sabit olanlar bunların dördüncü dereceye kadar (bu derece dahil) kan ve ehri hımlarından lüzum görülenleri içleri. Bakanlık'nın teklifi ve bakanlar kurulu kararı ile o münaka bir daha gelmemek üzere, yurt içinde başka yerlere ve ek kanun hükümlerine göre nakl ve iskan edilebilirler," deniyordu. 105 sayılı Mecburi İskan Yasası'nın çıkarılması için gösterilen "gereklere" arasında "ağalık ve şeyhlik düzeni'nin tasfiye edilmesi gereği ve "Kürt Cumhuriyeti'nin kurulması için" faaliyetlerin önlenmesi gerekçesinin aili özellikle çözüldü. Yapılan düzenlemeye göre başka yerlere iskan edenlerin yurt içinde her bölgede pezelebekler ancak "aski yerlerine" dönmeyeceklerdi.

1960 darbesinden hemen sonra 1 Haziran 1960'ta 485 Kürtleri geleni Sivas'ta bir kampta tutuldu. 6 ay kadar burada tutulan Kürt ailelerden 551'den daha diğeri serbest bırakıldı. 551'er ise

oranın yüzde 76 olduğu bir dönemde 3 tane yatılı bölge okulu bulunuyordu. Aynı dönemde nüfusu 442 bin ve okuma-yazma bilmeyenlerin yüzde 65 olduğu Kastamonu'da yatılı bölge okulu hiç yoktu. Bitlis bir Kürt kentridir. Kastamonu'da ise Kürtlerin sayısı çok denek kadar azdır. 1970-71 öğretim yılında 57 bölge okulundan 51 tanesi Kürdistan'dı. Diğer 6 tanesi ise Anadolu'nun diğer bölgelerindeydi. Ancak bu 6 yatılı bölge okulundan üçü yine Kürt nüfusun toplu olarak bulunduğu Ankara, Sivas ve Konya'da kurulmuştu.

OLAĞANÜSTÜ HAL YASASI: Sınırsız Askî Yekisi

Bugüne kadar "Kürtlere özel" pek çok yasa çıkarılan TC, "kürtler" değil birçok yasa ile filli anlamda "Kürtlere özel" hale getirmişti. Bunun en iyi örneği Olağanüstü Hal Yasası'dır. Kürdistan'da 19 Mart 1984 tarihinde sığınkemlin kaldırılmasıyla getirilen "Olağanüstü Hal" uy-

başlıy ve kırmlen sürgün edileceğinin tanrımını yapıyor. Tazimde da açığa be- lirtildiği gibi polis, "Bize kamu düzenini bozacak şüphesi uyardı" dediği herke- si bölge valisi kararnalı bölge diğere sürgün edilebilir. Böylece kırmlen bölge diğere çıkarılarak tamamen bölge valisinin keyfine bırakılmıştır.

Karamanemin 2. maddesi ile sendikal hakların kurulması bölge valisinin inisiyati- fine bırakılırken, örneğin, grev kararı- nın süresiz erteleyebileceği yetkisi tanrı- ve bu kararın karşı yolu kapatıldı. Bu konuda bakanlar kurulunun atacağı bir kararın karşı yolu açılmış, bölge valisinin kararına karşı yolların ka- rarı olması keyfiyetine dercesi açıpında dikkat çekildi.

Karamanemin 7. maddesi ile TC'nin bazı maddelerinde belirtilen cezalar il- katına çıkarılmış, böylece aynı il Kürda- tan'da gerçekleştirildiğinde mahkemeler- nin vereceği ceza ikiye katlanmıştır. Ka- ramanemin 8. maddesi ise, bölge valisini

izmir, Manisa, Muğla, Burdur, Antalya, Afyon, Isparta, Denizli ve Çorum illerine yerleştirildi. İki yıl sonra bu illerde kal- dktan sonra bulundukları yere geri döndüler.

YATILI BÖLGE OKULLARI: Eğitime Ailesizlik

1960 darbesinden sonra Kürt halkına yönelik günderme getirilen bir başka yasa da Yatılı Bölge Okulları'nın kurulması karar alına alın 222 sayılı yasaydı. Ya- sarı bu okulların amacı "okuluz çok çocukların okula karıştırmak, istidatı öğ- renclere ileri öğrenim imkanı hazırlamak, çeyrek kanunlara faaliyetlerine hizmet etmek ve Türk dili ve kültürünü yayma fa- liyetine yardımcı olmak" şeklinde belirlen- yordu.

Ancak okulların özellikle Kürdistan'da kurulması, devletin asıl amacının asimilasyon olduğunu göstermeye yettiyordu. Her ne kadar bu okulların mahrumiyet bölgelerine kurulacağı, okuluz çok çocukların bu okullarda okutulacağı belirlen- de, asıl amacın okuluz çok çocukların hizmet olması da ortadadır. Su çarçısı örnek durumu daha iyi yan- sıtıyor. Bitlis'in nüfusunun 154 bin ol- duğu ve okuma-yazma bilmeyenlerin

gülməsi dörder aylık uzatmalarla 10 yıl- dır devam ediyor. "Olağanüstü Hal" yu- kulması Kürdistan için son 10 yıllık sü- reyle de sınırlı değildir. 1978'den beri 16 yıldır sığınkemlin ve Olağanüstü Hal ile yönetilen Kürdistan'da "Olağanüstü Hal"ın daha öncesi de var. 1923'te TC'nin kurulmasıyla birlikte geçen 71 yıl- ık sürenin büyük bir çoğunluğu "Olağan- üstü" yönetimler altında geçmiştir. Kür- distan'ın "olağan" yasalarla yönetildiği dönemler oldukça az ve kısadır.

1987 yılında kurulan "Olağanüstü Hal Bölge Valisi" kurumu ile hukuksal olarak ayrı bir statü oluşturulmuş ve bölge ka- ramanelerine yönetilmeye başlanmıştır. 1990 yılında yürürlüğe konulan 413, 424 ve 425 sayılı kanun hükümlerine karama- meler (KH), sansür ve sürgün kuru- mlaştırıldı. Bölge valisinin tasarrufları- na karşı yargı yolu kapatıldı. .

424 sayılı KH-K'nin 44. maddesinde KHK Bölge Valisine daha geniş yetkiler verildi. Bu kararnamelerle bölge ve il valile- rinin işlemlerine karşı yargıya başvurma hakkı iptalinden alındı. Yine bu yasa- nın 45. maddesinde "Bölge Valisi, mal- li haklar ve Devlet Güvenlik Mahkeme- si başkanlarına dava açma emri ve- rebilecekti.

430 sayılı KHK, bölge valisine ayrıca sendikal haklar ve gözaltılar konusunda önkendinden daha geniş yetkiler tanıdı. Getirilen düzenleme ile bölge valisi ce- zaevidne bulunan tutsaqları yeniden em- niyete alırdı tekrar işçileri sorguyu başlatılabilecekti.

430 sayılı KH-K'nin 1. maddesinin (a) bendinde basını kısımları getirilen düzenle- melerin kamuoyunun bölge valisi bölge valisinin açıklamasına bağlandı. Bunun aykırı davranışın yayımların toplatılması- nı yansıtırı basıddığı matbaanın da ka- patılması yetkisi tanındı.

Nitekim bundan dolayı matbaalar, Kürdistan'la ilgili yazılar yayımlamak iste- yen sosyalist ve yurtsever basın der- gilerini baskamak istemişler. Karamanemin esas hedefi sosyalist ve yurtsever basını- dı.

1. maddenin (b) bendinde ise "Kamu düzenini bozan veya kamu düzenini bo- zacak kanunları uyardırın kişi veya top- luluktardan gerekli görülenler..." diyerek

ve bölge illerinin valilerini kişisel olarak hukuki, ceza ve mali sorumlulukların- ın dışında tutuyordu. Böylece olağanüstü hal bölge valisine, yargı denetiminden muaf tutulacak büyük bir yetki verilmiş, adeta bir diktatör gibi istediğini yapabilmisin- yasal zemini oluşturulmuştur. Sonuç ise ortadadır. Baskının diğersiz biçimde sürdüğü, yakılan yakılan şehirler, köyler...

KÜRD KÜRDE KIRDIRMA YASASI: "KÖY KORUCULUĞU"

Köy koruculuğunun kökeni Hırsızları Aylarına kadar uzanır. 1984 sonrası "köylere koruma" adı altında uygulamaya konulan köy koruculuğu kurumlaştırıldı. Koruculuk sisteminin yasal dayanağına oluşturulan 422 sayılı "Köy Kanunu"nun 68. maddesinde "köy sınırları içinde herke- sin arızın, canını ve malını korumak için köy korucusu bulundurulması" denil- yor. Olağanüstü hal uygulamasında ol- duğu gibi bu yasa da filli olarak "Kürtlere özel" niteliğile öne çıkarıyor ve Kürda- tan'da koruculuk ya yasadığı gibi "köy" koruculuğu. Bölgedeki katliamlara, köy- 10 ykmalara katliyllar, köy köşp soyun- yıyor, kız geçiyorlar. Bugün devletin pa- ra karşılığı halka karşı silahlandırıldığı- 10 ykm tür güçler gibi korucular da sınırsız bir keyfiyetle Kürt halkının kanını dökmeye devam ediyorlar.

Devlet korucuların maaslarına sürekli zam yaparken, bir taraftan da her türlü silah taleplerini karışılıyor. Ankara'da korucular için "zıve" düzenlemesi ise devle- tin, korucuların destineğine ne kadar muhtaç hale geldiklerini birer örneği ol- 10 ykm. Jirki Ağır İdadi ve koruculuğu "Korucuların Devlet katliamlarına, köy- 10 ykmara katliyllar, köy köşp soyun- yıyor, kız geçiyorlar. Bugün devletin pa- ra karşılığı halka karşı silahlandırıldığı- 10 ykm tür güçler gibi korucular da sınırsız bir keyfiyetle Kürt halkının kanını dökmeye devam ediyorlar.

Yalnız Kuzey Kürdistan'da değil, Gü- ney Kürdistan'daki "sınır ötesi" saldırı- larına da korucular aktif olarak katılıyor. Ko- rucularla ilgili 422 sayılı kanunun 73. mad- desinde "korucu silahlandır, korucuya karşı gelmek jandarmaya karşı gelmek gibi ce- za görür..." diyerek korucuların terör et- tirmesinin yasal zemini oluşturuluyor, on- lar da yargıyor.

"Celladınız ben olacağım"

(...) Muharrem Kızıloğlu bu işle görevlendirilmişti. 5.5 ay çok ağır şartlarda Sivas kampında mevkut tutulduktan sonra, bir gün karışma- za dikkildi. 300 kişiydik. Bz 551'erı aayırp akıyordu. Diğelerini serbest bıraktı. "Babam Şarkın celladını, ben de sizin celladınız olacağım" di- yeviydi.

Teklif üzerine, mecburi iskana tabi kılınıp ve bir avuç leblebi gibi Türkiye'nin muhtelif vilayetlerine serpiştirildi. Sürgünler arasında kaçkader vardı, hasten birbirlerin- den ayırdı. Sürgünler arasında ba- ba ve oğullar vardı. Yekdiğerlerin-

den en uzak yerlere dışırdıldılar. Mesele sürgün müydü? Bu muame- leye maruz kalan insanları, efkar-ı umumiye karşısında ağır suçlu gö- rürmek icap ediyordu. Kızıloğlu bu- nu ilan etti. Ve bizleri en ağır suçlar- la itham eden dosyalar tanzim etti- rerek, ağır ceza mahkemelerinde yargılamak üzere cezavalelere gön- derdi. Yargılamadan önce "Bunlar suçlulardır, mistahak oldukları ce- zayı göreceksiz" diye gazetelere pe- şin hükümlü beyanatlar verdi.

(551'den Faruk Bacak ve Kinayaz Kartalın birlikte hazırladıkları broşür- den... Aktaran İ.Beyçikçi, Doğu Anado- lu'nun Düzeni, s.464)

ANTI-TERÖR YASASI: KİRLİ SAVAŞIN LEGALİZEŞMESİ

12 Nisan 1991 tarihinde yürürlüğe giren 3731 sayılı Terörle Mücadele Yasası ile genelinde toplumsal müdahale, özde Kürt halkına karşı yeni bir bastırma yasası daha yürürlüğe konularak devlet terörü adeta yasalattırıldı.

Yasanın 1. maddesindeki "terör" tanımı ile ekonomik-demokratik-ulusal hak ve özgürlükleri için mücadele eden tüm halk "terör" sayılıyor. Nitekim Kürdistan'da bu yasadın sonra geniş halk yığınları devlet terörünün hedefi haline geldi. Yasanın 6. maddesinde insan hakları ihlallerinin hiçbir suç sayılmıyken, iğnecilerin hüviyetini açıklamak yasalandı.

Yasanın 15. maddesinde ise işkence yapan, adam öldüren güvenlik güçlerinin tutuk-suz yargılarına koşulu getirilerek, yasanın diğer hükümleriyle bu tür yargılamalar adeta tümüyle imkansız hale getirildi. Devlet göçleri ceza yasaları karşısında fiilen mülki tutuldu. Bugün Kürt halkına yönelik binlerce işkence ve yüzlerce katliam ortadayken ve bu olaylar yasalarla göz göre olduğu halde, savcılar soruşturma açmaması yönündeki baskılarınla "beni aşar" diyebilmece, soruşturma açmaktadırlar.

Devlet terörü yasası ile tüm Türkiye halklarına karşı bir saldırıların başlatılması teminli oluştuktan, bu saldırıların en çok gündeme geldiği yer Kürdistan olmuştur. Sırnak'ta, Lice'de, Cizre'de sivil halkın yaşadığı mahallelere tanklarla atak açılarak, Digo'da, Malazgirt'te yürüten halkı tarayanlar, bu yerlilerin öldürdüğü hiçbir soruşturmaya uğramıyorsa, bunun bir nedeni de saldırıların yasal zemininin Anti-Terör Yasası ile oluşturmalarıdır. Anti-Terör Yasası devletin halka karşı yürüttüğü kılıfı savığı legalleştirir bir işlev görür.

Buraya kadar verdiğimiz yasalar, 70 yıllık TC tarihinde çıkarılan "Kürtlere Öze" yasaların bir kısmıdır. Ancak bu yasalar TC'nin Kürt halkına baskı ve 70 yıllık politikaları ifade etmeye yetmektedir; inkar,

Sürt'in Fındık Köyü'nde köy korucusu Abdurrahman Sezgin'in yönettiği bir grup korucu, 16 Şubat günü Sağkol'un açılımı basıp 80 yaş köyünü kuşaklarıyla beraber götürdüler. Ertesi gün de Yardım almesi ölümüne tehdit edildi. A.Yardım, sıkı yemine, savcılara ve Jandarma Alay Komutanı'nın dilekçe vermesine rağmen herhangi bir işlem yapılmadı. A.Sezgin, bölge korucubaşlarından Mehmet Olgac tarafından korunuyordu. A.Sezgin'in, A.Yardım'i hedef almasının nedeni eski bir olaydı. 1975'te dört arkadaşları ile Agit Kaya'yı öldüren A.Sezgin'in gazabında 12 yıla mahkum olduğu da vardı. A.Yardım, A.Sezgin aleyhinde şahitlik yaptı.

(Yeni Gündem, 17 Mart 1986)

inma, tehdit ve asimilasyonu...

Bugün Kürdistan'da yapılanlar, gerçekle bu politikanın fazla değişmediğini göstermektedir. TC'nin 70 yılda demokrasi ve insan hakları çerçevesinde aldığı bir arpa boyu ulu anlamına gelen "Kürt realitesi'nin tanınması, Kürt halkının ulus cıllanmış bir mızrakla vurulmaktan öte bir anlam taşımamıştır.

TC'nin meclislerinin, MBK'larının, MGK'larının çıkarıldığı yasalar, kanun hükümleri karamellere ve bunlara ek olarak devlet kurumlarının uyguladığı yönetmelikler, talimatnameler Kürdistan'da adı konulmamış bir savagın 70 yılı özetleyen belgeledir. Ama hiçbir Kürt halkını köy edememiş, ulus ve sınıfsal kurtuluş umudunu söndürmemiştir. Çünkü halk yasalarla da, yasal yapıları ile güçlendirildi. O

Dersim'de köylere göç baskısı

Dersim (Mücadele)- Dersim'de köylüler zorla boşaltılması, yakılıp-yıkılması uygulamaları son hatta lar da

leri, içindeki eşyaları çıkarmaya fırsat bile vermedikleri yaktı." dedi.

Kutudere'ye yakın bir köye göçtü-

Devlet güçleri Dersim'de halkı göçe zorluyor, yakılan evlerin sayısı her geçen gün artıyor.

İyice arttı. Köylülerin anlatışına göre, köye gelen devlet güçleri kimi zaman belli bir süre vererek, o güne kadar köyün terk edilmesini, aksi takdirde köylüleri de öldürerek evleni yacaklarını söylüyorlar. Kimi zaman da hiçbir süre tanımadan arama yapıp, evleri yakmaya başlıyorlar. Böylesine baskılara hedef olan ve boğaltılmaya çalışılan köylüler, yörede devrimci ve yurtsever olarak bilinen ve perillere yaraşan devlet ettikten kuşku lanılan köylü oluyor.

Su ana kadar 46 köy haritada silinmiş durumda. Birçok köyde ise gençlerin büyük bölümü köyünü terk etmiş, köylüler tehlikesiz. Devlet güçlerinin tehditlerini ve göç etme durumunu incelemek için gittiğimiz bazı köylere konuşmak üzere genç bir insan bulmakta güçlük çekti.

"Bizler Hiçbir Yere Gitmeyeceğiz"

Merkeze bağlı Babacacı Köyü'nde konuşduğumuz yaşlı bir amca halkın göç etmesinin sebebi olarak, özel tim korkusunun başta geldiğini söyledi. "Timler ve askerler evleri yakıp yiyorlar," diyen yaşlı amca, kendileri için "Bizler ne olursa olsun köyümüzü bırakıp gitmeyeceğiz. Demek ki evde yaşamış, babam bu evde ölmüş, ben de ölünceye kadar burada yaşayacağım. Odamı, sırtla getirir yim gitmem. Okulları yaktılar, çocuklarımız gel-giti bile bilmiyor. İhtiyarız, iş yapamıyoruz. Kapıyı çalıyorlar, açıyoruz, özel tim mi, perilla mı olduğunu bilmiyoruz," dedi. Yaşlı amca köyü terk edip gidenecek köy kızıyordu. "Ötülük göçüğü ölmek için gidiyoruz" diyenlerin aslında baskıdan kaçtığını söyleyerek baskıların tekrar köye hangi yüzle doneceklerini soruyor. "Bizler hiçbir yere gitmeyeceğiz" diyen yaşlı amca sözünü genilaya getirdiğinde daha bir canlanıyor: "Devlet göçleri bizleri öldürse de genilleri kanımızla yerde bırakmaz."

Özel Ordu Devrede

Babacacı'dan sonra yine merkeze bağlı Siverik Köyü'ne gidiyoruz. Köyde göçünceye çarpan ilk görüntü, bazı evlerin yakılmış olduğu. Bu kez konuşmak için bulduğumuz kişi yaşı bir kadındı. Köylülerin sık sık basıp aranan bir köy olduğunu bilinen yaşlı kadını, son kez operasyonla gelenlerin farlı olduğunu belirtiyor. "Bu kez gelenler sakallı ve iyrarı adamlardı. Silvi kuyatlerini ve silahları vardı. Tüm evleri aradıkları sonra, bize köyü ettirler. "Siz bu köye gelen perillere ertak ve bannına yeri vermeseydiniz, onlar da bu köye bir daha gelmezdi" diyerek biz suçladılar. Sonra da bazı ev-

mizde de gördüğümüz manzara yine aynı. Bazı evler yakılmış ve terk edilmiş. Köyde neredeyse kimsa kalmamış. Konuşmak için bir köylü bulduğumuzda seviniyoruz. Köylünün anlatışına göre buraya da sakallı, sıvı giymiş grup gelmiş ve tehdit etmişler. Köyü aradıkları sonra "Bir daha bu köye geldiklerinde siz burada görmeyeceğiz, yoksa kim vurdunya gidersiniz" demişler. Bu tür tehditler yüzünden her geçen gün birkaç aile gitmiş, özellikle de gençler köyü terk etmiş. Konuştuğumuz köylü daha önce bablarına gelen bir olayı şöyle anlattı:

"Sen Kendi Evini Kendin Yaktın"

"Bir operasyonun sonra, köyden ayrılmak bir evi gözdaki vermek amacıyla ateşe vermişlerdi. Bunun üzerine evin sahibi olan köylü, vadiye ve savcılara giderek suç duyurusunda bulundu. Hen valilikte hem de savcılıkla, ilçeyi köyünün bir dövülmüş kalmış. Köylüye "Sen kendi evini kendin yaktın, devlet güçlerini üzerine atıyorsun. Devlet göçleri ile savcılığı karşı karşıya getirmek istiyorsun" demişler. Ve yalancı deyin konuşmuşlar." Bu tür olayların sonra, köylüler saldırıları kınaytığını daha iyi görmüşler.

Nazıme ve Mazgirt köylülerinde ise, arama operasyonları başında suya, arama ve aetsubulanı bulundugu askerler tarafından yapıyorlar. Evleri da köylüleri aynı şekilde tehdit ediyorlar. Köylülerden öğrendiğimiz göre bir başkası şöyle demiş: "Teröristlerin barındıkları yerleri bize gösteren ya da göye geldiklerinde bize haber verin, yoksa köyünüze bomba atar hepimizi öldürürüz. Hay kimsede de hesap vermez. Köyde terörist var, patlamada öldüler deriz."

Kürdistan'ın tüm köylülerinde de ilerlerinde olduğu gibi Dersim'de de devlet halka karşı yürüttüğü baskıları sürüyor. Devlet, bir yandan perillere halk destolğini köy etmeye çalışıyor, bir yandan da genel olarak devrimci geleceğe sahip kural alanları sindirmeye çalışıyor. Gerillanın varlığı bu baskılar karşısında bunalan halkın en büyük umudu. O

Alay komutanının kuşku lu ölümü

Tunceli İ Jandarma Alay Komutanı Kıdemli Albay Kazım Çiğilçü'nün 4 Şubat günü kınanında intihar ettiği için açıklanmasından sonra çirkin tartışmalar sürüyor.

Yakınları, kıdemli albayın intiharı ettiğini inanıyor. Albayın yeğeni Suat Çiğilçü "Amcam intihar etmedi. Karanlık güçlerce öldürüldü," diyerek, bu karanlık güçlerin Eşref Bitlis'e suikast düzenleyenlerle aynı olduğunu söylüyor.

Albayın yakınları, ölümüne sebep olan kurşunun sağ kulağın aya bölümünün dört parmak üstünden girip, sol taraftan boyunu ile omuzun birleştiği yere çıktığını belirtirler, bu durumda kullanılan tabancanın başın aya kısmında ve kendi eline tutamaya- cağı mesafeden ateşlendiğini olduğunu söylüyorlar.

Otopsi raporunda bu durumun çarpıtıldığını, ayrıca merminin kovani, mermin çekirdeği gibi önemli bulguları otopsi tutanağında bulunmadığını öne süren Albay'ın yeğenleri, dayılarından öldürülmesinin intiharı gibi gösterilmek istendiğini söylüyorlar.

Ote yandan, Albay Çiğilçü'nün ölümünün bir gün önce Tunceli Jandarma Komutanı İsmail Kuru ile tartıştığı ve moralinin bozulduğunu öne sürüyor. Albay'ın Ayağı Bölge Komutanı Korporal Hasan Kundaklı ile yaptığı telefon konuşmalarında da sert tartışmalar olduğunu öne süren Albay'a yakın yakınlardan, tüm bu gelişmelerin ve Albay'ın güpheli ölümünün birbirine ilig-

Kazım Çiğilçü

kılı olduğunu söylediler.

Kürdistan'da sürdüren kılı savagta, Eşref Bitlis ve Bahadır Aydın gibi kritik görevlerde bulunan generalilerin durumu, Tunceli İ Jandarma Alay Komutanı'nın da kuşku lu bir biçimde ölmesi, ordu içinde bir kez daha ciddi çekiş ve çatışmaların olduğunu akla getirdi. Bu çekişlerin, halkın çıkarları etkisinde bir zıtlama olmalıdır açık. Ancak iflas etmiş bir politikayı, silah zoruna ayakta tutmaya çalışan, bu amaçla halka karşı giddetini artıran bir gücün kendi içindeki çatışmaları etkisinde olduğu çekişlerden söz edilebilir. Bu çekişler bugün -psikolojik savaş kurulları gereği- gizleniyor. Ancak bu gelişmelerin gerçek nedenlerini ortaya çıkacak günler de uzak değil. O

Kürdistan'da sağlık kirli savaşa endeksli

Devlet Kürdistan'da sağlık personelinin kirli savaşın emrine girmesini isterken, aynı zamanda yaralı ya da hasta tedavi ettiği için hekimleri, hemşireleri, sağlık memurlarını gözaltına alıp, işkenceden geçirmekte, hapse atmaktadır. Gördüğü işkence yüzünden hastaneye sedyeye ile getirilen insanlara hekimlerden "herhangi bir darp izine rastlanmamıştır" şeklinde rapor vermelerini isteyen devlet gücleri, sırtarak bunu hekimin "kendisi sağlığı için" istediklerini söyleyebilmektedirler.

Kürdistan'da sağlık... "Ölümün" her saat, her dakika can aldığı, bütün bir halkın yaşam hakkının tehdit altında olduğu bir yerde "sağlık hizmetleri"nin durumunu tartışmak ilk anda biraz "lüks" gibi gelebilir. Halkımız için bugün can güvenliği sorunu diğer pek çok sorundan önce gelmektedir. Bütün sorunları bir yana, halkımızın bugünkü temel sorunu kendi kimliği ile yayagabilmek. Yağama hakkı tehdit edince, giderek artan bir hızla ortadan kaldırılan Kürt insanı için "sağlığı yağama" bu noktada gerçekten de bir "lüks" haline gelmiştir.

Ancak yine de Kürdistan'da sağlık hizmetlerinin durumunu incelemek bir "lüks" ile uğraşmak anlamına gelmez. Aksine bugün Kürdistan'da sağlık hizmetleri tablosunu ortaya koymak, aynı gereği bir kez daha vurgulamak demektir. Yani "sağlık hizmetleri" insanımız sağlığı yağını kopullarına kavuşturmak bir yana, hayatta tutmaya, yaşatmaya bile yetmez haldedir. Pek çok örnek, devletin Kürt "vatandaşlarını" sadece köyleri, kasabaları, ilçeleri yağmak için cezalandırmadığını, sağlık hizmetleri üzerindeki tasarruflarıyla da aynı şeyi yaptığını ortaya koymaktadır. Arada, ilkin doğrudan, diğerinin dolaylı ve daha acılı olmasından başka fark yoktur. Çünkü ikisinde de sonuç aynıdır.

Ocaksız Köyler, Doktorsuz Ocaklar, Araçsız Hastaneler

Kürdistan kırlarında henüz boşaltılmamış (veya yerleşim birimlerinin hemen başına yerleşim vardır. Elektrik ve televizyon da! Ancak yüzde 90'ında herhangi bir sağlık birimi ya da sağlık personeli yoktur. Aynı mantık içindeki köy ve mezarlılara hizmet verecek sağlık ocaklarının çoğunda hekim, hemşire ya da tıbbi malzeme bulunmaz. Diyarbakır'a bağlı krsal yerleşim birimlerinde 555 köy sağlık evinin personeli yokluğundan kapalı olduğu göz önüne getirildiğinde, Kürdistan'da binlerce köyün en küçük sağlık biriminden yoksun olduğu görülmektedir. Diyarbakır krsalındaki toplam 700 sağlık evinden sadece 44 tanesi açıktır. Yine Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı köylerden sadece bir tanesinde sağlık personeli vardır. Tepecik köyünü Lice'nin en gelişmiş köyü yapan ise görev yarımlı terk etmeyen bir ebeden başkası değildir.

Kürdistan'da kırlar adeta Sağlık Bakanlığı'nın hizmet alanı dışındadır. Köy ve kasabalarındaki sağlık ocaklarının çoğu, birer yıkıntı haldindedir. Bir zamanlar oy kapma çabasıyla içine bir masa, birkaç sandalye ve muayene yatığı atılarak kurulan sağlık ocakları, yıllar boyunca derin düşüş yaşamış, halsizce derinleşen sağlık personelinin bir kaç hafta kaldından sonra hiçbir bilgi becerisi olmayan hizmetlere bırakıp gittiği viranelere dönmüştür.

Kentler de "Sağlık"sız

Kirli savaşın yarattığı ortam, kırlardaki halkı öldürmek mahkum edenken, kentleri de bu "sağlıksızlık" zinciri altına almıştır. Kırsal sağlık hizmetlerinin sıfır noktasına düşmesi, şehirlerdekinin de bu ölçüde gerilemesinde, savaş koşullarının etkisi olmuştur. Ancak tek sebep bu değildir. Kürt halkı ve Doğu bölgesinde sağlık hizmetleri ödenen bir Batı bölgesi ile aynı düzeyde olamaz, hep geride kalırdır. Bu durum ek olarak, devletin halkı karşı açtığı savaşın harcamaları sürekli artarken, kamu harcamaları sağlık hizmetleri için bütçeden ayrılan pay daha da düşmüştür. Böylece sağlık hizmetleri bütçesi küçülmüştür. Son olarak savaş koşullarından doğan etkiler, sağlık hizmetlerinin bugünkü tablosunu yaratmıştır.

Kürdistan'da kırların insan-sağlık ilişkisi etkilenmiş halde en yakın kentlerin etkisi dışında küreselmeleştirme beraberinde getirmiştir. Yakılan köylerden, mezarlılardan, hasta ilçelerden kurtarılabilecek alıp götürülen halkı bekleyen açlık, evsizlik ve sağlık hastalıklarıdır. Kürdistan'da kentler nüfusun artışı gibi Türkiye ortalamasının altı katıdır. Bölgealtın köy ve mezarlılardan kentlere akan nüfus, kentlerin etrafına çökeltilenler, nereden nereden mahallelere sarmıştır. Kentlerin zaten kendine yetmeyen atlayışı pıhtı hızı nüfus artışını denetleyi iltihapı cevap vermektedir ancak. Kana-

Köy boşaltma, katliam ve işkenceler yaşamsal olan bir başka sorunun, sağlık sorununun ikinci planda kalmasına yol açıyor. Bu açıdan Kürt halkı adeta kadimlere terk edilmiş durumdur.

İlaçsuyu, içme suyu bulunmayan mahallelere kuşatılan kentlerde sağlık problemleri de hızla büyümekte, ancak sağlık hizmetleri artarak bir yana, gerilemektedir. Örneğin Kürdistan'da en yoğun göç alan Diyarbakır'da kentin kanalizasyonu, içme suyu ve atıkları atma problemleri belediyenin tek başına çözemediği bir boyuta ulaşmıştır. '89 verilerine göre bir hekimde düştün nüfus sayısı 4779, bir hasta yatığına düşen nüfus sayısı 1026, bir hemşireye düşen nüfus sayısı 2938'dir. Aynı rakamlar Türkiye geneli için sırasıyla 1153, 641 ve 1255'tir. Yaz aylarında ortaya çıkan salgın hastalıklarla da edilememekte, tifo, kolera ve diğer bulaşıcı enfeksiyonların yüzünden her yıl yüzlerce insan yaşamını yitirmektedir. '92'de sadece 0-4 yaş grubu çocuklarda 227 tifo, 1212 dizanteri vakası saptanmıştır. '93'ün ilk altı ayında bu rakamlar 281 ve 780'dir.

Daha küçük kentlerde ise araç-gereç yetersizliği ve uzman hekim yokluğu yine can almaktadır. İlçelerde hasta bazı il merkezlerinde bile kliniklerin uzman hekimden yoksun olması, cerrahi müdahale yapılamaması çok sayıda insanın yollarına ödmesine neden olmaktadır.

Halka Sağlık Götürenler

"Devlet Dürman"ı

En başta belirtmişiz gibi, Kürdistan'da faşizmin halka karşı sürdüğüdür kirli savaş doğrudan yağama hakkına saldırırken, dolaylı olarak diğer kurumlar ve araçlar da aynı sonuca hizmet ediyor.

Halk üzerindeki baskı ve terör, bölgedeki sağlık çalışanlarını da kapsıyor. Devlet sağlık emekçilerini kirli savaşa alet etmek isterken, her yöntemi kullanmaktadır. Sıcak çatışma bölgelerinde doktorlardan hemşireye, sağlık memurundan röntgen teknisyenine kadar tüm sağlık personeli ilet birimler tarafından askeri güçlerin emrine verilmiş durumdur. Devlet gücleri tüm sağlık personeline istedikleri an ekip halinde nöbet tutturuyor, böylece zaman zaman kişilerin çatışma bölgelerine götürülerek, doğrudan savaşın içine sokuluyorlar. Ve tüm bunları zorla yaptırırken, personele bir de "gönüllü olarak gidiyoruz" ihenki formül ile zorla devlet gücünü, herhangi bir yaralama, ölüm durumunda böylece sorumluluğu da üzerlerinden atabiliyorlar. Bölgede halkı yakarak gösteren sağlık personeli tehdit edilmiş "devlet memuru" ol-

dukları hatırlatılıyor. Askar ve polis diğer devlet memurlarından da daha saldırganlar olmayı istiyor. Verdikleri görev gereği mesleki bağımsızlığına sahip olması gereken sağlık personeli, özel yasalar yarasına devlette bütünlüklerle hem sağlık emekçilerinin can güvenliğini ortadan kaldırdırken, öde yandan sağlık hizmetlerini kirli savaşın bir parçası haline getirmiş oluyor. Türk Tabipleri Birliği'nin bu konuya ilişkin görüşlerini açıkladığı bir yazıda, "PKK'nın sağlık ocaklarına saldıracağına ilişkin" "gök kat çekilecek" "Güvenlik hizmetlerinin hekimlerin mesleki bağımsızlıklarına dokunmaması"na kayırlı verildiğini ve bu şekildeki davranışların sağlık hizmetlerinin hedef haline gelmesine neden olacağına bilirmekte istiyor" deniliyor.

TTB kaçır duyuma katkılar. Gerçekten de sağlık hizmetleri hedef durumdadır. Ancak bu hedefe saldıran bugüne kadar gerilla değil, bizzat "güvenlik güçleri"dir.

Kürdistan'da özellikle krsal bölgelerde görev yapan sağlık emekçileri halka yaklaştıkları anda devletin himne uğrama tehlikesine yaklaşıyor. Sağlık emekçilerinin halka insancık davranması bile devletin nazımına uğramalarına yeter. İşkence görmüş köylüye "sağlam" raporu vermemek hekim, operasyon bölgesine gitmek istemeyen hemşire devletin güvenlik güçlerine göre birer "kötü örnek"tir.

Devlet Kürdistan'da sağlık personelinin kirli savaşın emrine girmesini isterken, aynı zamanda yaralı ya da hasta tedavi ettiği için hekimleri, hemşireleri, sağlık memurlarını gözaltına alıp, işkenceden geçirmekte, hapse atmaktadır. Çok sayıda hekim ve sağlık personeli mesleki yetimlerine bağlı kalarak bizi görevlerini yerine getirdikleri için "örgütü yesine tıbbi yardımına bulunuma" gerekçesiyle devlet tahkime uğramış, tutulmuşlar hasta bir kısıma ceza verilmisti. Hipokrat yemini "İnsan yaşamını her şeyin üstünde tutacağım" derken, devlet "örgütü yesine tıbbi emni" diyerek sağlık emekçilerini cezalandırmıştı. Şu an Diyarbakır E Tipi Cezaevi'nde bulunan Doktor İlhan Diken bu "suçtan" 20 ay hapis cezasına çaptırılmıştır. BM tıbbi etik ilkelerinde geçen "tıbbi ahlakıyla bağdaşan hizmetleri yerine getirmekten doğan yükü kim, nerede, hiçbir koşulda cezalandırılmaz" çağrı" hükümlü bütün dünya tarafından ka-

Sağlık işgücü dağılımı ve kişi başına düşen hizmetler

Türkiye Geneli
(GAP dahil) **GAP**
Bölgesi

Hekim sayısı (uzman/pratisyen)	49.000	2.265
Diş hekimisi sayısı	10.500	265
Eczacı sayısı	15.500	828
Hemşire sayısı	45.000	2.166
SAĞLIK MEMURU sayısı	21.000	1.334
Ebe sayısı	31.000	1.887
Yatak sayısı (askeri dahil)	136.638	6.808
1 hekimine düşen nüfus	1.153	2.304
1 diş hekimine düşen nüfus	5.38	14.211
1 eczacıya düşen nüfus	3.643	6.562
1 hemşireye düşen nüfus	1.255	2.366
1 sağlık memuruna düşen nüfus	2.689	4.228
1 ebeye düşen nüfus	1.822	3.001
Bebek ölüm bızı (binde)	77	100

bul edilirken, TC bunları tam terisini istemediler. Gördüğü işkence yüzünden hastaneyne sedy'e getirilen insanlara hekimlerden "herhangi bir darp izine rastlanmamıştır" şeklinde rapor vermemişti isteyen devlet için, sırtarak bunu hekimin "kendi sağığı için" istediklerini söyleyebileceklerdir.

Sağıkçı Katliamı

Kürdistan'da sağık emekçileri içinde sendikali çalışmaya yurtdışı ya da demokratik-yurtiçeride niteliklerini gözlemleyen sağık emekçileri ise tam anlamıyla devletin hedefi değildir. Son üç yılda Kürdistan'da belirlenmediği kadarıyla 6 hekim ve 4 yardımcı sağık personeli katledilmiştir. Bu insanların tek suçu derin-yurtsever olmaları ve halka yakın davranışlarıdır. Doktor M.Emîn Ayhan ve Dr. Zeki Tanrikulu bir yıl ara ile Silvan'da katledilmişlerdir. Silvan'da katledilen bir başka sağık emekçisi ise sağık memuru Şeyhmûs Akinci'dir. Yine son üç yıl içerisinde Diğ Hekim Öksüz Nubarî ve Dr. Oktay Türkmen Nusaybî'yi ve Dr. Şeyhmûs Akon ve röntgen teknisyeni Hamîd Parnûz Diyarbakır'da, Dr. Hasan Kaya ise Elazığ'da katledilmişlerdir.

Aslında "fali meçhul" saldırılar sonucu öldürülen yarımcı sağık personelinin sayısı daha da fazladır. Ancak Kürdistan'daki kayıplar, işkence ve katliamlar gibi bunların kasın sayısı belirlenememiş gibidir.

Devletin uyguladığı tüm bu politikaların bir sonucu olarak bugün Kürdistan kırsalında hekim kalmamıştır. Şu an Kürdistan'da mecburi hizmet yapan sağık personelinin büyük çoğunluğu başka bir şansı olmadığı için oradadır. Başka şansı olanlar Kürdistan'da mecburi hizmete gitmekte, gidenlerin birçoğu ise mecburi hizmet sürelerini ve raporlarla tamamlamaktadırlar. Kürdistan'ın birçok

bölgesine göre daha iyi olan Diyarbakır'da batıya tayin olamayan sağık personelinin sayısı 2 binin üzerindedir. Bu sayı tıbbi eğitim bizzat personelinin neredeyse tamamını demektir. Sonuçta ortaya çıkan rakamlar sağık personeli açısından Kürdistan'da Türkiye ortalamasına üçte birine yakındır. Bu oranlar kurda daha da düşmektedir. Artık birçok işkence hekim bulmak bile imkansızdır. Diyarbakır'da dört büyük ilçesi olan Lice, Kulp, Silvan ve Hazro'da sadece birer pratisyen hekim bulunmaktadır.

"Önce Devlet, Sonra Sağık"

Kürdistan'da her şey kırıl savaşa göre biçimlenirken ilginç örnekler de yaşanmıştır. Örneğin birçok sağık ocağı artık karakol olarak kullanılmaktadır. Öte yandan koruma olmadan önce doktor nedir bilmiyeni kimi ağırlaştır devlet yine sağık ocakları, hasta hastaneleri yaptırıyor. Sivil sağık personelinin korucuların sağığı için seferber eden devlet, gerekçesi askeri doktorları da devlete sokarak koruculara ekşinden daha iyi bir sağık hizmeti götürüyor. Hatta sivil sağık personelinin koruculara daha çok yaklaşımları için bazı "önlemler" bile alınmıştır. Örneğin hekimler "koruculara güler yüze göstermedikleri" için tekme-tokak dövülebiliyorlar!

Bek fazla uygulamaya konulamayan "yeşil kart ile tedavi" yöntemi, Kürdistan'da daha özel bir biçimde uygulanmaktadır. Yeşil kart isteyenler, bir de karakollardan önce belgesi almak zorundadır. Bunun pratikliği anlamı ise sadece "devlet yanısı" olarak yeşil kart alabilmektedir.

Kıscası tüm kamu hizmetleri gibi sağık hizmetleri de kırıl savaştan ihtiyaçlarına ve halka yönelik politikalarına göre şekilleniyor. Bu nedenle Kürdistan'da sağık hizmetlerinin çökmesi devletin be-

ceriksizliğinden kaynaklanan bir durum olarak değil, bilginli bir politikanın ürünü olarak değerlendirilmelidir.

UNICEF'in sağık hastahalları ve çocukların tedavisinde kullanılması için hibe ettiği bir sağık aracının siyasi şube polisleri tarafından operasyonlarda kullanılması bu konuda yeterince açıklanmadı. UNICEF, bulupçı hastahallarıyla mücadelede pilot bölge ilan ettiği Urfa ve Sive-rekte özellikle çocukların korunması ve tedavisi için bir sağık aracı hibe etmiş ve bu araç Siverek Kaymakamı Mehmet Kılıçdoğan tarafından polis emrine verilmiştir.

Bir başka ilginç örnek, bir köyün ya da ilçenin yakılması ve taranamasının ardından hastaneyne yaralı akması ise bir-likte devlet gücünün takındığı tutumdur. Bu tür durumlarda devlet gücü hastane yönetimine derhal el koymakta, hastane içinde sadece hastaların ve yakınlarının değil, sağık personelinin hareketlerini bile sınırlandırmakta, tedavi çalışmalarını "denetimlemektedir".

Kürdistan'da sağık hizmetlerinin durumu, genel hatları itibarıyla böyledir. An-

Röntgen teknisyenine hastanede işkence

Erzincan Devlet Hastanesi'nde çalışan SAGLIK-SEN üyesi Ali Osman Kaplan'a hastane ortasında işkence yapıldı.

Özellikle aylarında görevli olduğu röntgen bölümünde röntgen tekme-tokak saldırısına uğrayan Ali Osman Kaplan, olayı gördükleri anlatımlarına göre, daha sonra elleri bağlanarak röntgen odasına sokuldu. Röntgen odasında Kaplan'a sendikali faaliyetlerden çekilme-düğü ortaya çıktı. SAGLIK-SEN'de Kaplan'ın çalıştığı röntgen odası, Kaplan'ın sağık personelinin ve hastahalları dağıtarak işkenceye devam etti. Devlet hastanesinin ortasında Kaplan'a bu şekilde saatlerce işkence yapıldı.

Görüştiğimiz SAGLIK-SEN'li Ali Osman Kaplan, işkence yapıldığı sırada hastane yönetiminin bu vahşete

ortak olduğunu belirterek, vahşetin sorumlularından hesap sorulması gerektiğini söylediler.

Sağık emekçileri hastane başhekiminin personeli tehdit ederek SAGLIK-SEN'e üye olmalarını engellemeye ve devlet güdümündeki Türk Sağlık-Lik-Sen'e üye yapmaya çalıştıkları anlatılıyor. Bu arada polislerin muhbirliğirdiği laboratuvar teknisyeni Veli Dursun'un kullanılarak SAGLIK-SEN'lilere komplo kurduğuna ortaya çıktı. SAGLIK-SEN'li Ali Osman Kaplan, polislerin muhbir Veli Dursun, polisin kendisinden A.Osman Kaya, Elmas Polat ve Murat Er'in odalarına yasadık yasa koymasını istediğini iliraf etti. Açığa çıkarıldıkları sonra açılanlar tarafından tecrit edildi Veli Dursun'un Samson Devlet Hastanesi'ne tayin edildiği öğrenildi. ○

çok sağık sorunlarının sadece bir tanesi bile başka bir yer ve zamanda aksadık niteliği taşıyacak kadar çarpıcı olsa da Kürdistan'da sağık daha ağır sorunların arasında ikinci plana atılmış, adeta önemsizleştirilmiştir. Oysa sadece yaralı tedavi ettiği işkence göre sağık personelinin olayın bile çok önemli olduğu ortadadır. Dahası bu olayda TC'nin Kürt hastanaya yönelik inkar ve imha politikası, tüm çıplaklığı ile kendini eylemektedir. Kürdistan'da TC'nin sağık politikası da, temel politik tutumuna bağlı olarak çürümeye ve çözülmektedir. ○

RÖPORTAJ

Dersim ve Ağrı'da hemşire olarak çalışan SAGLIK-SEN üyesi Fidan KALŞEN'le Kürdistan'da sağık hizmetleri ve sağık emekçilerinin sorunları üzerine görüştük.

Mücadele: Önce size mesleğinizin nasıl seçtiğini sormak istiyoruz. Niçin hemşire olmak istediniz?

F.KALŞEN: Çok düşündüm de karar verdimi söyleyemem. Ama tüm sağıkçıların hissettiği gibi ben de hemşire olarak çalışmaya başladığımda insanların acılarını dindiren, onlara yardım edebildiğimi görünce işimi sevmeye başladım. Başkalarına yararı olmasın mutlu ediyor. Tabii bu olmayınca yani, halka ciddi bir faydadan olmayınca işiniz sadece bir "güçüm kapısı" oluyor.

Mücadele: Nereelerde görev yaptınız, koşulları nasıl buldunuz?

F.KALŞEN: Ben önce Dersim'deydim. Daha sonra sendikali çalışmalarımızın devleti rahatsız etmesi nedeniyle Ağrı'ya sürgün edildim. Bu arada defalarca gözaltına alındım. Bir buçuk sene Ağrı'da çalıştım sonra yine Dersim'e geldim. Bu defa da açığa alınıp duruyordum. Aslında neredensin tutanlar orası elinle kaldır. Sağık hizmetlerinin durumu o kadar kötü ki, çoğu zaman boğu boğuna uğraştığını hissedersin. Bu hemen tüm sağıkçıların işi. Tıbbi materyale eksikliği, tehsis için gerekli teklifi ulamamış olması, uzman hekim yokluğu, yataklı kurumlara ihtiyaçta yememesi ve daha sayılabilecek çok çok eksiklik doğale olarak yerleri sağık hizmetini veremeyi imkansız hale getiriyor. Sağık çalışması bir ekip işi olduğu için personelin eksikliği zaten tek başına hizmet veremeye şartları ortadan kaldırıyor. Örneğin Dersim'de Devlet Hastanesi'nde bir ay öncece kadın yalnızca bir uzman vardı. Tabii onun uzmanlık alanına girmeyen hastaları acı da olsa müdahale edemiyordu. Örneğin problemi doğum vaka-

"Devlet sağık emekçilerini de baskı altında tutuyor"

lan Dersim'den dört saat uzakta Elazığ'da sevk edildi. Kaç tane kadın bu yüzden kurulanmadı. Yine çok uzmanı olmadığı için köylerden Dersim'e getirilen çocukların birçoğu kurulanbilmek durumunda kaldılar. Bunlar insanı çok etkileyen şeyler. Bir peşir merkezinde insanlar, çocuklar sebezis ölüyor. Gözünüzün önünde ve siz bir şey yapamıyorsunuz. Doğal olarak tepki duyuyorsunuz, ötek duyuyorsunuz.

Mücadele: Kürdistan'daki kırıl savaş, devletin uyguladığı yöntemler nasıl yansıyor sağık hizmetlerine, neler yapıyor?

F.KALŞEN: Şu anda savaşın, kırıl savaşın demek lazım, yaralıların çoğu halkın kadınıyla baş başa bırakılmış noktada gelişmiş durumda. Yani köylerde, kasabalarda, daha ilerlerde sağık ocakları kapalı, doktor çok gibi. Sağık personeli korkudan Kürdistan'tı terk ediyor. Devlet sağık emekçilerini de baskı altında tutuyor. Açığa sağık personelinin işbirliği yaratmak istiyorlar. Bir yandan bizzat askerini, polisini hizmetine sokmaya çalışırken, ötek yandan halktan uzak tutmaya, insanı sorunlarından, halkın mücadelesinden koparmaya çalışıyorlar. Genel olarak emekçilerinin meslek oru-

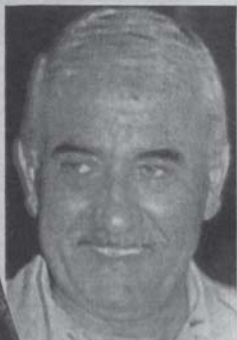
Fidan KALŞEN

ru çikniyor. Örneğin hekimler işkence yapılmış insanlara, hasta sağıkçılara sağık raporu vermeye zorlanıyor. Buna çok kez tanık olduğum gibi bizzat kendim de yaşadım. Dersim'de beni gözaltına alıp, ön gün işkence yaptıkları sonra rapor için doktor getirdiler. Doktor masayende tespit ettiği dar izleni ve diğer belirtileri rapora geçirecek imzalandı ve polise uzatıldı. Raporu okuyan polisler doktorun işkenceyi bilediğini görünce hemen orada raporu parçalayıp, doktora küfretmeye, tehdit etmeye başladılar. Yani neredeyse, doktoru tekme-tokak dövceklerdi.

Mücadele: Bu bizzat da örgütsüzlükten, bunun getirdiği güçsüzlükten kaynaklanıyor mu? Yani tüm bu olumsuzluklara, baskılara sağık emekçilerinin örgütlenmeleri ne durumda?

F.KALŞEN: Biz SAGLIK-SEN olarak örgütlenmekten tüm bu olumsuzluklara karşı mücadele etmekten başka yapamadığımız durum. Az ya da çok sayımı ne olursa olsun, nerede olursak olalım karşı durmaktan, direnmekten başka yol yok. Devletin baskı ve sürgünlerle uzağılaştırarak, sendikali mücadelede engellemeye çalışması aslında doğrudan yolda olduğumuzu gösteriyor. Ancak daha fazla örgütlenme gerektiği de açık. Yani gücümüz elbette yeterli değil. Fakat hiçbir zaman, bizim, otuzup beklemeyen gerekçesi yapmamak gerekıyor. Kendi hemşiresi, doktoru, ebisi, sağık memuruyla hem aksine ekonomik, sendikali haklarını işi, hem de uzal-demokratik hakları için daha fazla kosturmak, daha fazla mücadele etmek gerekıyor. Dedim gibi insanca yaşamak ve yaşatmak için başka çare yok. ○

FHKC Genel Sekreteri George Habbaş'la görüştük... Filistin devriminin iki önemli gücünden biri olan FHKC'nin lideri Habbaş, Gazze-Eriha anlaşması, Filistin devrimi ve "yeni dünya düzeni" ile ilgili sorularımıza yanıtladı.

George HABBAŞ... 1925'te Kudüs'te bir Ortodoks ailenin çocuğu olarak doğdu. 50'li yılların başında Beyrut Amerikan Üniversitesi'nde tıp öğrencisiyken, Arap Ulusal Hareketi'ne katıldı. 1964'te Nasrullah ve Baasçılardan koparak, silahlı mücadeleyi savunan Marksist kanat içerisinde yer aldı. Silahlı mücadele veren fedai gruplarının Filistin kolunu örgütledi. 1967'de fedai gruplarının bir araya gelerek Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'ni kurmasına önderlik etti. 73'te İsraill'le "diplomasi"yi savunan Arafat önderliğindeki teslimiyetçi güçlere karşı dört devrimci örgütün oluşturduğu 'Red Cephesi'nin önde gelen sözcüsüyü. FKÖ içerisinde Arafat'a karşı devrimci muhalefetin başını çekti. Defalarca uğradığı suikastlardan birinde kısmi felç geçiren Habbaş, halen FHKC Genel Sekreterliği görevini yürütüyor.

Gazze-Eriha anlaşmasının içyüzü aydınlandıkça teslimiyetçi Arafat önderliğinin giderek yalnızlaştığını belirten Habbaş "FKÖ halkın malıdır. FKÖ'yü belediye başkanı olmayı kabul eden Arafat'ın elinden alacağız." dedi. Filistin devriminin sorunları konusundaki sorularımıza da yanıtlayan Habbaş, FHKC ile Filistin'in Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe arasındaki "birlik" çalışmalarının yeni adımlarla devam ettiğini açıkladı.

"İntifada sürüyor"

Filistin halkının kurtuluşunu, bugünkü koşullar altında nasıl görüyor, değerlendirdiğiniz? Sizce Filistin halkının kurtuluşu hangi aşamalardan geçecektir? Bugün hangi aşamadasınız?

Filistin halkının yurtsever mücadelesi bugünkü zor ve hassas koşullarda kuşkusuz önemli bir dönüm noktasına gelmiştir. Filistin davasına tasfiye dayatılmakta ve devamız birçok tehlikenin tehdidi altına sokulmaktadır. Buna karşılık, tüm bu gelişmeler, Filistin halkının kendi vatan topraklarında meşru hukukunu uygulamak için mücadelelerinin bütün yönleri ve araçlarını kullanma azmini kırıyor.

Filistin halkının kurtuluşunu hangi aşamalardan geçeceği ve şu anda hangi aşamada olduğumuz konusuna gelince,

önemli bir meseleyi açtığımız kavuşturma-gerektir ki, o da Filistin halk mücadelesidir. Filistin ulusal kurtuluş mücadelesi, Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılması yüz tutması ve İngiliz emperyalizminin ortaya çıkmasından beri dayatılan işgalcilere karşı verilmiştir.

Tabii ki Filistin mücadelesi birçok aşamalardan geçti. İlk temel aşama: Binnici, şu çağın 20'li yıllarından itibaren İngiliz sömürgeciliğine ve siyonist yerleşme hareketine karşı yükselttiğimiz, halk devrimi. Bu süreç 1948 yılına kadar sürdü. İkinci, 1965'te başlayan ve kendi içinde de birçok dönemle ve ara aşamayı barındıran çağdaş Filistin devrimi aşaması. Önemli ara aşamalar: 1968 bozgununu getiren silahlı mücadele aşaması; 1970'te Filistin devriminin Ürdün'de ma-

ruz kaldığı katliamlar ve Filistin devriminin Ürdün'den Lübnan'a taşınma aşaması; devrim gücünü boşa harcatan durumlarla karşı karşıya kalınması, işgal güçlerinin Lübnan'ı silmesi ve muhalefetin Beyrut'tan çekilmesi aşamaları... Devrim dışındaki hacmi köçüldükçe üzerindeki baskılar arttı. 1987 yılında işgal altındaki topraklarda patlak veren "İntifada" ise günümüzde hala sürüyor.

Lakin, önemli olan, son zamanlarda biriken ve sosyalist kampın dağılışı, SSCB'nin çöküşü, Irak'ın yıkılışı ABD'nin Arap bölgesinde nüfusunun deninleştiği 2. Körfez savaşında Arap Birliği'nin dağılmasıyla ortaya çıkan bölgesel, uluslararası farklılıkların yarattığı muazzam karşıtlaşmalar olduğu bu aşamayı diğerlerinden ayırt etmektir. Bu de-

grişkilimleri yarattığı filistinli yayıncılar davama karşı odası tehlikeli oluşturdur. Arafat ile temsil edilen Filistin kanadı bu yeni durumlara ve değişikliklere aldırdı. Siyonist varlığını kararlaştırmak istedi. Bu Amerikan varlığını kabul ederek Gazze-Eriha anlaşması diye adlandırılan kısmi ottonomi anlaşmasını imza atması kabul ettiler. Bu anlaşma ulusal mücadelenin temelini vurdu. Bu anlaşma ile Filistin halkının ulusal misak ve ulusal birlik programında kararlaştırılan, uluslararası destek budur, uluslararası hukuk kurallarının aldığı, kararlaştırılmış kesinleşmiş tarihsel ve vazgeçilmez haklarından vaziyet verildi.

Filistin'in kurtuluşu bağlantis için de irafat devletini nasıl değeriendiriyor sunuz?

Siyonist varlık (Siyonist devleti) d ünya siyonist hareketinin kralı ve onun e sendir. Çağdaş emperyalist sömürü ile aynı dönmede ortaya çıkan bu hareket, siyonist varlık kurulmadan önce de dünya emperyalizmiyle işbirliğine gidiyor, onun hayatı ve bölgesel çıkarlarını koruyarak için hizmet veriyordu. Halkların kurtuluşunun önünde durup, dünya ve Arap kurtuluş hareketlerinin birçoğuna karşı kompolar düzenledi. Bu yüzden ci ki, siyonist varlık Filistin halkına karşı savagta emperyalizmden her çeşit destekli ve korumayı alıyor. Bu savagta yüz binlerce Filistin evladını korkutarak değişik Arap bölgelerine göç ettirdiler. Filistin halkına karşı giddet ve kıyım eylemlerini bugüne kadar sürdürüp; uluslararası hukukun Filistin halkı için aldığı hiçbir karara uymadılar. Filistin ulusunun kendi kadını tayin hakkını, özgürlüğünü, bağımsızlığını ve bağımsız devlet kurma hakkını, Filistin toprakları üzerinde ki devletin, Filistin ve laral devletinin kurumsamış, öncün ve siyonist varlığa yasal bir çerçevede kazandıran BM'nin 181 nolu kararına rağmen reddettiler. Siyonist varlık kuruluğundan sonra bugüne kadar Amerikan emperyalizminin sunduğu geniş ve sınırsız desteğe dayandırmak ve halkımıza karşı dümanca stratejileri ana veremeksizin uygulamaktadırlar. Birleşmiş Milletler'in önerdiği "Bağ Planı"na da reddettiler laral, kendilerini koruyan devletlerdeki değişikliklere de uygun olarak yeni yöntem ve araçları Arap bölgesinin boyunduruk altına alacak siyonist planını tamamlamasında aktif rol oynamaktadırlar.

laral devletin Filistin devletinin kurulmasından sonraki bakımışim bilimin işiğında belirlenince. Eger bu "Varlık" barış içinde, bölgeyi ve halklarını sömürmeden yaşamak isterse, bütün ulusların ve dinlerin yayılabileceği demokratik Filistin devletine nede yagsamış?

Amma sömürgeci bakımışim varlığında ısrar ederek, temsil ettiği sömürgeci karakteri yagsamış devam etmek de bizim hakkımızdır.

Son gelişmeler ışığında, Onlu Filistin Örgütleri Arafat karşısında kendini güçlü hissediyor mu? Arafat, bir anlamda emperyalizmin "yeni dünya düzeni"ne teslim oldu. Siz, yeni dünya düzeni hakkında ne düşünüyorsunuz?

Onlu örgütler; Gazze-Eriha anlaşmasını Arafat'ın teslimiyeti, yikici ve hedefli bizi ulusal haklarımızdan vazgeçirmek, FKÖ'nün kurumlarını teslimiyeti ve tek kişi diktatörlüğüne zemin hazırlamak için yik etmekte ve onları öldürme, ruhsuz ve yekallere dönüştürmek olan siyasetini reddeden yurtsaver, demokrat ve ıslamı bir topluluk. Onlu örgütlerin faaliyetleri

yeterli ve gücüne gelince, onlu örgütler ıgal altında ve dışındaki topraklarda yaygın halkımızın istemlerini temsil etmekte, değişik anlayışlardan oluşmaktadır. Ulusal Halkımızdan taviz veren anlaşmaların reddedilmesi, ulusal misakın ısrarla savunulması, bakımışim devlet, kendi kadını tayin hakkı, Kudüs'ün başkent olması, göç edenlerin işiğini getirmesi maddeleriyle ifade edilen Ulusal Birlik programını temel almaktadır.

Filistin halkının karşısında Arafat'ın odu kassası gerilemeye başladı. Halkımızın bütün kesimleri Filistin sermayesizden yorunları ve ıslasirlerin yorunları arasında değişik işiğini altında anlaşmayı onaylayan görüşlerini tekrar gözden geçiriyor. Buna ek olarak onlu örgütler gücünü samimiyetinden ve siyonist düğmanına karşı sürdürdüğü mücadelenin alir. Bu mücadele "Feth'in birçok kadrosunu ıgal kuvvetlerine ve siyonistlere karşı

gün üç büyük ıktısıdı güce tanıklık ediyoruz. Avrupa Topluluğu, ABD, Japonya'yı ve Asya ülkelerini kapsayan Asya devri zengin kuzeyleri kapayan bu kütle. Buna karşılık kuzey ile aralarındaki çikarları dengeleye tutmaya çalışacak, Kuzey devletlerinin arka pazarı olmasını hazmedemeyen yeni dünya düzeninde yerini ve sırasını ıttırmanın ıdadı temelinde muhakkak kabul isteyen Güney devletleri.

Gelişmeler karşısında yeni bir FKÖ oluşumunu nasıl görüyorsunuz?

Biz, Halk Cephesi olarak yeni bir FKÖ oluşturulmasını işiğ hiçbir sebep görmüyoruz. Çünkü, bizim için FKÖ, Ulusal Misak'ı ve Ulusal Birlik programını ifade ediyor. Bu anlaşma çerçevesinde bu programı tahrip edip, Filistin halkının hedeflerinden taviz verilmesi, aşağılayıcı anlaşmaya (Gazze-Eriha anlaşmasına)

HABŞA'-FKÖ sürüyor vı o, Arafat veya bakımışim değil. Filistin halkının malıdır. Halk Cephesi olarak yeni bir FKÖ oluşturulması için hiçbir sebep görmüyoruz."

Filistin halkıyla bağ kurabilirdi, nabzını alabilirdi oğdu tekrar ıslahı maddelerine dönmeye im.

Sovyetler Birliği'nin ve sosyalist blokun çözümsizden sonra dünya önündeki işiğ soyun ve tek büyük güç olan ABD'nin "Yeni Dünya Düzeni" hakkındaki görüşlerimize gelince, biz bu teklifiğin sürmeçliğine düşüyoruz. İş bu kuşkuşu denge kendi düzenini yaratacaktır. Bu da askeri olmayan çök, ırlı birmel ve ekonomik destekli bir güç olacak. Bu-

ırza atılması ve ıttıfada ya düzenlenen kompolar, FKÖ'den nihai bir ıttıfak kesinleştiriyor. Ulusal Birlik programından sapan Arafat'ın kendisidir. FKÖ sürüyor ve Arafat veya bakımışim değil, Filistin halkının malıdır. Halk Cephesi olarak tavırımız, FKÖ'nün kurumlarını ve he yetlerini yurtsaver, demokratik temelde, ulusal birlik programı ve ulusal misak çerçevesinde tekrar yapılması. Bu kurumlar Arafat ve tayfasının ızzetli tahrip ve yikim politikasından sonra kesin bir yenilim yapılıp ve tamir sürecine girme. Buradan hareketle yeni bir FKÖ kurulması çağırılarını reddediyoruz. Kuşkuşu FKÖ'yi belediye başkanı olmayı kabul eden Arafat'ın elinden alacağız.

Halk Cephesi olarak tavırımız, FKÖ'nün kurumlarının ve he yetlerinin yurtsaver, demokratik temelde, ulusal birlik programı ve ulusal misak çerçevesinde tekrar yapılması. Bu kurumlar ızzetli tahrip ve yikim politikasından sonra kesin bir yenilim yapılıp ve tamir sürecine girme. Buradan hareketle yeni bir FKÖ kurulması çağırılarını reddediyoruz. Kuşkuşu FKÖ'yi belediye başkanı olmayı kabul eden Arafat'ın elinden alacağız.

Son gelişmeler dikkate alındığında, Filistinliler arasında ıslas bir işiğ savagı engellemek mümkün mü? Veya mevcut sorun ıslas ne kadar ıttıfaklanabilir? Anlaşılmalıdır ki işiğsiyeme tanık olduk. Birincisi, Gazze-Eriha anlaşmasının tarafları Gazze şeridinde ve Eriha bölgesinde ottonominin uygulanması konusunda çikmazda girdiler. Bu darboğaz Filistin topraklarında varlığını sürdüren işiğ yöntemlerini yenileye, yüzünü güzelleştiremeye hedefleyen siyonizmin anlaşmayı ıttıfaklamada amacıncı açığı çıkardı. Nitekim görüşmelerdeki darboğaz Arafat'ın işiğ düğüşü vahim durum da açığı çıkardı. Ki Arafat işiğ düğüşü bu durumu "bakımışim yolunda atılan ilk adımlar" biçiminde Filistin halkına mal etmeye uğraştı.

İkinci gelişme ise, ıgal gücünü ve si-

yonistlerle ıgal altındaki topraklarda yaygın Filistin halkı arasında çikmazlanın alevlenmesidir. Bu gelişme, halkımızın bu anlaşmayı reddetme ve özgürlük ve bakımışimci eğilimceye karşı mücadelede ısrar tavırını pekiştirir. Halkımız, ıgalci güçlere karşı darbeler vurup, "ıttıfada" genleşir, savunma güçleri ıttıfak propagandalarını altındaki kapazanlığı açığa çıkarır.

Filistin halkı içinde işiğ ıttıfaklanma gelişir, bu ıttıfak hale var. Biz ıttıfaklı ıttıfak ıttıfaklaştı. Bütün gücümüzü siyonistlerin halkımıza kana bağışın için yaratmak istedikten işiğ savagı belirmesi işiğ ıttıfaklaştı. Halkımız devrimci bilgi ve yılların mücadela tecrübesinde bunun bir batakıldığını görmedi. Buna rağmen, ottonomi polinsinde bize gelecek saldırılardan sakınacağı ve şabredeceği. Nefs müdafaa hakkımızı eyleleyeceğiz.

Bugün ıgal altındaki topraklarda mücadele ne boyuttadır? Halkın eğilim ve tepkileri nelerdir ve bu verilere göre sizler, Arafat'ın teslimiyet politikasını etkileyebilir misunuz?

ıgal altındaki topraklardaki durum, ulusal mücadele yöntemlerinin yenilmesi gerektiğine açığı ıspat ediyor. Bu yenilik asse olarak ıgalci güçlere ve siyonistlere karşı Filistin halkının muhtelif katmanlarının yükseltildiği ve ıslas eylemlerle desteklenen halk ıttıfaklarının faaliyetlerinde ıslasimiyor. Bu işiğ ıttıfakların, ıgalci güçlerin ıttıfaklaştığı bütün kuşatma, bastırma, tecrit politikalarına rağmen anlaşılmanın ıttıfaklanmasından sonra "nasıl ve niçin" aşamasını geççini görüldü. Tabi ki, bu mücadele biçimleri ve eylemler özgürlük, bakımışimci çikarlarına sarılarak anlaşılmanın reddedilmesi temeli temelinde, sınırlar belirmesi ve açık bir siyasi perspektife dayanıyor.

Filistin halkının Gazze-Eriha anlaşmasıyla işiğ tepki ve eylemlerini ıttıfaklaştı. Filistin halkının ortasında toplumsal katmanların çök. Batı ve Arap medyalarının değeriini artırmaya, Filistin davasını nihai çözümünü olduğunu katalarda yerleştirilmeye çalışılıyor anlaşma hakkındaki tavırını ve görüşünü tekrar gözden geçiriyor. Nitekim halkımız anlaşılmanın ıttıfaklanmasında ulusal davasına muşallat olan felaketlerin bu propagandaların şabtekarlığı açığı çıkarmaya başladı. Buna halkın ıgalci güçlere karşı geliştirdiği değişik eylemler ıspatıyor. Ek olarak ıgal altındaki topraklarda bulunan ulusal kurumlarda çikmazda geççile, anlaşmaya muhtelif güçlerin başını oğdu şendik seçimler ve bu kurulların çikmazda, hatta Feth hareketinin içinde bile anlaşmaya destekle genilemeleri ıslas kamuoyunu daha da aydınlattı.

Telesimiyet Arafat politikasını ne kadar etkileyebileceğimize gelince, biz Halk Cephesi olarak Filistin'e ıllıkın karar alınmasında daima etkilil tek temel güç oğdu. Arafat'ın elinde bulundurulduğu geniş olanaklara ve ıttıfaklardan sonra Arafat'ın ve diğerlerinden aldığı desteğe rağmen tarihi bir çikmazda Arafat'a karşı olma ve muhalefet etme tecrübesi Filistin'ın kadınıncı etkileyecek gücümüzün olduğunu şüphesiz yer bırakmayacak şekilde ıspatladı. Bu gücü, ıgal altındaki ve dışındaki topraklarda yaygın Filistin halkından alğırmız onaydan, destekten, Arap ve Filistin topluluklarına dayansızımızdan alıyoruz.

İttıfada'nın (her ne kadar kendi öz-

günümlerini yaratabilmiş olsa da) gelişimi içinde bir tekdüzelik hakim oldu. Bu tekdüzelik ve kısırlığın açılıp Fntifadanın yükseltilmesi, mücadele gelişimi ile ilgili neler düşünüyorsunuz?

Sanırım sorunun Intifadayı kısırlığın hakim olması bölümünde yanlışlık var. Intifada mücadelesi biçimi olarak belirli tarihsel şartların sonucu olması çerçevesinde Fntifadın halının savaşının yanlışlıklarından beri. Yarattıkları itibarıyla de cünya mücadelesine mal oldu. Arapça "Intifada" sözcüğü yabancı sözcüklerin yerini alarak dünya halklarına kabul gördü. Bu genel olarak böyle ama, Intifada yünyülmüzmün gerek kalan altı sesnesine bakarsak, gelişiminin her evresine içerik ve şekli olarak yaratıcılığı ve yenilikçiliği hakim kılmaya çalıştığımız görürüz. Sorunun görmezden geldiği bu gerçek, Intifadanın gelişimi içinde hatalar ve eksiklikler yaşamadığı ve doğruya ulaştığı için birçok yönden gelişimlerine gerekmediği anlamını vermez. Burada Arat önderliğinin Intifadayı, teslimiyetçi çizgisinin hizmetine sokmak ve ıgale karşi "halkın evrimi" olmaksızın çıkıp, kendî hedeflerine ulaşma yolunda "takik etylem"e indirgeme amacıyla birçok zeminde saptırma girişimlerini görmek gerek. Örgütü tahrip edilmiş yapılan bütün bu girişimler ve taktikler güçsüz Intifadanın faaliyetlerini de etkiledi. Filistinli yutsevye gelişiminin hepsinin geçmişte yaşanan yöntemleri birçok yönden gözden

ha anlaşılması kullandı ve bu anlayışa daha çok yardım, destek gelmesi için çalışmalar yaptı. Niye; çünkü anlaşma onlara kendilerini istendiği ölçüde ispatlama fırsatı veriyordu. Hatta bu ülkeler kendi çıkarlarından bile feragat ettiler. Çünkü Amerikan politikasına gömlen bu devletler topluluğunun güvenlik açısından ve siyasi olarak tahlâtının korunması ve yemeli desteğe ve kredilere ihtiyacı vardı.

Buna karşılık içlerinde Irak, Libya, Suriye ve Sudan'ın bulunduğu bir kısım Arap devletleri bu anlaşmanın tehlikelerini ve hedeflerinin farkındadır ve Arap camiasındaki bu kötü düşünce önünü almak için imkânları dahilinde çalışıyorlar.

Bizce bütün bu gelişmelerden sonra önemli olan Arap halkının tavrıdır. Arap halkı fâli olarak da oynanan bu oyunlara karşı çıkmaya başladı. Çünkü, ülkesinin ve ulusunun haklarından taviz verildiği ve anlaşmanın Arap ulusunun geleceği ve çıkarları açısından taşıdığı tehlikeleri görmeye başladı.

Türkiye ve bazı Arap ülkeleri, son gelişmelerin ardından İsrail'in çekileceği Filistin topraklarında yatırımlar hakkında bazı sözler verdiler. Yapılan bu yatırımlar ve yatırımlar süzleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

İlk önce İsrail'in çekilmesi" açıklığı kavruşturmak istiyoruz? Anlaşma, İsrail'in Gazze gerindinden ve Eriha bölgelerinde çekilmesi değil mi? Bloks, İsraili güçleri bu bölgelerde kalmaya devam edecekler. Anlaşmanın ekonomik olarak başarılı olması için birçok devlet tarafından sunulan yardım vaatleri ve Paris ve Washington'da yardım konferansları altında toplanan uluslararası toplantılara gelirse, bizce bütün bu uğraşlardan ve basının görüşlerinden Filistin halkına rüyet verip kula olmaya zorlamak veya muhalefeti hafifletmek hedeflerini, diğer güçlerinin hakimizma bizi yedirmeye gayesiyle dokuz aydan fazladır ıgal altındaki topraklarda ekonomik ambargoyu dayattığını bati olarak herkes biliyor. Bu aşamada Birleşik Devletlerin ve batının bu belirgin politikayı neden izledikleri ve vatanımızda neden değişikliği istediğini açıkla çekmek istiyoruz. Yatırım, hibe, ekonomik yardım adı altında aceleci girişimler var. Ama, daha öncelikle deneyler, mesela Mısır, Nikaragua, eski Sovyetler Birliği deneylerini içlemedikleri ekonominin ve zenginliklerin yamalınasının derinleştirilmesini ve emperyalist pazara ilişkin başka bir şey göremeyiz ki, ıgal altındaki topraklarda yaşananlar bu kuralın dışında değil. Türkiye örneğini burada incelemeye yarar var. Türkiye, eski Sovyetler Birliği'nin Asya'daki birçok ülkesine ekonomik yardım vadedince bu ülke Sonuçta ne oldu? Buna cevabım, hiçbir şey! Yalnız, Türkiye'nin işteği kendî mallarını edine çıkarmak için Orta Asya devletlerini arka pazarı yapmak. Bu devletlerde herhangi bir yatırım tutarsa, tüketici pazarını devamı için gerekli parçaların akışının önü açılmış olacaktır.

Türkiye'nin otomoni bölgeleri için vaat ettiği yüzlerce milyon dolarlık yatırımlara gelirse, bu miktar ıgal altındaki topraklarda gerekli yatırımlar yanında çok sınırlı ve gerçekten çok cılız bir oran olacaktır. Easasında Türkiye bu adimin arkasından ıgal altındaki topraklar pazarında kendine yer edinemeye hedefliyordu. Sonuç olarak, gelecekte yapılacak muhtemel her türlü yatırım esasında İsraili eko-

HAVATME, HABBAŞ-Filistin halkının ihanete direnişî onları birleştiriyor... İlk adım "Birleşik Önderlik Heyeti"yle atıldı...

nomisini ve Gazze-Eriha anlaşmasını desteklemeye hedefliyor kuşkusuz. Çünkü, ıgal altındaki topraklara akan yatırımlar gelecekte İsraili ekonominin son çekini oluşturturacak.

SSCB ve diğer sosyalist devletlerin ıgal olması ve bugün sosyalist cephenin içinde bulunduğu durumu genel olarak nasıl değerlendiriyorsunuz? Gelipen bu durum Filistin mücadelesini nasıl etkiledi, etkileiyor?

Sorunun birinci kısmı Arap Sovyetler ve sosyalist ülkelerin ıgal olması ile ilgili olarak bu olay dünya güçler dengesinde birçok süsialistler doğurdu. Öyle ki, ABD önderliğindeki emperyalist kamp dünyadaki diğer ülkelerde olan dünya üncü dünya ülkelerinin birliğini etkiledi, kurtuluş hareketlerini doğurdu ve tehdit boyutları arttı.

Sosyalist cephe konusu ise, bu cephede sosyalist blokun ıgal olmasına rağmen birçok sosyalist unsur hala güçlü olarak ayakta duruyor. En önemileri halkçı Çin, Küba, Vietnam, Demokratik Kore. Bunlar devlet düzeyinde, ama sosyalist güçler düzeyinde bakarsak, bu cephe yüzürlüğün istansız her tarafına uzanmıştır. Durum nedir? Çünkü bu anki uluslararası durum sosyalist cephenin gelişimini ve bekasını engellemeydi. Uluslararası emeğin bölüşümü Kuzey ve Güney esasına dayanıyor. Dünya kapitalist stoku uluslararası baskı ve sömürü üzerinde yükseliyor ve bu vahşi yuhy devam ediyor? Bu tarihsel sebeplerden dolayı sosyalist cephe kapitalist topluluğun göbeğinde bile bulunmaya devam edecek-tir. Bu nedenle sosyalist güçlerden pazar ekonomisinin bağışsızlığından sonra, kıtadara tekler gelen değışik vakaların gözetilebilir. Hatta bazı eski sosyalist ülkelere bile. Polonya gibi, Bulgaristan gibi. Breşik demokrat ve sosyalist parti, Avrupa'nın değışik parlamentolarına çıkarak ıgal ve değışik mahallî yetenimlerde yer aldı. Bununla beraber dünya sosyalist güçleri cephesinin eski tecrübelerinden faydalanması için faaliyet yapmasına gerek yok. Aşamalarda ve yol ayırmaların uluslararası değışikliklere uyuyacak Marksist-Leninist pozitif kuramları, bilimsel perspektifin doğa ve insan bilimleriyle ispatlanan tarihsel esasları temel alan bir program yapma gücümüz ölmali.

Sovyet Birliği ve sosyalist paktın yok olması Filistin mücadelesini çok etkiledi. Adeta Filistin davasının daima yanında yer alan devletleri kaybetti. Bu devletler

bize maddi, manevi her türlü desteği sundu. Bu yardımın devamı bölgesel bir dava olmaksızın gitmedi, uluslararası bir dava haline geldi. Uluslararası toplantılarda bulunup canavarların girişimlerine karşı duruyorlardı. Sovyetler Birliği'nin yıkılması, ABD'nin Arap bölgesinde de içinde bulunduğu birçok bölgede, özellikle de imkânları ölçüsünde güç yitirdi. 2. Körfez savaşından sonra uluslararası tek güç olmasını beraberine getirdi. Bu gelişmelerin davamıza etkileri, '81 yılında "banjı" adı altında Madrid Konferansı'nın Araplarla ve Filistinlilere kabul edilemez şartlarla dayatılması oldu. Rusya da eski Sovyetler Birliği'nin verdiği prestijle gözlemleri olarak katılıyor-du ki, katılmasının tek amacı konferansın uluslararası doğayı bir dekor vermekti.

Bildiğimiz kadardır sosyalist demokratik cephe ile birleşme çabaları var. Bu cephe ile birleşimin hangi temelde baş-birleşme çabaları hangi dinamik aşamada ve gelişt? Bugün gelişimin aşamaları nedir?

Emet. Demokratik Cephe'li yoldaşlarla arkadaşlar birleşme tasarısı, temel ve önemli birçok noktada çakışmamıza esas alan, ideolojik-politik tutumlarında ortaklığı, ek olarak örgütsel birliktir ve toplumsal hacimimizli ilgilerinden geniş kapsamlı bir birliğe yönelik. Bütün bu veriler cephe senenin başlarında yapılan beşinci Genel Ulusal Konferansı'nın kararından sonra bizi, birlik tasarısı hazırlamaya yöneltti. Önderlik kurumlarını da bu birleşime için gerekli maddelerin belirli bakış açısı içinde hazırlanmasıyla görevlendirdi.

Bu yolda atılan ilk adım iki cephenin katılmıyacağı düzeydeki, kuruma edici vasafları taşıyan bir komitenin "Birleşik Önderlik" (Birleşik Önderlik Heyeti) oluşturmaları oldu.

Aynı çerçevede birçok teknik örgütlenmeler (işçi, öğrenci, gençlik, kadın) birleştirilmesi amaçlanıyama başlandı. Bazı kadrolar ve görevli bünörleri ortaklaştırmayı. Bütün bu adımlar iki cephe arasında değışiklik inşa edilecek ortak parti yolunda kalıcı bir birleşme erşmek amacıyla atılıyor.

Birleşme meselesi sadece üstyapıdaki bürokrasizmin meselesi değil, daha yöksek bir birleşme ölmalıdır. Bir Halk Cephesi olarak bu birleşimin tam bir demokrasî içinde tamamlanmasını istiyoruz. Bu gaye ile birleşme konusunda iki partinin bütün üyelerinden "kikir alma" kampanyası başlatıldı. Birleşme konusunu, hakkında karar alınması için cephenin ulusal konferansına sunacağız. ○

Filistinli yutsevye güçlerin hepsinin geçmişte yaşanan yöntemleri birçok yönden gözden geçirmeleri kaçınılmaz oldu. Intifadaya hak ve kitleselliğin ruhunun tekrar verilmesi, ıgal altındaki topraklarda ve dışında silahlı mücadelelerin canlandırılması, Intifadaya gerekli her şeyin sağlanması, ıgal altındaki topraklarda faaliyet gösteren siyasi hareketlerin geçmişte yaşanan olumsuzlukları bir tarafta bırakarak demokratik temelde ilşkilerini düzeltmeleri önemiştir.

geçirmeleri kaçınılmaz oldu. Intifadaya hak ve kitleselliğin ruhunu tekrar verilmesi, ıgal altındaki topraklarda ve dışında silahlı mücadelelerin canlandırılması, Intifadaya gerekli her şeyin sağlanması, ıgal altındaki topraklarda faaliyet gösteren siyasi hareketlerin geçmişte yaşanan olumsuzlukları bir tarafta bırakarak demokratik temelde ilşkilerini düzeltmeleri önemiştir.

Son gelişmeler dünya kamuoyunda ve özellikle Arap dünyasında tepkileri gündeme getirdi. Arap ülkelerinin bu gelişmelere, genel olarak tepki ve tavırları ne oldu?

Eğer son gelişmelerden kasıt Gazze-Eriha anlaşması ve Madrid görüşmeleri ise, Arap devletlerin tutum ve tepkileri farklı oldu. Birçok devlet Arap hükümetleri, özellikle ABD'nin yönlendirmesiyle direkt yer alan Arap devletleri Gazze-Eri-

SİYASETİN TOPRAK...

Devletin vekilleri

Millet Meclisi yani parlamento, vekillerinin olduğu kurumlar. Bu vekillerin görevi, "devlet" ile "halk" arasında bir köprü kurmaktır. Onlar Meclis'in üstünü olmalarıdır! Bu "devlet" vekilleri her onları "devlet"lerine uymadıkları. Çünkü "millet" vekilleri sadece kendi vekilleri bile olamazlar. Daha vekillerini bile başkalarının takdirine bırakırlar...

Bu Meclis ile "millet" vekilleri kadar "millet" in emrindedir. Burada alınan kararlar da o nedenle halkın değil, vekillerin yapılarını yansıtır...

Vekiller Kimin Vekili?

Çok ilginç olaylara tanık olan burjuva politika sahnesinde 7 Şubat günü yeni bir olay daha yaşandı. Ekonomik Sorunlu Devlet Başkanı Cemil Erhan, İran'ın Karma Ekonomik Kurul toplantısına katılmak üzere giderken, uçağın bakanlığında oldu. Tahran'ın içinde ise, artık sadece "Ağrı Milletvekili" idi. Yani bakanlığın istifa etmişti, hem de uçağın kenarında!

Ehliyet nakatından önceki göndermemişti. Ama belki daha önce bir başda firma atması, ya da tarhiyat işleri dikkatli çalıştırıp Bakanlık Tutan Cilleri bırakmıştı. 1985 yılında Oğuz başbakanlığı döneminde de bu tür olaylar rastlandı. Milletvekilleri boyu kağıtlar üzerine atıkları insizler, kararnamecin altında Resmi Gazete'de yayımlanmış sonra gülerlerdi.

Hüsnü Döğüş, istediği konuları bizzat imzalarla kararmaya mecbur değildi. Bir kere Bakan Veyzel Atay'ın "çıkartılma" ters dönen bir kararname çıkarmış ve Atay'ın uçağı üzerine geri alınmak zorunda kalmıştı.

İmdi ise görevinden alınan Cemil Erhan, "Başbakan" in takdiridir, yorum yapmış" şeklinde konuşuyor.

Milletvekilleri kendilerini part başkalarının "takdir"lerine endekslendiklerinde, kişilerin bakan ya da milletvekilleri olmadık bir yana, kişi olduğu bile "kukula" oluyor! "Millet" vekillerinin yıllardır o kullanan karı aldıkları Çekir Çök'ün nerede olduğunu, ne anlama geldiğini bilmemelerinin nedeni de "milletin değil, devletin yani egemen güçlerin vekili" olmalarından kaynaklanıyor...

Meclis'in Yasaları...

Çöp vergisi olarak bilinen "Çevre Temizlik Vergisi Kanunu" 1 Ağustos 1993 tarihinde TBMM'de kabul edildi. 1 Ocak 1994'ten itibaren uygulanmaya girdi. Evlerden işyerlerden kadar, büyükikillerine ve kapsadıklarına göre alınacak olan verginin "belediye gelirlerini artırmak ve çevre korumasına kaynak yaratmak amacıyla" alınacağı belirtiliyor.

Bu arada 10 Şubat tarihli gazetesinde ise "sermaye piyasalarının bir parçasından alınan Kurumlar Vergisi stopaj miktarını yarı yarıya indiren bir kararnamenin bakanlığında imzalaması" yazıyordu.

İşte bu iki vergi olayı, devletin kimin devlet olduğunu, Meclis'in ve vekillerin de kimin bakan, sermaye sahiplerinden alınmak için her türlü yöntemi kullandığını açıkça ortaya koyuyor. Halkın surına yitkilen "çöp vergisi" nin neresi ve ne amaçla kullandığı da belli değil. Belediye başkanları bu kaynağı temizlik işlerini grevini kurmak için tapan işçilerine bile veriyor. Yani halktan alınan vergiler her zaman olduğu gibi yine halka, emekçilere karşı kullandılar...

Ayrıca "çöp vergisi" nin hiçbir meşru temeli yok. Devlet vergi alıyor. Belediyenin hizmetleri de zaten para karşılığı yapıyor. Bu nedenle buradaki söz amaç, bu tür vergilerin alınması halkı kansatmak. Böylece İngiltere'de teklifle-re yol açan, sık sık iltihap oluşturan işçi alman "kelle vergisi" ne doğru bir adım planlanıyor.

"Politik teğatirlik, halkın, milletvekillerini meclise seçmek, bizzat yasalar ile bu meclis seçimi partilerinin metodunda mahkûm edilip çıkarılması, bütün vergiler ve resimler işle-bu halkın seçtiği mecliste, yalnız orada belirlenmelidir." diyor Lenin, kuşkusuz burjuva parlamentosunun söz etmi-yorum. Çünkü seçilmiş olmadıkları bir ortamda demokrasi de olmaz. Dolayısıyla vekilleri halkın değil, sermayenin vekilleridir. Parlamento da halkın parlamantosu değildir. Orada karara bağlanan vergiler de halkın yararıma değildir...[●]

Veril seçimler ve RP'nin "adil düzen"

Düzen partilerinin vitrin düzenle-meye çalışmaları, yerel seçimler yak-laklığı hızlanırken, bunun en il-ginc ve yeni örneklerini Refah Part-i sergiledi. Örneğin, Çünkü RP, on yıl öncegi kadar, devam-çısı olduğu Milli Nizam Partisi ve Milli Selamet Partisi süreçlerinde hep geleneksel yöntemler ve slogan kullanmış. MNP'den RP'ye kadar çember sakallılar ve kara çarşafarlı simge oluyorlar. Kullan-lan sloganlar da "millet görüş" ve onun yaratılması için dinel gelişimi sağlanması üzerine temellen-miş.

İmdi ise çok farklı bir görüntü-ye geçtirmeye soyunuyor RP. En ge-nik kitleleri kapsamak ve üzerinde-ki gerici imajı silbilmek için çem-ber sakallı molların, kara çarşaf-lı kadınları "böyöker" mankenler, saçları açmış bayanlar, ünlü karikatü-risler alıyor. Bu "vitrin"de "ohad" çarşafına uyup RP'ye geçen otuz-dan fazla emekli general de bulu-yor...

Vitrin ile önceki sözcükler de de-ğiyor. Birinden duyulmuş söz-cükler dokümanlar RP'lerin dilinden. "Herkesin bedet özgürlüğü sağla-nacak. Körme camıya girmek için zorlanmayacak. İsteyen kadın baş-kakacak, isteyen takmayacak." diyen RP, eski "yöntem"ini değiştirip RP'leri, RP'li adaylar kişileşir, sinagögları ziyaret edi-yorlar. Erbakan'ın talmatıyyla, yerel seçimlerde sandıklarda artık sa-çık molların gözlükleri olmayaca-ğı açıklanıyor. Kısacası RP, yerel seçimlere değişik bir imajla gime-ye çalışıyor.

RP'nin Kürdistan Adayları...

RP izlediği bu genel politikayı, Kürdistan'da sürdürüyor. Aşiret yasası nedeniyle, geçmişte de en yüksek oy aldığı yerlerden birisi Kürdistan oluyor. RP, "görün-tü ve gerçek" arasında ki ayrımın çok daha net fark edidiği Kürdistan'da da kili oluyor.

Ağileşen kır, kumru ve yeşil renklerden geçen RP, renkleni kul-lanarak bir çekim merkezi oluşturma-ya çalışıyor. Hatta bu konuda Ecevit'e mahkemelik oluyorlar. "RP bir yandan bölücü örgüte karşı olduğunu söylerken, diğer yandan da Kürdistan bayrağının renklerini göğüslediği renklere gi-yi yutturmaya çalışıyor." diyen Ece-vit'e karşı RP, dava açmak zorun-da kalmıştı.

Ankara'ya bağlı Karacah Beledi-yi Başkanlığına Alevi bir aday gös-teren RP, Tuncel'de de Alevi bir aday çıkardı. Gerici-faşist Aydınlar Ocak'ının üyesi olan "döde çocu-ğu" Ayetullah İzzettin Doğru, Tun-cel'den RP belediye başkanlığı için aday olarak çıktı. Bu durum RP'nin Kürdistan'da izlediği politikanın ki-yizülünü bir kez daha açığa çı-karıyor.

RP bir tagla iki kuş vur-mak için kendi düşüncesinde bir gerici-faşist aday çıkardı, hem de Alevislere oy altısı altıydı. Sünni-lik yaymanın savunuculuğunu ya-pan ve diğer tüm mezhepleri, din-lere karşı hiçbir hoşgörü taşımayan

bir partinin lideri "Sünni ve Alevisleri karıştırmakla gütmekcek tek parti" ol-duklarını söylüyor...

RP Diyarbakır İl Başkanı tele-vizyonda da yayınlanan konuşma-sında "Adil düzen olduğu için gerek PKK'ya gerek tüm insanlara kucak açıyoruz" derken, birçok insan bu ki-niğini gözlemlemişti. Ama RP Kürdistan'da eli kanlı korucubagla-nın düzeni adayı yapıyor.

RP, tam bir köyüzül politik se-ğiliyor Kürdistan'da. Gerçek bir "devlet partisi" olurken, bunu gizle-meye çalışıyor. Ne kadar kandır-sam kazancın hesabı yapıyor...

"Düzen Karşı,"

"Anti-Emperyalist" RP...

RP'deki "değişim" vitrin de-ğişiklikleri ve Kürdistan ile sınırlı de-ğil kuşkusuz, RP, programı, vaate-ri ve sloganlarıyla "düzen karşı" bir görüntü çiziyor. "Sorunlar kapa-lizmi çörsüz düzeneyle çözülemez" diyen Erbakan'ın partisi, seçimi stratejisi "düzen karşı bir parti" imajı üzerine kuruyor. RP, şu vaat-lelerini sunuyor. "Herkesin iş ola-cak. Herkesin masgalya sıkıntı çek-meiden geçecek. Vergi sembolik olacak. Faiz, tefecilik ortadan kal-acak. Genelleştirilecek. Ge-nelleştirilecek. İsteyen takmayacak. Yağlı ve muhtaçların karnı mutlakla doyacak. Rüyetin kökü kazınacak. Rüyet veren ve alan cezalandırılacak. Su bedavalı Çöp vergisi yok..."

RP, bu vaatleriyle halkın talepleri-ni dile getiriyor, ama aslında aç-ığı, işsizliği, onursuzluğu, ilmek-lerin, aldatılmalarını bıkışık halk kitle-lerinin eşitlik ve adalet özlemlerini sömürmeye çalışıyor. 1977'de 42lik oy patlaması yapan Ece-vit'den 42lik oy patlaması yapan Yüz-dü'nün "bozuk düzen" sloganını ye-ni, imdi Erbakan'ın "adil düzen" alıyor. "Ya Refah, ya Eyyah" tema-sı işlenerek düzensizliklerin üzerin-de yaratıldığı köyütünden, safalekten kutulup vaat ediyor.

Diğer düzen partilerinin çürü-müşlüğüne kitlerle tarafından an-lanıldığı bir ortamda sözde ve sla-ganda da olsa "halkın yanında ola-cak" RP'ye düşüyor. Bu durumu, görüntü de-ğişimleri ile birlikte Sa-bah gazetesi yazan Ahmet Do-ğru dile getiriyor: "Refahçılar'ın 'kapitalizm ve ABD dümanlığı' yapmaları, 'emek sömürüsü', 'kültür emperyalizmi' gibi söz sloganları benimsemeleri, emekliler, emekli subaylar, ilk bayrakları sal-falama kılınmaları, büyük bir 'Refah koalisyonu'nu oluşturmaları için." (5 Şubat 94, Sabah)

Evat, burjuva basının yazıları-bile Refah'ın bu tutumunun tam bir aldatmaca olduğunu kavramış RP-runda. Çünkü RP'nin Amerikan başkanı Süleyman Sermayesizle des-im çarşafımları yapıyor. İstanbul Kağıthane Belediyesi'nde seçilen RP'nin belediye başkanın, seçildikten sonra 341 işçiyi işten çıkarması ve kendi istediklerini iş almış da "adil düzen" bütün çıplaklığıyla gözler önüne seriyor. RP ne den-geyi, ne de anti-empyalistlik. RP koskoca bir bukaletim parti-dir...[●]

rek RP'ye 50-100 milyar lira arası bir kaynak aktarması sağlayacağı or-taya çıkarılıyor. 1989 yılında Ulus-lararası İslama Çağrısı Cemiyeti'nin 500 bin Amerikan doları Necmettin Erbakan'ın hesabıyla RP'ye be-şig olarak aktardığı kuantumları. Yani "millet görüşü" RP'nin ne ka-dar milî olduğu gözler önüne seril-yor.

RP'nin düzen karşıtlığı da açık bir yalan. RP'nin kiti tabanını bi-riñci olarak artıran köyütlerin devlet eliyle hazırlanması bunu kanıla-maktadır.

12 Eylül Amerikalı faşist cun-tası döneminde MSP "tarafsızlık" adına kapatılmışken, Kuran kursları ise mantar gibi çoğalıyordu. Cunta geli Evren'in dilinden ayt ve hadis-ler duyuyordu. Cunta 1982 yılı-na "Anayasal bir büyük" ile ilk ve ortaöğretimde din derslerini zorunlu hale getirmişti. Dinine bağlı, müte-vekkil yani kelay yönetilebilir bir toplumun temellerini atma çalışma-ları yapıyor.

Cuntanın devamcısı Özal dö-ne-minde de aynı politika olanca hüzy-la sürdürüldü. Nöktä dergisinin bir anketine göre, 1981-86 arasında ki-gör-yük süre içinde dinin gerekleri-ni yerine getirenlerin oranında yüzde 8'lik bir artış olmuştu. Anket İstanbul, Ankara, İzmir, Adana ve Kayseri illerinde yapılmıştı.

1986 yılında Tuncel'de bir Ku-ran kursunun "devlet memuru" ni-geliğindeki yetkilisi şu gerçekleri or-taya koyuyordu: "Devlet zannımca anarşinin dışındaki geldiğini anla-dı. Bu konuda geç de olsa adimlar alıyor. Anladığımız kadarıyla devlet Tuncel'de de dinin yaygınlaşması için çalışıyor." (19 Ekim 86, Nöktä)

İşte dinin gelişmesine böyle önyak oldu devlet. RP de kemle-tirmiş kiti tabanını bu destek ile-kazandı. Ekonomik ve siyasi alan-da gelişmelerle aynı bulan dinci kurumlar, devlet destekli ve kitle-lerin baskı altında alındığı koşullarda dine yönelmeleri sayesinde geniş taban bulabili. Onun için RP ken-disini destekleyen devlete ve bu düzene karşı değildir. Ancak RP ki-tileyi yeterli bulmadığı için yeni sloganlar, vaatler ve vitrin düzenle-meleri aracılığıyla daha geniş bir kitleye ulaşmaya hedefliyor.

Halkı kuyrucağına, işsizliği son-vereceğini, çalışan herkesin yetek-cek kadar ücret alacağını vaat eden RP'nin belediye başkanı adaylarını büyük çoğunluğu işve-ri ve müteahhitlikten oluyor. Adaylar arasında işçi ve kadın bu-lunmuyor.

Sivas'ta kongreli karlı karlıları ya-nırları şahit çıkıyor. Kürdistan'da karlılardan aday belirleney se-çim çarşafımları yapıyor. İstanbul Kağıthane Belediyesi'nde seçilen RP'nin belediye başkanın, seçildikten sonra 341 işçiyi işten çıkarması ve kendi istediklerini iş almış da "adil düzen" bütün çıplaklığıyla gözler önüne seriyor. RP ne den-geyi, ne de anti-empyalistlik. RP koskoca bir bukaletim parti-dir...[●]

Yeni avukatlık yasa tasarısı üzerine

Çeşitli illerin baro başkanları, geçmişimiz hatırladılar Ankara'da bir araya geldiler. Baro başkanları yaptıkları toplantıların ardından yeni avukatlık yasa tasarisinin beklentileri karşılama yeteriş olduğunu açıkladılar. Özellikle yetersiz avukatların statüsüne ilişkin getirdiği düzenlemelerle aynı bir incelemeye konu olabilecek olan yasa tasarısı, egemen sınıfları, koalisyonun "Yerinin ayırmaz parçası" savunmaya nasıl baktığının da bir göstergesi. Savunma bu tasarıyla yeni kısıtlamaları karşı karşıya bırakılıyor.

YASA YENİ BİR "REFORM" MU?

Medis gündeminde yaktığı 2 yıldan bir bekleyen Avukatlık Yasa Tasarısı, mevcut 1136 sayılı Avukatlık Yasa'sında birçok "değişiklik" önermesine rağmen, savunma hakkının kullanılmasını için gereken şartları oluşturmamak bir yana mevcut durumu daha da genişletmek maddeleri içermektedir. 1990'dan bu yana yapılmış bir çok düzenleme ile birlikte düşünüldüğünde, demokratikleşme bir adım olarak lanse edilen yasa tasarısı, farklı yeni bir kısıtlamadan başka bir şey değildir.

"Avukatların rolünü artırıyor" diye aylarca basında bilgileri olarak yayınlanan Ceza Muhakemeleri Usul Kanunu (CMUK)nda yapılan değişiklik ile, kişi yargılamanın hazırlık sürecini de dahil her aşamasında avukatı yanında bulundurma, ona da, savunmasını avukatıyla birlikte hazırlama hakkına sahip oluyor. Bu anlamda anılan polisi sorgusunda avukatın bulunmasını yeni içkencinin önlemesiydi. Yalnız köyü bir ayrıntı vardı. Bu hükümler Oğlaştı Hâl Bölgesi'nde ve Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) kapsamına giren "suçlar"da uygulanamayacağı. Yani içkencinin en yaygın uygulandığı yerlerde değişen bir şey olmayacağı. Düzinin demokrasisi ige boydu.

Avukatlık Yasa Tasarısı da kağıt üzerinde kalacak, hükümlerini CMUK'tan pek farklı olmayacak; çünkü ülke ve yargı süreci, mevcut uygulamalar yasa tasarisindeki birçok maddenin girminden havada kalamayacak rahatsızlık söyletmiyor bize.

YENİ TASARI BİR ALDATMACADIR

Yasa tasarısının ortaya çıkaracağı pek fazla bir şey olmadığını, tasarıya yer alan maddelerin bazılarını tek tek ele aldığımızda da rahatlıkla görülebilir.

Tasan, mevcut avukatlık yasa-sının 1. maddesine şu hükümü ekliyor: "Avukat yargılama biçimimiz bir usulur olup, görevini serbestçe yerine getirir." Her şeyden önce bu hükümün yerine gelmesini için gerçekten bağımsız savunma koullarının yerine getirilmesi gerekir ki, bunun anlamı savunmaya beraber mahkemelerin de bağımsızlığıdır. Yasa ü-

karımız gerçekliğinde bundan söz etmek bile olanaksız. Örneğin MGK'nın "basın organlarının daha etkin denetlemesi ve mahallî kararlara sürdürülmesi için" aldığı kararların ardından seçilmiş neredeyse karar aşamasında gevce daraldı ve e mütalaa ile kapatma talebinde bulundu. Mahkeme heyetleri de bunu kabul etti. Mahkemelerin MGKY'a endekslendiği koşullarda avukatlara özel rasyon biçmek ya da yargının bağımsız unsurudur demek ne kadar anlamlıysa, tasarinin birçok maddesi de o kadar anlamlıdır.

TASARI DEVRİMCİLERİN AVUKATLARINA, BAROYA SALDIRIDIR

Bunun yanısıra tasarıda avukatları, özellikle siyasi davalara giren avukatları ilgilendiren yeni ekler var. Tasarının 5. maddesinde yapılacak değişiklik avukatlık yapmaya en çok haller kısmına "devlet başkanı-ne karşı suç işleyenler de avukatlık yapamazlar" hükmü eklenmeye çalışılıyor. Bu kısıtlama devrimcilerin davalarına bakan tüm avukatlar için açığı bir tehdit değil başka anlam taşıyor. Bugüne kadar yaptıkları savunmaları nedeniyle hakkında dava açılan avukatların pek çoğunun bu maddenin yargılandığını düşündüğünde, yasa tasarisinin ne kadar ince düşünüldüğü, detaylı hazırlandığını daha iyi kavrayabiliriz.

Yasadaki sokulmak istenen 77. maddede değişiklik ise avukatların örgütlü oldukları baroya yönelen ve her türlü keyfi uygulamaya açık kapı bırakan bir değişikliktir. Bu maddede yasada belirtilen yasaklara uymayan ve yasanın zorunlu kıldığı işleri yerine getirmeyen baro organlarının görevlerine, Cumhuriyet Başsavcılığının istemine o yerdeki Asliye Hukuk Mahkemesi tarafın-

dan son verilebileceğini söylüyor. Bu yolla barolar, savunma yapan avukatlar, siyasi iktidar tarafından denetim altına alınmaya çalışılıyor. Benzeri maddelerin olduğu 1982 Anayasası'nda da, "...devletin varlık ve bağımsızlığı, toplumun huzuru-nun korunması...", gibi durumlarda gecikmesinde sakınca bulunursa mahallin en büyük mülki amiri baro organlarını görevden alabilir." Cum-tanin getirdiği denetim ile sosyal de-mokratların getirdikleri arasında pek de fark yok.

GÖSTERMELİK VAATLERİ MÜCADELEYE "HAK" HALİNE GETİRELİM

Getirdiği kısıtlamalar yanında tasarinin vaat ettikleri (!) yenilikler de var. Örneğin avukatların duruma-ların atılmasını gerektiren koşullar iyice sinirleniyor. Daha da önemlisi, bugünkü uygulamada avukatlar bir-çok kurumdan bilgi alırken mahkeme karar gerektiren bu uygulamalar kalkıyor. "Gerekçinde yargı organ-ları, kamu kurum ve kuruluşları, KİTler, bankalar ve emniyet ma-kamları avukatlara görevlerinin yene-ni getirilmesinde yardımcı olmakla yükümlüdür." Tasarısındaki madde bu sözlerle ifade edilmiş...

Verili koşullarda yetkililerin uygulay-p, uygulayacakları bir yana, şu anki yasada ve CMUK'ta da yer aldığı gibi "Avukatlar mevkiikilleri ile her zaman görüşebilirler." vb. birçok hak için çeren olumlu maddelerin bu-lunması anlamlıdır. Bugün için uylama-larda karşılığı olmayan birer al-dırmaca da olsalar, bu tür maddeler-in hayata geçirilmesini için avukat-ların ısrarlı olmak durumundadırlar. Var olan haklarda olduğu gibi, bun-larda da başkılan bosa çıkarcak ya da hakları hayata geçirecek tek güç mücadeledir. ☐

RÖPORTAJ

İstanbul Barosu Sekreteri Av. Uğur Yetimoğlu'yla Avukatlık Yasa Tasarısı ve avukatların durumu üzerine görüştük...

"... Bu tasarı ANAP hükümeti tarafından başlatılan ve hazırlan- bir tasarı. Ve ya i bir avukatlık yasa-sı da değil. Bazi maddelerde öngörülen değişiklikler istisnai ve barolar vesa-yet altına almaya çalışıyor. Statülerinin durumunu düzenlemesi ve yapılacak söyle-nen değişikliklerle bile bizim arzu ettiğimiz anlamda bir tasarı de-ğil."

"... Bağımsız yargı diyorsuz, da-valarda üç taraftan bahsediyorsuz. Savcılık ve biz, iddia makamsı di-şında iki ayrı taraf. Oysa savcı hakimlerle aynı kürsüde oturuyor. Savcılarla hakimler o kadar iç içe geçmiş ki, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nda bile beraberler. Sonuçta savcılarla hakimler bir, avukatlar ayrılır."

"... Bir meslektaşımız Avcılar'da

Av. Uğur Yetimoğlu

polis tarafından dövüldüğü için da-va açtı, biz de destekledik. Sonunda mahkeme karar da çıktı. Mes-lektışımızın dövüldüğü, polisin su-çuyla ağırlaştırılıp sebeb ödünce da açığı çıktı. Ama polisin cezası pa-ryaya pıvırdı. İnsan düşürüyor, döv-ülen yargıç olacağı böyle mi ka-rar verilecektir... Kuşkusuz ha-yır" ☐

Siyasi polis Erzurum Cezaevi'nden kovuldu

Erzurum Cezaevi'ndeki Devrimci Sol tutsakları si-yasi polisini oymunu bosa çıkardılar. Daha önce de dö-nem dönem cezaevindeki koşu aramaları katan Erzurum Terörle Mücadele Şubesi polisleri 7 Şubat günü cezaevine geldiler. Amaçları "genel arama" adı altında yapılacak talana katılmak ve cezaevindeki si-yasi tutsaklara gıdağı vermekti. Polisler koğuşlara jandarm ve gardiyanlarla birlikte girdiklerinde özel bir tepkiyle karşılanarak talana katıldılar. Ancak Devrimci Sol tutsakların kaldığı koğuşa geldiklerinde iş de değişti. Arama için koğuşa gelenlerin arasında si-vil polislerin olduğunu gören tutsaklar polislerin üzeri-ne yarıldılar, polisleri tartaıyarak koğuştan atılar ve aramaları işi vermediler. Jandarmam ve polislin tüm tehditlerine rağmen kurdukları barikatı kaldır-maya tutsaklar, böyle bir uygulamayı kabul etmeyeceklerini bildirip, suç duyurusunda bulunacaklarını açıkladılar. ☐

■ ■ ■

Polis öldürdüğü kapıcıların "market soyguncusu" olduğunu keşfetti

Göçtümiş hafta Erenköy'de arabalarıyla çıkamaz so-kağa giren Adnan Tıyyar ve Erkan Tıyyar'ın üzerine bir an-dan polisler tarafından ateş açılıp ve Adnan Tıyyar'ın öldürüldüğü. Polis daha sonra bu iki kişiyi market soygun-cuları olduklarını ve polisin onları yakalamak için önden pusu kurduğunu açıkladı. Yeni polis çıkamaz sokağa girdikten sonra kapma kısım bulunmayan iki kişiyi öldürmeyi önceden planlamış. Üstelik müdirlere de bundan haberi vardı. Oysa polis bu iki kişiyi Erenköy'de kapıcılık yaptığını da biliyordu. Eğer yakalamak istese bu iş de zor olmayacaktı. Delik deşik olan arabanın içinden yaralı olarak çıkarılan iki kişi önce Erenköy Polis Kara-kolu'na ancak 1.5 saat sonra da hastaneye götürüldü. Adnan Tıyyar hastaneye geldiği sırada çoktan kan kay-bından ölmüştü. Erkan Tıyyar ise ağır yaralı olarak infaz edilmesini başarmıştı.

İnfaz diğer yarıya ise 1.5 saat boyunca tüm arama-larına rağmen yaralıları hangi hastaneye girebilirle bul-mayan gazetecilerin ertesi gün yasadıkları haberlerle bun-dan hiç bahsetmemiş olmalarıydı. ☐

■ ■ ■

İHD Şube Başkanı'na hapis cezası

İHD Balıkesir Şube Başkanı Av. Mahmut Akkurt'a Balıkesir Eği-Sen 1. Olağan Kongresi'nde yaptığı konuşmadan dolayı bir yıl hapis ve 100 bin lira para cezası verildi. Akkurt, konuşmasında "kirli bir savaşın yapıldığını, halkların kardeşliğinin tek çözümlü olduğunu" vurgulamıştı.

Eği-Sen'in kongresi emniyet tarafından yaslandı kabul edildi. Eği-Sen yöneticileri birlikte Mahmut Akkurt'a da dava açıldı. Ancak konuşarak katıldığı için beraat eden Akkurt hakkında, polisin itirazı ve tey kayımlı delil olarak göstermesi üzerine İstanbul DGM'de "Ülke ve milletlin bölünmesi bittirilmesini bormayla bedelleme" ilacı ile bir dava açıldı ve söz konuşa ceza verildi. ☐

■ ■ ■

Anayasa Mahkemesi'nden Yeşiller Partisi'ne kapatma

Yeşiller Partisi büyesinde 74 bin lira açık olduğu ge-rekleriyle Anayasa Mahkemesi tarafından kapatıldı. Yeşiller Partisi kurucu üyesi ve İzmir İl Başkanı Ayşe Tosun İzmir'de düzensizliği basın açıklamasında kapama ka-rarının protesto etti. Tosun "Türkiye'deki siyasi kırılış içinde 74 bin liranın başından veremedikleri için kapatıl-mayla olmanın onuruna tapıldıkları" söyleyerek, siyasi par-tiler üzerindeki denetim denetimini gösterge olan mali denetim uygulamasının 1980 usulü durbesiyi başlatılmış bir uygulama olduğunu belirtti. ☐

TISK patronlarının gözü işçi ücretlerinde

Sermaye 12 Eylül öncesinde çok sevdiği bir nakaratı yeniden tekrarlamaya başladı. "İşçi ücretleri dondurulmuş." 24 Ocak kararları ve 12 Eylül faizinin erozyona uğrattığı haklara yeniden kavuşmak bir yana, asgari anlamda ve insanca yaşayabilmek bir hak mücadelesi veren işçilerin içinde bulunduğu durumu bile lüks saymaya başladılar.

TISK Genel Sekreteri Kubilay Atasayar, "Artık ücretler dondurulma noktasına gelmiştir. 1994 özel sektörün sözleşme yılıdır. Yüksek ücret talepleri sanayii iyice felç eder. Geçen yıl Kanada'da ücretler donduruldu, İtalya'da esnafmobil sisteminden vazgeçildi. Hollanda'da asgari ücretin düşürülme-

si gündemde..." diyerek, iktidardaki sözcülerine tedbir almasını öğütünü veriyor.

Bu rakamları nereden, nasıl alindığı bilinmez ama TISK, Türkiye'de ortalama işçi ücretlerinin 11.3 milyon lirası olduğunu iddia ediyor. 11.3 milyonluk ortalama (1) ücret olsa olsa ücretlerin en yüksek olduğu metal işkolunda çalışıp da uzun yıllar birikim ve mücadelesine sahip işçiler için geçerlidir. İşçilerin yaşama koşulları ortada ve asgari ücret 2 milyon 497 bin lira. 4 köklük bir ailenin aylık geçim endeksi 7.5 milyon liradır. TISK her zaman olduğu gibi gözünü devletin hazinesinden, halkın birikim alın terinden götüne milyarlarca lira kaçıranlara, rezil eğlence gecelerinde dolarları yırtıp, tabakaları ko-

Kıra doymayan sermayenin gözü yine işçilerin ücretlerine dikildi. Bu onurlara karşı koyacak güç işçi sınıfında vardır. Şimdiye kadar ki eylem ve mücadeleleriyle bunu kanıtlamışlardır.

Tekstil işçileri sendikalaşmada kararlı

11 Şubat günü DİSK Genel Merkezi'nde toplanan tekstil işçileri burada bir basın açıklaması yaparak, işkolundaki keyfi tutuma sessiz kalmayacaklarını bir kez daha ifade ettiler. Polar ve Hayat Kuşyüğü Tekstil işçileri yaptıkları açıklamada Merter'de işverenim tüm hak gasplarına ve işçi kıyımlarına karşı sessiz kalmayacaklarını, sendikal çalışmaya ısrarla kabul ettireceklerini ifade ettiler.

DİSK Tekstil 2. Bölge Temsilcisi Kazım Doğan da basın toplantısında bir konuşma yaparak işçilerin "Ne sipariş ediyorlar, ne veriyorlar, bunlar hırslar" şeklinde sözleriyle teşhir etti. Ayrıca DİSK yöneticilerini de eleştiren Doğan, "Artık DİSK yöneticileri sendika merkezinden çıkmalıdır," dedi. DİSK'in 27. kuruluş yıldönümünün Ankara'da bürokraslarla kutlandığını da hatırlatan Doğan, DİSK'in kuruluşunu, "bürokraslarla değil, işçilerin kullandığını" gerektirdiğini belirtti.

Kazım Doğan tekstil işkolunda yaşanan işçiler için kıyımlara karşı işçilerin Ankara'ya yürtüme kararlı olduğunu ve bunun yerine getirilmesi sorumluluğunun sendikaları üzerinde olduğunu da belirtti.

Ceytaş'ta direniş dayanışmayla büyüyor

Adana (Mücadele)- 31 Ocak'ta başlayan Ceytaş direnişi 19. gününde çeşitli eylemleri sürüyor. İş bağıta fabrikasının eğili ile başlayan eylem, "Çalışmayan fabrika da işgal yapmak anlamında" bulunarak fabrika içinde kayınlık. Kazanmanın örgütüllükte sağlanacağını bilincinde olan direnişçi işçileri eylemlerini kendi aralarında oluşturdukları direniş komitesinin inisiyatifi içinde devam ettiriyorlar.

Ceytaş işçileriyle dayanışma arttı. Ancak kazanmak için daha çok çaba, daha çok destek gerek.

Ceytaş işçileri Ceyhan halkının desteğiyle kazanmak için de çeşitli eylemler düzenleme getirme hazırlanmışlar. İşçiler, "Özellikle, taşeronlarla ve işçi kıyımı demektir. Dün Törse Gübre, bugün Ceytaş, yarın sizde" diyerek, direniş kazanılması için destek istiyorlar.

Ceytaş direnişine destek ise yoğun. Siyasi partiler ve belediye başkan adayları işçileri ziyaret ederek maddi yardım yapıyorlar. DEP öncülüğünde de Ceytaş direnişine destek için bir dayanışma komitesi oluşturuldu.

13 Şubat'ta da 50 köklük bir öğrenci grubu Ceytaş direnişçilerini ziyaret ederek maddi yardımlar bulundular. Öğrenciler Ceyhan halkını direniş destek vermeye çağırarak, "Özellikle devletin polisi haline gelmiştir. Bizler devrimci demokrat öğrenciler olarak bu direniş sonu-

na kadar destekleyeceğiz," dediler.

Bütün bunların yanında direnişçi işçilerin aileleri gün ana kadar direniş omuz vermeye yönelik fali bir desteğe bulunmalarına karşılık, gerektiginde kendilerinin de hiçbir eylemlen kaçınmayacağını söyleyip, duyarlı demokrat her kişi ve kuruma Ceytaş direnişine destek sunma çağrısı yapıyorlar.

Ceytaş direnişi şu an kararlılıkla devam ederken işçiler bu arada 10 Şubat için, "Taşeronlarla ve Özgelleştirme Hayatı" konulu bir mitingini hazırlıyorsa nırdır. Gelinen aşamada Ceytaş işçileri işverenim belirsiz bir tutum içerisinde grüğüne de söyleyip, "Verel seçimler işi 12 Şubat'ta sendika seçimi önünde tutulan işçiler bir basın açıklaması yaparak durumu protesto ettiler Şube Başkan En-

ranlara, yani kendi kasalarına değil, sermayenin ücretine ve toplu sözleşme hakkına diyorlar. Üstelik bunu yaparken hiç de ölkemiz emekleriyle eşit koşullara sahip olmayan ülkeleri örnek göstererek herkeşi yanıltmaya çalışıyor. Türkiye asgari ücretin en düşük olduğu ülkeler arasındadır. Ölkemizde bir asgari ücret 13.5 gün devlete çalışırken, ancak 12.5 iş günü kendisine çalışmaktadır. Hollanda'da ise bir işçi 19 iş günü kendisine çalışmaktadır. Yine Türkiye çalışma süresi en uzun olan (ortalama 47 saat) ülkelerin başında yer alır. Bütün bunlar yetmezmiş gibi işçiler üzerinde sendikalaşmazlığa, isten çikarma ve toplu sözleşme hakkını kullandırmama yönünde politikalar sürmektedir. Bu sorunlara son sürece bir de toplu sözleşme hakkına "yetki tiraz" sorunu ile engel konulması eklenmiştir. Önemli günde toplu sözleşme görüşmeleri olan bağta belediye işçileri omak üzere çoğu işkolundaki işçilerin bir hak-

ki filen gasp edilme eğilimindedir. Sermaye gasp işçileri savunması gereken sendikalar "yetki tiraz" dolayısıyla birbirlerini düşmüşlerdir. Bu anti-demokratik yasalara karşı mücadeleli öne çıkarma yerine, bu olumsuzluklara gönlü olarak teslim olmuştur.

Emekçiler suskun kaldıkları üzerinde oynanan oyunlara, yapılan haklara her gün bir yenisi ekleniyor. "Bir 24 Ocak'ta daha izin vermiyoruz" diyen Türk-İş yöneticilerinin aslında sermayenin saldırı ve hak gaspı provalarına bile karşı koyabilecek güç yoktur. Patnisiar istediğini, onların işi kadar temsilcilerinin yapmamak gibi bir alternatif yoktur.

Sermayenin işçi sınıfı üzerinde oynadığı oyunları bozabilmek için yeni toplu sözleşme sürecinin yaklaştığı şu günlerde işçi sınıfı hak arama mücadelesinde kararlı olmak, tekeli burjuvazinin oyunlarına karşı hazırlıklı olmak durumundadır.

İşçilerden kısa... kısa... kısa...

Müpa Mantar Fabrikası'nda işçi kıyımı

Müpa Mantar Fabrikası'nda işten atılan işçiler haklarını arıyor. Kocaeli Ünselçilik'te kurulu bulunan fabrikada 31 Ocak'ta 40 işçi taminatsız olarak işten atılmış. 120 işçisi çalıştığı Müpa Mantar Fabrikası'nda fabrika patronu işçilerin sabah bir dakika bile geç gelmesi halinde bir saat fazla çalıştırarak diğer per-

vasız bir baskı uyguluyor. 2.5 milyon aylık ücret aldıklarını söyleyen işçiler, kendilerine fabrikada hayvan muamelesi yapıldığını da belirtiyorlar. İşten atıldıkları günden bu yana çeşitli kurum ve kuruluşlara başvurarak, sorunlarını çözümlü için yardım isteyen işçiler, "Haklarımızı alana kadar direneceğiz" diyorlar.

MEB Metal'de çadır direnişi sürüyor

Gezbe Muallim Köyü yolu üzerindeki MEB Metal'de 7 Şubat'ta işten atılan 28 işçinin direniş devam ediyor. İşyeri önünde çadır kurarak direnen işçileri işveren vekilleri, "çadırı kaldırmaları, yoksa polis çağıracağız" biçiminde tehdit ediyor. İş-

verenim, "İşbar ve kadem taminatlarını 6 ayda ödeyeceğiz" önerisini kabul etmeyen işçiler "Ya haklarımızı tamamını bir keredede alırsanız, ya da bu alırsanız etmeyiz" diyorlar. MEB Metal işçilerinin çadır direnişi sürüyor.

Mestaş'ta 52 işçi zorunlu izne çıkarıldı

Bursa'da Mestaş Salça Fabrikası'nda Bursa'da 28 gün zorunlu olarak izne çıkarıldı.

ri, işçilerin toplu sözleşmeden doğan haklarını almak için eyleme başladığını, patronun bunu durdurmak için zorunlu izin yönetimine başvurduğunu bildiriyor. Sendika yöneticileri bu "izin" şerhine biliminden sonra işçilerin yeniden eylemlere başlayacaklarını da belirttiler.

Mersin Petrol-İş'ten basın açıklaması

Mersin Petrol-İş Şubesi üyeleri, genel başkanları Mithil Ceylan'a verilen 20 aylık hapis cezasının kaldırılmasını istedikler. 12 Şubat'ta sendika seçimi önünde tutulan işçiler bir basın açıklaması yaparak durumu protesto ettiler Şube Başkan En-

ver Ceydur'un okuduğu açıklamada, "Biz Mersin Petrol-İş ve Kamu Çalışanları Platformu olarak dün gece susturulanla diyoruz. Genel başkanımızın verilecek ceza nedeniyle derhal geri çekilmesi işçilerin ve protesto ediyor" görüşünü yer aldı.

İnsan olmak boyun eğmemektir

Onuru yenemeyecekler

Asaf HARMAN

24 Ocak günü dostların mahkemeden gelmiş, biraz konuştuktan sonra yorgun argın yatmıştı. Gece saat 03.00'de kapıları çaldı. Kapıyı açtımda, karımda gözü dönmüş katiller süsü vardı. O anda bizi nelerin beklediğini anladım. Hakaretler, küfürler ve işkenceli sorgular... Onlan beklediği de insanlık onuru, direng ve ıstıplak olmalıydı.

Korkaktılar. Elindeki once silahla, kalabalıklarına rağmen korkuyorlardı. Evi araklan bile elleri titriyordu. Korkaklıklarını örtmek için daha da saldırganlaşıyorlardı. Her şeyden korkuyorlardı ve "şu suyunu" arıyorlardı. Çocuklarınım defterlerini, çizdikleri resimleri, çizgi kitaplarını kadar her şeyi "şu suyunu" saydılar.

Evime geldiklerinde, evde misafir olan bir bayan ve üç çocuğu buluyorlardı. Bayan rahatsızdı ve sana nöbeti tutmuştu. Hastaneye gitmesi gerektiğini belirttim. "Ne hastanesi, sizleri karakola götüreceğiz" derken saldırdılar. Beni, aileni ve misafirlerimizi o şekilde evden çıkardılar ve zorla arabaya bindirdiler.

Geçtiğimiz günlerde Malatya ve Kayseri'de okurlarımıza, gazetemizi çalışanlarına ve ailelerine yönelik saldırılar vardı. İşkenceler, tutukluluklar yaşandı. İşkence görülenlerin birisi de Malatya muhabirimiz Hanım Harman'ın babası 54 yaşındaki Asaf Harman'dı. Birçok kez gözaltına alınan Asaf Harman bir devrimci olarak, çocuğunun mücadelesine sahip çıkan, destek olan bir baba olarak işkenceye boyun eğmedi. Devrimci değerleri yaşatmanın onurunu taşıdı. "Öğul gitme", "kızım gitme" demeyenlerdendi.

kardılar ve zorla arabaya bindirdiler. Şüpheye girenler tek bir düşüncem vardı: İnsanlık onuruna sahip çıkmak ve direnmek. Şerhatsizleri kendi ilerinde yemmek Şübeyle gelir gelmez hemen gözlerini bağladılar ve sorguya aldılar. Bana sordukları ilk soru "54 yaşında emekli bir öğretmenisin. Bunları yapmaya utanırmıy musun?" oldu.

Utanalıktaki bir şey yapmamıştım. "Utanası gereken sizlersiniz. İşkence yapan, katiller, halka saldıran sizlersiniz" dedim. Bu söz daha ilk bağta suvarlarına insan için bir darbe olmuştur. Emekli bir öğretmen olmamı bir türlü kabullenemiyorlardı.

"Seni nasıl öğretmiş yapıyorlar? Senin yetitirdiğin öğrenciler de olsa olsa aynı senin gibi komünist oluyorlar" diyerek psikolojik yönden saldırmaya çalıştılar. "Benim yetitirdiğin öğrenciler beni ilgilendirir, sizleri ilgilendirmez. Komünist olur olmadıkları bilmiyorum ama sizin gibi aklı düğünü lafım fareleri olmaları kesinidir" dedim. Bu söz üzerine şaşkınlıkları ve korkaklıkları onları iyice

acıztırdı. İnsanlık onuru önündeki yenilgilerini hazmedemeyerek saldırdılar. Dört bir yandan vücuduma tekme ve yumruklar innmeye başladılar. Buna karşılık "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenemek" sloganı sorgu odasının duvarlarına yankılanıyordu. Bu sesler bana, direnmenin o müthiş hazzını hissettirmeye ve yarımlara olan insanın benliğinde daha güçlü bir şekilde yer edinmesini sağladı.

Bana birçok suçlama getirmeye başladılar. "Siz söyleyeceğiniz hiçbir şeyim yok. İfade veremeyeceğiniz. Bu aşkıyla ve alkışla uygulamalarınıza protesto ettiğiniz için süresiz ağırlık grevine girdim" diyerek tavırları düğmana belirlim.

Hücreye götürüldüklerinde yediğim dertlerini ve verdikleri elektrikli darbeleri her tarafım uyuşmuş ve ağrıyordu. Ama onuruma sahip çıkmıştım. Başım dikti. Kafamda bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler, işkenceye katillerden Birtan Altunbaşar, Baki Erdoğanlar ve yakbedilen ama onuruna sahip çıkmış, yarınlarını umudu olan halkın evlatları vardı. Evet, onlara layık olabilelim. Onurumu, insanlık onurunu bir kez daha koruytum.

Tabutluğa koyduklarında "Hadi baka-

"Bu çocuklarını sen kıskırtıyorsun" diyen işkenceciler karşısında da çocuklarını devrimci nitelikleriyle sahiplendi ve savundu. Hamdi Kayısı, Kayseri ve Ankara'da defalarca gözaltına alındı. Defalarca işkencecilerle yüz yüze geldi. Dize gelmedi. Hüsamettin Ciner de direnmekten başka bir yol olmadığna inanıyorlardı...

Şimdi üçü de tutuklu ama işkenceye boyun eğmemenin onurluyla başları dik. Malatya ve Kayseri cezaevlerinden yoldaklıkları anlatımlarını yayınıyoruz.

İm, şimdi burada ne yapacakım. Burası benim mezarın ocağı" dediler. Onca işkenceye rağmen bütün gücümü "Hayir yememeyeceksiniz. Onuru yememeyeceksiniz. Siz beni tabutluğa koyuyorsunuz ancak şu bun bilin ki, siz yarım girecek bir lafın çukuru daha bulamayacaksınız. Halkın adanetine hesap veremeden kurtulamayacaksınız. Bunu unutmam" diyerek haykırdım.

Defalarca saldırdılar, askye aldılar, tabutluğa koydular, elektrik verdiler ama her seferinde yenildiler. İnsanlık onurunu yeneemediler.

11 gün sonra savcılığa çıkarıldık. Savcılığa çıkmak üzere beklerken, yanıma gelen polisler, hem kandelirinin işkenceci olmalarını tekrar ederken, hem de belirli belirsiz cümlelerle suçsuz olduklarını, emir kulu olduklarını tekrarlıyorlardı. Çünkü direnişin düvanına çarpmışlardı. Bir kez daha yenilmişlerdi.

Direnmenin yaşı yoktur. Yaşarsın her alanında, haksızlığın, onursuzluğun, ahlaksızlığın karşısında direnmek, işkencecilerin onursuzluğunu, perşesizliğini suvarlarına haykırarak, işkenceye susma hakkını kullanmak meğrurdur. Direnmek için insan olmak yeterlidir. O

Tayyar ile direnişi bir kez daha paylaşmak

Hamdi KAYISI

Mücadele gazetesi açma çalışmaları sürdüren arkadaşlarım evine uğradım o gün. Daha eve girmeden içeriye karakol kurmuş olan Terörle Mücadele Şubesi polisleri kovalamaya başladılar, arkamdan ateş ettiler. Uzun süre boğuşmalar sonucu Bizim Ocak'tan faşistlerin de "yardımları" yakaladılar ve dövmeye, boğazını sıkıyaya başladılar. Çevreden "Ne eden vuruyorsunuz", "yapmayın" diyen insanlar vardı. Bayılına kadar dövüldükten sonra gözlerimi Kayseri Emniyet'in işkencehanelerinde açtım.

Sorguya alındığımda hikaye aynıydı: "Her şeyi biliyoruz, ama sen de anlat. Bana karşılık benim tavımda da hep aynı olmuştun, yine aynı olacaksın. Susmak. Çünkü biliyoruz ki, şehitler pa-hasına yarattığımız geleneklerimiz, her kuşula, her nefes alıp çıkmamızın, bu yaşamızın, alandaki sahip çıkmamızın anlamı. Buysa çıktı. Basına gösterseniz, bayılırlar, bazılar yazıyorlar ya tabutlarımıza devirilmişiz; direnişimiz ve yerel TV haberlerimiz "DEV-SOL"cular yakalandı, ögüt ünlüğünü kabul etmediler" diye geçiyor. Utançlılık, işkencilik kabul etmek zorunda kalıyorlar direnişi. O

açık olduğunu görürsün.

İşkence, hücrede sürekli Tayyar Turhan Sayar geliyor aklıma, direnişine geçiyor çok katıyor. Bir ara sorguda adı yediden, "boşuna öldü" diyorlar. İşte o anı kadar konduğum sessizliği bozuyorlar ve onur direnişini, yarattığı geleceği haykırıyorlarmı suvarlarına. Son defa sorguya alındığımda, daha önce DAL'dan Kayseri'ye devredilmiş ve 24 gün süren gözaltına alınarak "Bunu konuşturamazsın, Ankara'da konuşturamazsın, bu boynu sakat geldi, her şeyi yaptık yine konuşmadı" demeye başladılar "tecrübeli" işkencecilerden biri. Evet yenisildirdi. Zaten yine direnen devrimciler kazanmışlardı. İnsan olmanın onurunu tüm yüreğim ve bedenimle taşıyordım. Yayırmış bir kez daha yaygımsatmış işkencehanelerinde.

Yazdıkları hiçbir şeyi iznalanmadan nasil girmişsek, onuru savunmanın anlamı. Buysa çıktı. Basına gösterseniz, bayılırlar, bazılar yazıyorlar ya tabutlarımıza devirilmişiz; direnişimiz ve yerel TV haberlerimiz "DEV-SOL"cular yakalandı, ögüt ünlüğünü kabul etmediler" diye geçiyor. Utançlılık, işkencilik kabul etmek zorunda kalıyorlar direnişi. O

Hiçbir şey halkın güveninden önemli değildir

Hüsamettin CİNER

18 Ocak günü bir arkadaşımın evine gitmiştim. Kapıyı otomatik salınlı polisler açarak üzerine saldırdılar. Tüm mahallelerin polis saldırganlığının teşhir etmek için "Keyfi Gözaltılar Son", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenemek", "Halksız Kazanacağız" şeklinde slogan atıyorlarm. Çevredeki insanlar onların paniklerini, vahşetliğini, bizim haklılığımızı, meğrurluğumuzu görüyorlardı.

Şübeyle girdiğimiz işkence bağladı. Hiçbir şey söylemeyeceğim, ağırlık grevine bağladıklarını söyledim. Hücreye atıldıklarımda Tayyar Turhan Sayar geliyor. O da bu işkence yuvasından geçirmiş, işkencecilerle defalarca yenilgi tattırmış. Onu almak bana direnme gücü veriyordu.

Sorguda, ifade veremeyeceğimi tekrarladım. Tayyarlı su ve elektrik işkencesinden sonra tekrar hücreye atıldım. İşkence şimdi başlıyor, ya direnecek, hiçbir tavırla veremeyeceğim, şehitler pa-hasına yazılan gelenekleri sürdürerek, ya da acı yaşamam için yaşıyacağım tüm güzelliklerimi, yaşamam anlamını ve onurumu onları eline teslim edeceğim. Korku salma-

ya çalışıyorlardı. Bir kez korku yönlendirmeye başlasa, insanı teslim alacağın biliyordum.

Direnmekten başka bir yol olmadığnı kafama kazıdım. Akı, mücadelemize, hancanın ona emeğe saygısızlık etmek olacaktı. Düzünün tüm yalan ve demagogilerine rağmen, sabırla, halkın güvenliğini kazanıyor, onları için her geçen gün umut oluyorduk. Bize güvenen, evini açan, bir tası corbasını bizimle paylaşan insanları düğmana teslim etme... Aşal diye düğündüm. Ne yaparlarsa yaparlarsa il bizi zım dilimiz, biz istemedikden sonra onu çözmeye kimsenin gücü yemez.

İşkencenin bütün yönünün, psikolojik anlamda bizi yıpratmaya hizmet ettiği çok net görüldüyordu. İşkenceden sonra düğümüne pa-yı brakmalılar, "doğula, babacana" söhbetler, ödürme tehditleri hep bunun içindi.

Doğru yaşıyacağım bilirdim, dünyanın en onurlu mesleğini yapmaktan gurur duyuyordum. Korkuyla bilmicim ve yüreğimi zı kararmak, tüm güzelliğimizi çürütmek onları görüyordı. Bizim görevimiz, devrimcilerin nezdinde tüm toplumu yitirmeyi hedefleyen bu aşkıyla yönetimi alaşağı etmektir. O

"Kayıtlarımızda yok!"

- ✓ Ali Efeoğlu 45 gündür kayıp
- ✓ Gözaltındaki herkes için "kayıp edilme" endişesi yaygınlaştırılıyor
- ✓ "Kayıp"lar kanıksatılmaya çalışılıyor

Ali Efeoğlu 45 gündür kayıp. Yapılan başvurular hala cevapsız! Sorumlular auzmaya devam ediyor. Akıbeti de daha önceki kayıplarda olduğu gibi açıklanmadı.

Efeoğlu'ndan sonra Adana'da Celal Sönmez, İstanbul'da Zülküt İnan adlı kişilerin "kayıp" olduğu söyleniyor. Celal Sönmez ve Zülküt İnan polis tarafından kayıbedile de edilmese de "kayıp" kavramını halka kanıksatmak için yetkililer haklarında açıklama yapmıyorlar.

Gözetilme alındığı bilindiği halde "istenilmeyen" insanların devlet, katliamlarının örgütlü bir biçimi olan "kayıp"ları meşrulaştırılmaya çalışıyor. "Kayıtlarımızda yok" cevabı polisin olağan cevaplarından biri haline getirilmek isteniyor. Emniyet ve savcılık kayıtlarında ismi geçen, belki de birkaç gün sonra televizyonlarda, gazetelerde "örgüt üyesi" olarak lanse edilecek insanlar için dahi "bizde yok" denilmesinin, kayıpları halka kabul ettirmek çabasının başka bir anlamı yoktur.

Devletin bu çabasını boşa çıkarmak, yakalarına yapacak ellerin gücüne bağlıdır. Her kayıpta, her katliamda, infazda daha da çökleceğimize olan bu eller onları eninde sonunda nefessiz bırakacaktır. Ⓞ

TİYAD'lı aileler kayıpların peşinde

Onlar biliyorlar kaybedilen evlatlarının acısını yüreğine gömerek cellatların yakasına yapışmanın gerekli olduğunu. Suskun yüreklerin nasırlaşacağı düşüncesi rahatsız ediyor anaları. Ali Efeoğlu hala kayıp. TİYAD'lı analar, babalar yine hesap soruyor. "Kayıpların hesabını vereceksiniz!"

TİYAD'lı ailelerin kayıplar için duyuları olmasını istediği Best FM yayın müdürü, korkusunu "Şövalyelik yapmaya gerek yok" sözlerinin arkasına gizlemeye çalıştı.

Ali Efeoğlu'nun akıbetinin açıklanması için Hakkı ve Özgürleştire Platformu'nun gerçekleştirdiği her eylemde yer alan TİYAD'lı aileler 10 Şubat günü Best FM yetkilileri ile görüşmeye gittiler. Best FM'in Genel Yayın Müdürü Fatih Atalay'a kayıp Ali Efeoğlu ile ilgili dosya verildikten sonra kendisinin bu konuda ne yapabileceği üzerinde tartıştılar.

Fatih Atalay ailelere "Bu ülkede olmaz diye bir şey yok. Bu açıdan yapabileceğim hiçbir şey yok. Bu nedenle şövalyelik yapmanın anlamı da yok. Ben

yalnız başıma ne yapabilirim. Benim için kurtulmak için güçlü olmak gerekiyor. Karşı bu isteklerimizde yer verimden büyük kayıptır. İnsanların arkasına güçlü olmasız lazım. Sizin isteklerinizi cevap veremeyen. Geçenlerde yaptığım bir programdan dolayı radikal islamcılarla sürekli tehdit alıyorum. İşte bundan dolayı her gün arabamı kontrol ediyorum... Ressam bir tandoz var. Bu tandozım birçok kez soruşturmayla uğradı. Hatta yurtdışına çıkması için ağabeyim Sezgin'e (eski İçişleri Bakanı) bile gitti. Çıkış izni vermediler. Şimdi ben sizin istediğiniz yapıyorsanız, sonra bana onların yayını mı yaparsunuz derler." dedi.

Ailelerin Best FM'le yaptıkları bu görüşmede korkan, var olan gelişmelerden haberi olan ama en küçük bir adım daha atmak istemeyen bir insanın ruh hali yansıyordur konuşmalarına. Kendi küçük dünyasını korku, telaş ve tedirginlikle ören bir insanın konuşmaları bunlar. Öyle ya, yıllardan beri yarattıkları istenilen bir tip insanın bu değil miydi?

Bana konuşmamanı yalan bir yaygın düşüncesi yerleştirilmeye çalışılmıştı kâfalar. Kendisi için dahi bir şeyler istemeyenlerin, toplum için, halk için de istemeyenleri olamazdı. Ⓞ

Adana'da Cemal Sönmez adlı esnafta günlerdir haber alınmıyor

Bir kayıp daha mı?

Adana (Mücadele)- Yaşanan yargısız infazlar, işkencelerden sonra girdi de kayıplar sıradanlaştırılmaya çalışılıyor. 5 Ocak'tan beri haber alınmaması Ali Efeoğlu'nun ardından kayıplara yenileri eklenmek isteniyor. Bir süre önce Dersim'de girdiği çatışma sonucu şehit düşen TDKP'li Cengiz Aygün'ün cenaze törenine katılmak üzere evden ayrılan Celal Sönmez'den 2 Şubat'tan bu yana haber alınmaması ailesi 4 Şubat'ta Adana Emniyet Müdürlüğü'ne başvurdu. Polisler Celal Sönmez'in gözaltında olduğunu ilk başta kabul ettiler. Ancak daha sonra da ciddiyetsiz cevaplarla reddettiler. Celal Sönmez'in annesi Hanım Sönmez "Emniyete ilk gitliğimde 'Burada yok', ikinci kez gitliğimde 'Burada fakat istedi ismi yok', son gitliğimde de 'Cumhurbaşkanı gelise de burada yok' diyerek beni kovdular. Daha sonra da Cumhuriyet Savcılığına başvurdum. Savcı da 'Ben mi kayıbedim dedim' diyerek bize gayri ciddi davrandı. Ve basın-

dan savdı. Ölümün hayatından endişe ediyorum. Basından gözaltında kayıpların olduğu haberini sürekli duyuyorum. Ölümün da kaybedilebilir," diyerek duyduğu kayıpları belirtti. Celal Sönmez'i 2 Şubat'ta cenaze töreninde gören, ancak o günden sonra görmediklerini söyleyen Kemal Fidan ise Celal Sönmez'le birlikte Selahattin isiminde bir arkadaşından da haber alınmadığını belirtti. "Cenaze de yüzlerce insan gözaltında alındı. Celal de zannedersem o sırada gözaltına alındı. Herkes bıraktıldı. Listede Celal'ın ismi yoktu. Kaybıtmaya çalışıyorlar," dedi.

15 Şubat'ta Adana Özgür-Der'de bir basın açıklaması yapan Celal Sönmez'in ailesi herhaça bir açıklama yapmadığı takdirde farklı yerlere başvuracaklarını belirtti.

Adana Özgür-Der Başkanı Suzan Arslanboğaz da kayıpların bir an önce son bulmasını istiyor. "Günlerdir gözaltında olan birinin savcılığa mutlak

Cemal SÖNMEZ

isminin olması gerekiyor. Fakat Savcı yok diyor. Her gün gözaltında kayıpların yapıldığı ülkemizde Celal Sönmez'in bir an önce akıbetinin açıklanmasını istiyoruz" dedi. Ⓞ

Keyfi gözaltılar için TÜYAD'da basın açıklaması

Samsun (Mücadele)-Samsun'da 4 Şubat ve daha sonrasında polisin gerçekleştirdiği operasyonlarda Mücadele okurlarının yanı sıra TÜYAD (Tütün Üreticileri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği) Başkanı Sadık Türk de gözaltına alındı.

Sadık Türk'ün gözaltına alınmasını ve keyfi olarak 15 gün gözetti izni verilmesini protesto eden TÜYAD'lılar, 15 Şubat günü demek merkezinde bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasına bazı belediye başkan adamları, DSP'ler, Tekel işçileri, tütün üreticileri de katıldılar.

TÜYAD'lılar yaptıkları basın açıklamasında "Polis tüm üreticileri örnek olmasızlı açısından demerizdir. İstemsiz olduğu sorumluluğun bilincine vararak ediyoruz. Haklarımızı almanın tek yolunun aynı çatı altında toplanıp örgütlenmekten geçtiğini inanıyoruz. Arkadaşımız Sadık Türk bunun için gözaltına alındı" dediler. Demokratiklerden söz edenlerin, bir taraftan da anti-demokratik uygulamaları halka dayattıkları-

nı da vurgulayarak, arkadaşlarının bir an önce serbest bırakılmasını istedi.

Sadık Türk ile birlikte gözaltında olanlar için 18 Şubat'a kadar gözetti izni alındı. Ⓞ

"Kayıpların peşindeyiz"

- 11 Ocak günü Ankara DGM'de yapılan duruşmada Devrimci SK davası tutuksalın mahkeme verdiikleri dilekçede Ali Efeoğlu'nun kayıbedilmesini protesto edildik. "Artık Ali Efeoğlu nerede diye soruyoruz. Ali Efeoğlu'nun kontrolgiriye ve onun paralı uşakları katletmiştir," dediler.

- Ali Efeoğlu'nun kayıbedilmek istenmesi Ankara'da 16 Şubat günü polis imdat ve işçileri Bakanlık telefonları aranarak protesto edildi. Saat 14.00 ve 15.00 arasında polis imdat ve işçileri Bakanlık'ta telefon edenler, kayıpların hesabının sorulacağı belirtilirken, telefonları zaman aramalarında dolayı zaman zaman kilitlendi.

- Çankaya'da TÖDE'li öğrenciler ile Çankale Cezası'ndan Devrimci SK tutuksalın adına Musa Erdem de birer basın açıklamasıyla Ali Efeoğlu ve tüm kayıpların akıbetinin açıklanmasını istedi.

Küba Devrimi kutlamasına soruşturma

İzmir (Mücadele)-Ege Üniversitesi öğrencileri, Ziraat Fakültesi'nde 7 Ocak 1994 tarihinde yapılan Küba devrimini yıl dönümünü kutlamaları nedeniyle soruşturma açıldı. Soruşturma açılan öğrencilerin isimleri Meslek Yüksek Okulu'nun kantin kapısına asılarak teşhir edildi. Polis direktifleri ile okul idaresinin soruşturma açması öğrenciler tarafından tepkile karşılandı.

Küba devriminin yıldönümünde yaklaşık yüz öğrencinin katılımıyla düzenlenen kutlama sırasında idari polisler tarafından öğrencilerin fotoğrafları çekildi. Daha sonra ise fotoğraflar okul idaresine verilerek 52 öğrenci hakkında soruşturma açıldı. Okul idaresi o gün okulda bile olmayan öğrencilere de

Öğrenciler soruşturma açılmasının nedeni Küba devriminin yıldönümünü kutlamalarıydı

soruşturma açarak görevini yerine getirmek, karar öğrenciler tarafından tepkile karşılandı. Öğrencilerin bir kısmı okul idaresinin hükmüne uymayı reddetirken, bir kısmı ise 14 Şubat günü savunma vererek düzenledikleri kutlamayı savundular. Öğrenciler savunmalarında 7 Ocak 1994 günü yapılan eylemin bir basın açıklaması olduğunu ve basın açıklaması

Küba halkıyla dayanışmanın sağ teşkil etmeyeceğini söylediler. Kutlama sırasında okul idaresinin hiçbir gözlemcisinin bulunmadığını, soruşturmanın loğdur çekim silis polisinin idarektifi ile açıldığını belirten öğrenciler, yapılan idare-polis işbirliğine şaşırmadıklarını ve Ege Üniversitesi'nde yaşanan ilk örnek olmadığını açıkladılar.

Edebiyat Fakültesi'nde artık evraklar da paralı

LÜ. Edebiyat Fakültesi'nde geçen dönemin son haftasından itibaren paralı eğitimde yeni bir uygulama başladı. Öğrenciler harç, kayıt, yemek vb. dışında şimdi de öğrenci işlerinden alacakları her belge için 10 bin lira ödeyecekler. Öğrenciler bugüne kadar parasız olarak aldıkları belgelerin paralı hale getirilmesini "soygun" olarak değerlendiren, dekanlığın fakülteye yeni aldığı bilgisayarların faturasını öğrencilere ödetmeye çalıştığını söylüyorlar.

Üniversite patronlarının en uzak bir evrakta dahi el uzatarak, soygunu bu derece artırmaları üzerine Edebiyat Fakültesi Öğrenci Demosu (EFOO) bu uygulamaları kaldırılması için imza kampanyası başlattı. Dekanlığa verilmek üzere hazırlanan dilekçe imzaya açılırken, öğrenciler yemekhane konusuna, diğer gazetesi ve afişlerle bunun duyurusunu yaptılar. Yemekhane konusuna "Bizlerden toplanan milyonlara lira ya rağmen, ihtiyaçlarımızı karşılayacak hiçbir gımda bulunmuyor. Üstelik okuldaki soyguna

Edebiyat Fakültesi öğrencileri, yemekhane konusuna, diğer gazetesi ve afişlerle "evrak soygunu" na tepkilerini dile getiriyorlar.

her gün bir yenisi daha ekleniyor." diyerek imza kampanyasına çağrı yaptılar.

Cepindeki son kuruşa göz diken Fakülte Dekanlığına karşı öğrenci demosunun başlattığı çalışmalarla öğrenciler olumlu bakıyor ve katılıyor.

DEP binasına bomba

Ankara'da Demokrasi Partisi'ne yönelik saldırılar bir yenisi daha ekleniyor. Mithatpaşa Caddesi'nde bulunan Ankara il Cezaevi binası bombalandı.

14 Şubat akşamı konulan tahrip gücü yüksek bombanın patlaması sonucu binada birçok maddi hasar meydana gelirken, üst katı bulunan 4 kişi hafif şekilde yaralandı.

Saldırı peşli kişi ve kurumlarca inanırken, basın partilerinden ve hükümet çevresinden A'nkara'daki saldırılarla ilgili hiç ses çıkmaması dikkat çekti.

Patlamadan sonra bir açıklama yapan DEP milletvekili Feri Kartal bu saldırıları partisini seçime sokmamak için yürürlükte yılmama politikasının

bir parçası olduğunu söyledi. Kartal, ayrıca "Bu olayların Çiller ve Karayalçın sorumludur. Sesiz kalmaları sorumlu oldukları gösteriyor. Uygulayıcısı da kontrolsizdir. Bu saldırılar bizi yıldırmayacaktır."

Şağmalkılı Çeçenli Devrimci Sol tutsakları konusuna ilişkin yapılan 15 Şubat tarihli basın açıklamasında "Olgarşi özellikle Kürdistan'da halktan tecrit olmuştuklunu gözlemek için düzen partileri dışında sepenek birkakmamak amacıyla DEP'i hedef almıştır." dedi. Açıklamının devamında "DEP'i seçime girmeye yasal yolla da yasadışı saldırılarla engellenilebilir ama halkın seçimi engelleyemeyiz, engelleyemeye-

yecekler." diyen Devrimci Sol tutsakları DEP'e yapılan saldırıları kanıyarak, tüm devrimci demokrat ve yurtdışverileri olgarpın halklarına karşı açtığı topyekün savaşta karşı topyekün direniş çağrılarını.

Öte yandan Tutuklu Aileleri ve İnsan Hakları için Yardım Komitesi (TIYAD) Başkari Ali Rıza Eroğlu DEP'i binasının bombalanmasıyla ilgili bir basın açıklaması yaparak "Kayıpların, infazların devam ettiği ülkemizde DEP'i binasına yapılmış olan bu saldırı aslında halkları ve özgürlükler mücadelesine karşı yapılmış bir saldırıdır." dedi. Ve bu tür olaylara seyirci kalma siyasi iktidarı protesto ettiklerini söyledi.

Yürüyüşü düzenleyen öğrenci ve velilere jandarma saldırdı

İstanbul'un çeşitli bölgelerinde öğrenciler ve veliler 11 Şubat'ta gerçekleştirdiği yürüyüşü düzenleyen öğrenciler ve velilere jandarma saldırdı.

İstanbul'un çeşitli bölgelerinde öğrenciler ve veliler 11 Şubat'ta gerçekleştirdiği yürüyüşü düzenleyen öğrenciler ve velilere jandarma saldırdı. Öğrenciler ve velilere müdahale eden jandarma 4 öğrenciyi gözaltına aldı. Liselerdeki gerici-çatıştı uygulamaları protesto eden öğrenciler ve velileri yaptıkları açıklamada Samandıra Lisesi'nde öğrencilere zorla namaz kıldırıldığını, okul kütüphanelerinde de mescid olarak kullanıldığını belirttiler. Açıklamadan sonra Samandıra'ya doğru yürüyüşü geçiren öğrenci ve veliler elinde "Yaşasın Demokratik Liseler Mücadelesi", "Yaşasın Eğitim Sonu" yazılı dövizler taşıdılar.

Yürüyüşlere coplarla saldırılan jandarma 4 öğrenciyi gözaltına alarak Samandıra Jandarma Karakolu'na götürdü.

Faşistler ihbar etti, müdür altı öğrenciyi okuldan attı

Antep (Mücadele)- Şehit Şahin Lisesi'nde gerici-faşist örgütlenme çalışması yürüten bir öğrenci devrimci demokrat öğrenciler tarafından uyandırıldı halde bu faaliyetlerini sürdürmeye devam ettiği için 11 Şubat'ta teşhir edildi ve dövizlere cezalandırıldı. Faşist örgütleri kendisini cezalandırılan öğrencilerin okul müdürü Seyit Çapan'a şikayet etti. İşlerinde DLMK'lı öğrencilerin de bulunduğunda Abidin Süzer, Hasan Ateş, Coşkun Uğur, Mehmet Kırımlı, Kavgaç Şarklı ve Hüseyin Türkkan altı öğrenciler müdür tarafından idareye çağrılarak polis teahhüdü. Okulun yandırı bulunan Düztepe Karakolu'na götürülen öğrenciler aileleri gelene karada tutuldu. Serbest bırakıldıktan sonra okullarına geri dönen öğrencilerin müdürü Seyit Çapan okula almamış. Müdür öğrencilere "Ya siz taşlanıyorsunuz, almamıza, ya ben veririm. Eğer ben veririm Antep'te hiçbir okulda okuyamazsınız" diye tehdit etti. Öğrenciler ise tasdikname almaya kabul etmediler.

KÇSP topladığı imzaları milletvekillerine verdi

Kamu emekçilerinin 27 ilde topladığı imzalar 14 Şubat günü Ankara'da milletvekillerine verildi. KÇSP'nin ilke genelinde aldığı kararlar, grevli-toplu sözleşmesi sendikalar hakkındaki güvencesi alınması, anti-demokratik uygulamalara son verilmesi, zamların geri alınarak ücretlerin vergi dağıtılmasını, KİT'lerin özelleştirme ve tasarruflarına ile yerli ve yabancı sermayeye peşkes çekilmesini engellemesi ve kırlı sa-vaşa son verilmesi için imza toplandı.

Değişik illerden gelen yaklaşık 250 sendika yöneticisinin katılımıyla T. Harb-İl Sendikası'nda toplandı. Toplantıda sonra, yürütülen gelişmelerin görüşünde bulunuldu. Polisin müdahale ettiği ve büyük oranda engellendiği bir basın açıklamasından sonra, illerden gelen sendikalar grupları halinde girecek ilçelerde bölgecilik milletvekillerine görüşler. KÇSP Ankara şubelerinin yaptığı organizasyondaki değişiklikler nedeniyle tüm gün boyunca yaşanan karmasına, polis karışından da yandı. Polisin müdahalesi karşısında mesic içinde bazı sendikacılar "Yaşasın Demokratik Mücadeleler!" sloganlarını atarken, bazıları da polisler diğer sendikacıları aramaya bulma çabası içindeydi.

EĞİT-SEN Konya Şubesi 2. Olağan Kongresi Yapıldı

Konya (Mücadele)-EĞİT-SEN Konya Şubesi 12 Şubat günü 2. Olağan Genel Kuruluna girmek üzere. Delegelemler yüzü 100 katılımlıya ulaşılan Genel Kurul'da KÇSP içinde yer alan tüm sendikalar temsilci düzeyinde katılarak destek verdiler. Ayda, Eğitim-İş, Yapı-Yol-Sen, SHP ve CHP il örgütü, Konya Barosu, İHD temsilcileri de katılımlarını arastırıyor. Genel Kurul eğitim ve demokrasi şifetleri için yapılan yazıştı dursu ile başladı. Daha sonra EĞİT-SEN Yönetim Kurulu Başkanı Cemal Demiri ile Genel Kurul'da katılan diğer sendikacıların konuşmalarına devam etti. Cemal Demiri konuşmasında kamu çalışanlarının mücadelesinde kazanımların haklarını koruması ve geliştirilmesi gerektiğini vurguladı. Kurultay sendikaların Yönetim Kurulu ve diğer organlarının seçimiyle sona erdi.

Cihanbeyli EĞİT-SEN üyelerine sürgün

Köylüler sürgün edilen öğretmenlere sahip çıktılar
Konya (Mücadele)-Cihanbeyli EĞİT-SEN başkanı Mehmet Toğan ile temsilci Mehmet Yalçın 28 Aralık 1993'te sürgün edildiklerini protesto eden Yalçın Köylü ve Köylüler kasabası halkı öğretmenleri için istedikleri ve gıdaları söylediler: "Köylümlerde öğretmen açığı varken ve köylü tarafından sevilen, sayılan Mehmet Toğan'ın tayinini çıkarması köylüler ve en kısa zamanda öğretmenimizin görevi göndermesini istiyoruz."

9 SÜTUN

Burjuvazinin "spor" basını

Bir futbol maçı veya bir basketbol karşılaşması ülkenizde sık sık gündemin ana konularından biri haline gelebilir. Her türlü spor bir anda unutulup, herkes pükkat bu maçların heyecanına kaplıyor kendini. Ve cumhurbaşkanından başbakanı kadar, kimileri de bu "kendini kaptırma"yı teşvik ediyor. Burjuva basını da bu konuda uzmanlaşmış spor basınının katkılarını da unutmamak gerekiyor.

Kürtistan'da katliamlar düzenlenip, köyler yıkılır, insanlar sokak ortasında katledilirken veya gözaltında yeni kayıplar yaşanırken dönüp başına bakıyorsunuz. Okuduğunuz gazetelerde yaşananlara ilişkin haberleri ve tepkileri görmek istiyorsunuz. Fakat okuduğunuz gazeteler için ülkenin gündemi çok farklı. Onlar "Rıdvan Fenerbahçe'ye dönsün mü, dömesin mi?" tartışmasını yazıyorlar. Yüzde 13.6'lık devalüasyon bile birkaç günde unutuluyor. Onun yerine birkaç sayfa bir takımın diğeri nasıl yendiğine ilişkin haberler yer alıyor.

Spor basınının ülkemizde halkın spor yapmasını desteklemek veya sporcuları sorunlarına yer vermek gibi bir işlevi olmasa bile. Böyle bir düşünceleri de yok. Zaten onların yaşadıkları ülkemizde halkın sporu olan ilgi hiçbir zaman maçı seyredip, tezahürat yapmanın ötesine geçmemişti. "Tarafarik" toplumsal enerjileri boşaltmanın bir aracı yapılmış, spor basını "basta", "parçala" manşetleriyle bizi teşvik etmişti. Hatta kimi zaman burjuva basının tahrikleri sonucu seçirciler daha ötede giderek takımları uğruna sonu ölüme biten kavgalara tutuşmuştu. İşte o zaman, o zemini kendisinin hazırladığını kabul etmez? Bu durum seçircilerin tezahüratlarına da yansımıştı. Stadyumlarda dolduran birlece insan hep bir ağızdan "Ölümek var, Dönmek Yok", "İnönü Cimbon'a Mezar Olacak" veya "Ölme-yi Ölme-yi Geldik" şeklindeki sloganları yer güçleriyle bağırırlar. 12 Eylül sonrasında yaratılan depolitizasyonu sonucu stadyumlar kimileri için deşarj olunan, kimileri için ise cesaret ispatlanan yerler durumundadır.

Spor yazarlarının da diğer alanlarda çalışan meslektaşları gibi türlü türlü maddeleri vardır. Gerek spor basınında, gerek halk arasında spor denilince hemen akla futbol gelir. Çünkü futbol en çok paranın döndüğü bir spor dalıdır. Spor yazarları da bu nedenle futbol ile çok yakından ilgilirlir. Futbolcu pazarlamak için tüm sanatlarını kullanırlar. Rahatsızlık bir futbolcuyu vezir de rezil de edebilirler. "Spor yazarı ağabeylerim!" unutmayın bir futbolcu kısa zamanda hakkından çıkan olumlu yazılar nedeniyle fiyatını birkaç kat artırabilir. Ama spor yazarları ile iyi geçinmezse yüzlerce milyonu beğenmezken kendini kapıda bulabilir.

Futbola olan ilgi nedeniyle bir gazetenin çok satabilmesi için spor sayfasının da iyi olması gerekir. Hatta takımların taraftar sayısı bir gazetede ne kadar habere edileceğini bile belirlir. Taraftarı çok olan takıma methiyeler salınır ki, satışlar artsın. Haber başlıklarında kullanılan seviyesiz üslup ise stadyumlarda karşılığın bulur ve insanlar hiç tanımadıkları başka insanlarla en içgenc küfürleri savururlar.

Bir zamanlar faşist Franco, poltikardın 3 F formülü ile halka kolaylıkla kabul ettirildiğini açıklamıştı. 3 F'den birisi olan futbol sayesinde halkın dikkatini başka yere çektiğini ve uygulanan faşist politikalara halkın tepki göstermediğini söylüyordu. Bugün aynı uygulamayı ülkemiz için de geçerli. Ligler ve Avrupa kupasında oynanacak karşılaşmalar sayesinde, burjuva basınında da desteği ile ictidar bir süre daha "rahat" edebilecektir. Adeta afyon gibi insanları uyuşturmaktan başka bir işe yaramayan spor basını da görevini başarıyla yerine getirmeye çalışacak... ◆

İsırgan

81. sayımda okuyucularımıza İsırgan'a katkılar bulmalarını için çağıda bulunmuştu. Çağrımıza yanıt olarak sözlü-yazılı anlatımlar iletildi. Bunların içinde tarihî epey eski olanlar da vardı. Ancak gösterilen duyarlılığı verdikimiz değer açısından bunlardan üçünü yayımlıyoruz.

Marks'ı tanıy misiniz?

3 yıl önce Zonguldak'ta maden işçilerinin eylemleri, direnişlerle Ankara'ya sarıştı günler yaşamıştık. On binlerce madenci Ankara'ya yürüyüşe geçmişti.

Yürüyüşün sonunda maden işçilerinin bir kısmı gözaltına alınır ve ifadeleri alınmak üzere savcılığa sevk edilirler. Savcılar (ifadeleri alınan işçiler arasında lütfen konuşmalar göyer. Savcı işçilerin birisine sorar: "Marksist-Leninist misin? Marks'ın teorisi mi?" Konuşma soru sorulan işçi Ceyhamal'dır ve "Bizim yörede böyle birisi yok. Tanımıyorum." der ve devam eder. "Ben tanıyıyorum ama isterseniz yürüyüşte bizim aramızdan gelen Yenice-lilere sorun, belki onlar bilir."

Kusura bakmayın

"89 yılında Belde-İş Sendikası'na bir hırsız girer. Ortalık kolaşır edip birkaç anıskı oduğunu "gözetmek" için ayırdıkları sotra burasını bir sendika olduğu fark eder. Kısa bir tereddüt yapıp ve şu satırları yazılı olduğu bir mektubu burakarak sendikadan ayrılır:

"Kusura bakmayın. Bursanın işçi sınıfının olduğunu bilmiyordum. Keşke faşistlerin olayı da iyi bilirdi. Ama benim de yapamaya ihtiyacım var. Onun için kusura bakmayın. Ben de sizlerden biriyim. On seneye yakın cezaevinden yazılır. Hatta Yılmaz Güney'e beraberim. Sizlere bu savatça başkaları dilerim."

Çavuşun aklı

İzmir'de 1993 1 Mayıs gösterileri sırasında doğrudan alınarak tutuklanan 3 kişiyin bir ay sonra ilk duruşması yapılacaktır... Tutuklular nezarathaneye getirildikten sonra, dışarda bekleyen bir tutuklu yakını oğluya görüşmek için jandarmaların başına yamına gider ve izin ister.

Jandarmaların başına bulunan uzman çavuş çok bilmiş birisidir. "Ohooo amca" der "oğlun Dev-Sol koğuşunda kaldı, bir ayda onun beynini yakaşladılar. Sen oğlunu unut." Tutuklu yakını hemen ıtırız ederse de uzman çavuş kendinden emin devam eder: "Amca sen bu işleri bilmezsin..." Her şeyi bilen uzman çavuş sinirlenen tutuklu yakını, emekli olduğu kodmisi başçavuş kimliğini çıkarp gösterdikten sonra şöyle der: "Ben 25 yıl bu mesleği yaptım. Böyle bakalım senin beynini kim ykada böyle!"

Arife Tarif...

"Vatandaş hayat pahalılığına edirmeyecek,"
Ekonomiden Sorumlu
Devlet Bakanı Ayhan Doğan

Yalancın kim ölmüş... Devam devam...

"Bacınızı desteklemeye devam edin."

Tansu Çiller

Aclarımızın artmasını istiyorsanız...

"İlaci yutacağı, yutmadan olmas"

Tansu Çiller

"Hapın yutulacağı" belli. Ama kim?

"Ev ev gezin, boş oturma yok. Saffarımızda yeni insanlar katılm."

Necmettin Erbakan

"Hedef kide'nin ev adresleri Başak Güney Man-kemlik Ajansı'ndan ve Fenerbahçe Orduvi'nden bul-nabilir. RP'lilere dayatılır."

"Bana güvenmeniz için ne yapabiliriz"

Tansu Çiller

Evine dön yeter

"İstanbul benim kızım da ona iyi bir damat bu-lamam"

Bedrettin Dalan

Beldiye Tiyatrosu'nda "Yedi Kocalı Hüzmiz" ya-nımdın mi sahnedir?

ANAP İŞİ BASINA GELECEK
İSTANBUL KESİCİ İLE
MİNÖNÜ GETİNSAYI İLE GELECEK

"İşte buna gülünür..."

Bamteli

Olgıları teker teker teşhir olmuş partilerinin oy toplayamıyor... Gazeteler: "SİKAYET ETME OY KULLAN" sloganıyla, sosyete ise yalancılara takılırlar. "OY KULLAN" rezaletleriyle halkı oy kullanmaya teşvik ediyorlar.

Bir ölüm yıldönümünde Hasan Hüseyin Geldin kondun çalımıza

İbrahim KARACA

"Ozan, milyonlarca insanın bir-
linçatındaki titreşimini uyumlu ti-
reşimlere haline getirebilen, 'ben'de
biz'i verebilenler..." Bu sözler, ben
derken bizi anlatan ve bu nedenle
bizim olan bir ozan atı... Hasan
Hüseyin Korkmazgile...

Onunla bir yılaşı kartında ta-
nıyırım. Üstünde Hasan Hüseyin'in
siyah-beyaz bir fotoğrafı, altında
da ona ait şirden bir bölüm vardı:

"Bir ölüm olacak, adı Temmuz
Yağmuru
Korkusuz
Beter mi beter
Beter bayımlı satarkı yaygırunu
O benden proleter"

Şairi aşıyla karmızıya çikan
yeni, veski esası olarak "şiryaızar"
tanıyınız. Ama, bunların içinde ba-
zılarını kendiniz daha yakın bulu-
yor. Şir, hayatla doğrudan bağ-
lantılı bizim şairlerimizdir. Hasan
Hüseyin de bu nedenle bizimdir.
Onun şirlerinde yaşamın ince bir
duyulabilir bilince dönüştüğünü
görüyoruz. Her farkında olmadan şir-
in içinde girdiğinde, kendinizi di-
zelerin arasında dolağırken bulu-
runtay. Anlatılan bizzat cümlü. İmgeler
bilimece hiç belirmeye orar. Son
cierece anlatılır ve netir. Çünkü
yaşamın kemo "erkek, umut, alar
şir, ozan, izleni", şana ait olan "er
şey anlatılır ve netir. Karmakaj
gürüne de, anlatılır; öğre-
neden, nazl ve hangi göze bakaca-
ğız mı bilerek. Hasan Hüseyin şir-
lerinde bunu gösteriyor. Onun şir-
ini besleyen toplumsal yaşamla
güçlü duyulabilir içinde insan vardır
çünkü...

İnsana ait tashih ve nesnel
çerçerik, şir dilinde en katkışız
çikarak algılanır ve yansır onun
ciyelerinde. Bunlar özlemek, bir
İhasan Hüseyin güzelleşmesi olarak
algılanmamak. İnsan ve toplu-
ların belirdi bir yaşam şairi vardır.
Doğar, büyür, gelişir, değişir, dönü-
şür. (Özmez... Ölüm de bir dönü-

şündür.) Hasan Hüseyin'i
bu yaşam seyrinde hem şir-
in değişip dönüşmesi, hem
de şirle değişip dönüştür-
menin kavşığına koyabili-
rız. O, Kafka'daki ingeli şir-
anlaşımına imgeledi dünya-
sından koparıp, emekçi hal-
kın dil, yaşamı ve sa-
vayısıyla yoğunlaştı. Ona bu-
nu yaptırın gerçek, kabul-
lenmeye duyusunun ver-
diği boyuttur. Halkın şirinde
namsızdır Hasan Hüseyin.
Yoksulluğun, özgürlük-
lüğün ve bir bütün olarak
bunların doğuran toplumsal
işgillerin reddedilmesidir.
Onu emekçi halikini ozanı
yapıdan da bu reddediyor.
Hasan Hüseyin, insan in-
sana yabancılaştıran, kiji-
likleştirilen, silikleşen ve
onu basit bir vida somununa, bir
robotu, süründen bir konumuna in-
dirgenen düzene karşı alahanmış
şirini adıyor. Hasan Hüseyin, şirde
"bir muhalif rüzgar"dir.

Hasan Hüseyin'i anlamak ve
sahiplenmek için, onun şirlerine gir-
ip, dokusunuz oluşturun, can veren
duyguyu ve düşünüyü ulaşmak ge-
reir. Onun şirlerini öznesi insanı,
İnsana ve insani olana ulaşabili-
yorsa, Hasan Hüseyin'i şir yaz-
dırın kaynağına ulaşmış demektir.
Bu kaynağa bulacağımız şey, in-
san sevgisi, akl ve devrimi heye-
canla yorgunla kolektif bir yaşam
özlemiştir. Kızılarmak, Ağlasun Ay-
gafajı, Kaval, Haziran'da Ölmek
Zor, Koçero, Temmuz Bildirisi, Ki-
zıkıygu, Keleşçimen Karasinda Bir
Ak Güvercin, Kandan Kana Yakıl-
maz, Acıy Bal Eylek... Bütün şir-
kapatılarında aynı duruluk, aynı öz-
lem, aynı boynu eğmezlik, aynı
sevdalılığı bulunuz. Onun bir görev
duygusuna değil, bir gerekliğe ve
kendini acıymazdan bir yetersizliğin
algıması olarak algılayıp benime-
mek, sahiplenmek zorundayız.

Sistem, şir yerine "uyaklı tıngır-

tişir", şair yerine ise ustalar değil,
lak kalabalığı üreten "lağ"lar her
şir miye geliyor. Ve bu da onun aç-
tırdığını anlatılır bir durumdur. Şir,
şairiyle birlikte bu yaşamsal işgiller
karşısında saf tutmak zorundadır...
Sanatçı olmak, aydın sanatçı ol-
mak, devrimi bir aydın sanatçı ol-
mak burada bir anlam kazanıyor.
Hayatın yüzü devrimde dönüyor.
Devrimi olmak çok yönlü bir birki-
rinen ağıdır. Namsulu ve dürüst ol-
manın varlığı vardır. Entelektüel
birlik, himuzımıza ve sorgulayan
aklin biriktirildiği. Hasan Hüseyin
şirini şir böyle bir atmosferde ya-
yor bugün. O, devrimi bir aydın,
devrimi bir ozandır.

Ozanımızı bir şirle uğurlayarak
bitirelim yazımızı:
Geldin kondun çalımıza
Bahçemiz bahçeye benzedi
İpek sesine türkü söyledin
Bülbüller şana özendi
Ne iyi ettin kalktın da geldin
Dikenler güle benzedi
Ozanım, ustam, atardınarım
Zamanı mıydı şimdiki çekip gitmenin
Koçero dağlarda yandı.

közlemler...

GÜN İZİ

Seçimler, partiler ve yalanlar

Elif Sumru GÜREL

İçinde bulunduğumuz seçim döneminde demokratiden ye-
riyatçısı ve faşistine kadar tüm partiler, içine düştikleri çaka-
ması tashih, beceriksiz, konik ve hepsinden öte iğrenç imaj ta-
zilemelerine ve kolaylıkla akan makyajıyla kurtarmaya çalış-
yorlar.

Faşist MHP seçimlerde Grup Yorum'un "Dağlara Gel"
türküsünü tam bir "yavuz hırslılık"la kullanabiliyor. Diğer
ki, değitirdiği sözlerle: "Enfasyon, rüşvet ve terör canını il-
kücülerle son bulur"

Oysa halklarımız o "Bütküleri" K.Maraş, Çorum, Sivas
katliamlarında, 16 Mart'tan çok iyi hatırlıyorlar. 80 incesi
halkların, devrimcilerin katilleri, bugün aynı yüze çıkıyorlar
karmızıya. Çok değil, birkaç ay önce "Bölücülüğü karşı özel
bir tekilat kurulusu" diyerek kongreleri öşerileri getiren-
ler, bugün öglarınla nedir teline, landarması adam ay-
yıttırın, partisiyle, Bizim Ocak'ıyla birer kurum durumunda-
dır. Polisin, ordunun yeterlik kalyah yerde, ulusal ve sınıfsal
kurtuluş mücadelesine karşı "özel ordu", "özel tim" şafa-
rıyla savayına koşullamış yalanlar bir anlatıyan temsilcileri.
Grup Yorum gibi emeğin ve sosyalizmin mücadelesinin sil-
en olan bir grubun türkülsünü bu amaçlarına alet edemezler.
Grup Yorum parçasında "Dağlara Gel" diyor. Dağlar gelece-
ğin, özgürlüğün sendir, umududur. Bu türkülerde halklarımız
özlemi, dağlara yürütülen mücadele dile gelmektedir.
MHP'nin böylesi bir türküyle seçim aracı olarak kullanması,
yürütülen başımsızlık, sosyalizm mücadelesine hakareti bir
diğer ağıdır. Ama, peşine düştüğü oyları yen katliamları
mepurlatmak ve halklarımızı daha fazla katkida bulun-
mak hasasından başka ne olabilir?

İktidatın tüm uygulamalarını, katliamların, infazların,
kayırpların, işkencenin, hak gasplarının, ekonomik ökünlü-
ni ortaklarını SHP, bugün "sosyalist" bir aday kararı-
yor seçim meyanlarında. Zülfü Livaneli'nin sosyalistliği de 30 ö-
ncesi yaptığı bestelerle ifade ediyor. O dönem var olan dev-
rimi mücadelede etkilenerek, bir duyurılıkla yayımlar kul-
kütömenine ebbette ve sahipleniliyor da. Fakat aynı koşullar
bugün de devam ediyor, devrimci mücadelesinin iyinesi göre-
lik yoksullukları, ertün bir burjuvazinin baldığıne dayanıp ve
sonun öşölçülüne soyunup aklı hocahş yaygın birirtilen "Ben
ozanım" diyerek seçim meyanlarında bu göstermesi
saklatılmak başka nedir? Zülfü Livaneli "Sarkıyyla dü-
şürsün Allah sevdiği kulunu" ya da "Açlık kapılar şaha gı-
delim..." Bu türküleri söylemiş ve bedelini ödemiş bir insan
olarak Sivas eğerlerinde benim de sazım çalsın. Bana ister oy
verin, ister vermyen, dostluğumuz devrimci" diyor.

Halkların yaygın kültürel ve sürsün değerlerinde yer
olan ve onların içine yaşamı türküleri, aşıtlar bugün oy iste-
menin bir aracı oluyor Livaneli'nin ağzında. O türküleri bir
daha söylemeyecek Livaneli tarafından, ama bir zamanlar
söylemiş olması bugün benzer bir duyurılığa taşıdığını ifa-
desi olamaz. Bugün devrimci sanatçılar ve aydınlar işkenceli
sorgularından geçirilirken, hapis ve para cezaları alırken, Liva-
neli iki saat yazdı kaldı yazmamıştır. Ama şimdiki devrimci
ki tutana ısrarla eski dönemini anımsatmaya uğraşıyor.
Brecht'in oyunlarında kullandığı bir yöntemle izleyelim ve
bu sözlerin ne anlama geldiğini bakalım: "Ben küçülmüş, za-
valili bir adamım. Sizi derin devrimci duygularıyla kullanarak
alacağım oylara yılların mücadelesinde ve bedellerle sahip ol-
duğunuz değerleri eriteceğim, yok edeceğim. Burjuvazinin beka-
sı için oy istiyorum."

İkiyüzlülüğün, yalanlağın sefaletine son olarak Refah Par-
tisi ekledi. Önceki seçimlerde "Adil Düzlen" masha açığı ça-
ğıran Refah Partisi de imaj tazelemeye meşgul. Nazım Hikmet,
Kürtür Bakantı'nın sahabelekarı için boşaltma kampanyala-
rından sonra şimdiki Refah Partisi'nin de gündeminde. Seçim
broşürlerinde Nazım'ın şirleriyle oy istiyorlar.

Grup Yorum, Nazım Hikmet, Pir Sultan gibi halkların iş-
gillerik mücadelesinde, örgütülüğünde, sosyalizme inancın içi-
ne yoğunlaştı, üremiş ve emekçi halkların mahmud sanat-
çısı ve ünlüleri, burjuva çikarlar adına kullanılmamış. O sa-
natçılar ve eserlerini mayasından halkların yüzerle yitlik di-
renci, açları, can bedeli öşerimleri vardı. Ama devrimci de-
ğerlerle oluşmuş halkın ünlüleri birer işi kargası gibi sal-
dırımlarına da halklarımız kanmayacaktır.

Grup Yorum:

"MHP'li kanlı ellerini türkümünden çekmelidir"

Grup Yorum'un "Dağlara Gel" türküsünü
eli kanlı MHP'lilerin seçim propagandasında
kullanımlarını engellemek amacıyla açığı da
ya 15 Şubat'ta İstanbul Adliyesi 3. Asliye Hu-
kuk mahkemesinde görüldü. Mahkemeye Tİ-
YAD'lı analardan, öğrencilerden, işçilerden,
memurlardan ve sanatçılardan oluşan geniş
bir izleyici kitlesi katıldı. Mahkemeye, türküle-
rin "dinlenmesi" karar verilecek bir hafta
sonraya ertelendi.

Mahkeme çıkışında dinleyici kitlesinde ad-
liye koridorunda bir basın açıklaması yapan
Grup Yorum clemaları, "Dağlara Gel türkü-
müzün kullanılması halkımıza yönelik bir sal-
dırıdır. Bu nedenle eli kanlı faşistlerin türkü-
müz kullanmalarına izin vermyeceğiz." de-
diler.

ÇAĞRI

Yurttaşlar yurt, evsizlere kaç, açlara etmek ol-
sun diye türküleri, şirleri, oyunlarıyla ezi hatlin-
daydılar. Hak almak için mücadele eden halkın ya-
yındaydılar. Zafirin harcına karmıştı sanatları.
Onun için gözetilina alındılar, tutuklandılar, mah-
kum edilidiler.

Onlar şimdi tutsaktır. Ama duvarlar, parmaklık-
lar, tırğüler onları dinleme azmini karmıyor.
OKM, Ekin Sanat Merkezi ve Kültür ve Sanatta Ta-
vir dergisi, halkın dostları şana yönelik baskıları
protesto etmek için halkın saflarında dayanası ve
birlik duygularını güçlendirmek için devrimci sanat-
çılarla mektuplaşmaya, onları mapushanedeye ziyaret
etmeye çağırıyor.

Grup Yorum üyesi Kemal Sahir Gürel (Keşan
Kapalı Cezaevi)

Grup Ekin üyesi İhsan Cibelli (Ankara Merkez
Kapalı Cezaevi)

Kültür ve Sanatta Tavrı dergisi Adana temsilcisi
Süleyman Bakırmaz (Malatya E Tipi Cezaevi)

MEMURLAR

22 Şubat; Bir kez daha!

22 ŞUBAT'TA EYLEM ÇAĞIRISI-Kamu emekçileri yeniden iş bırakıyor. İki yıldır kendilerini oyalayan koalisyon hükümetine karşı daha sert bir uyan yapmaya hazırlanıyorlar... Kamu emekçileri 22 Şubat'ta alanalara!

MEMURLARA DEVLET DAYATMASI; TÜRK KAMU-SEN- Devlet, devrimci sendikalaşmaya alternatif olarak alelacele kurdurttuğu faşist sendikaları memurlar adına TBMM'deki komisyon toplantılarına sokarak meşrulaştırmak istiyor... Sendikal mücadelede düşmanlığı bilinen Türk Kamu-Sen'e karşı 7 memur sendikası tavrı alırken, 9 sendika sessiz kaldı.

Yazısı sayfa 15'te

İŞÇİLER

1994 özel sektörde sözleşme yılı

TİSK ücretlerin dondurulmasını istiyor

- Sermaye yine işçi ücretlerinin dondurulmasını istedi. Patronlar 12 Eylül cuntası dönemindeki günleri arıyorlar.
- İşçi ücretlerine göz diken TİSK, Türkiye'deki işçi ücretlerinin ortalaması 11.3 milyon olduğunu iddia ediyor. Oysa asgari ücret 2 milyon 497 bin lira...
- Ücretlerin dondurulmasının istendiği Türkiye, dünyada asgari ücretin en düşük olduğu ülkeler arasında.

POLAR TEKSTİL- Direnişin 27. gününe giren Polar Tekstil işçileri: "Merter'e sendikal çalışmayı kabul ettireceğiz."

CEYTAŞ- İşten atılan Ceytaş işçileri uyarıyor: "Dün Toros'ta Bugün Ceytaş'ta, yarın sıra sizde."

Yazısı sayfa 17'de

EKONOMİ

■ BİTEN KRİZ DEĞİL DÜZENİN KENDİSİDİR

Çiller "Kriz bitti" diyerek kamuoyunda krizin atlattığı imajını vermeye çalışıyor. Ancak artan iç ve dış borçlar, kamu açıkları, yüzde yüzleri geçen faiz oranları ve yaklaşık iki sıfırlı enflasyon rakamı krizin değil, düzenin bittiğinin göstergesidir.

■ "ACI İLAÇ" YEREL SEÇİMLERİ BEKLİYOR

İktidarın "İstikrar" paketinde yer alan özelleştirme, vergi ve ücretlerin "düzenlenmesi", emekçi halkın boğazına sarılmak için yerel seçimleri bekliyor. San sendikalar, tekeli burjuvazi ve iktidardan oluşturduğu emekçi düşmanları cephesi, işten atma, vardiya sayısını azaltma ve zorunlu izin gibi "ön hazırlıkları" başladılar bile...

Yazısı sayfa 15'de

✓ "ADİL DÜZEN" SAFSATASI

Kimdir, nedir Refah Partisi? "Adil düzen" kimin düzenidir? İşte yanıtlardan bazıları:

- ✓ İslam dünyasındaki en gerici kesim olan Amerikan bağlantılı Suudi sermayesi tarafından destekleniyor.
- ✓ Sivas'ta 37 insanı yakanlara sahip çıkıyor.
- ✓ Kürdistan'da ırza tecavüzden hürsüz, işkencecilikten katliamlığa kadar her türlü pis işlere giren korucuların başlarını belediye başkan adayları gösteriyor.
- ✓ Ele geçirdiği belediyelerde işçi kıyımı yapıyor.
- ✓ ...Ve hala milyarlarca liralık seçim harcaması yaparak, hala farklı parti bir gibi görünmeye çalışıyor. Yeri göğü vaadediyor. İnsanların umutlarını, hoşnutsuzluklarını sönmek için her yolu deniyor.
- ✓ Adil ve özgür bir yarın için alternatif Refah Partisi değildir, olamaz.

Yazısı sayfa 15'te

GENÇLİK

PARALI, COPLU EĞİTİM

- İÜ Edebiyat Fakültesi'nde artık okuldan alınacak her belge paralı... EFOD, uygulamanın kaldırılması için imza kampanyası başlattı.
- Antep: faşistler ihbar etti, müdür okuldan attı.

- Ege Üniversitesi'nde Küba Devrimi kutlamasına soruşturma.
- İstanbul'da liseli öğrenciler ve velilerin yürüyüşüne jandarma saldırdı.

Yazısı sayfa 21'de

KÜLTÜR/SANAT

Bir ölüm yıldönümünde

HASAN HÜSEYİN

- "Özan, milyonlarca insanın bilincindeki titremeleri uyumlu titremeler haline getirebildi, 'ben'de 'biz'i verebildi."... Böyle diyor Hasan Hüseyin ve şairleri "biz"de yaşıyor bugün.
- BURJUVAZİNİN SANAT İSTİSMARI
"Halkların özgürlük mücadelesinde yoğunlaşmış ve halkın malı olmuş sanatçıların ürünleri, burjuva çıkarları adına kullanılmamaz"... Grup Yorum'un "MHP kanlı ellerini türkümüzden çekmelidir" diye rek MHP aleyhine açtığı dava 16 Şubat'ta başladı.

Yazısı sayfa 23'te

